

የግንባታ ስራዎች

	ግቴዎስ	ግርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ

ለኢየሱስ ግንኙነት አጭር መገለጫ				
ሉቃስ መልእክቱን የጻፈበት ዕለጣ			1:1-4	
የዮሐንስ መግቢያ- ኢየሱስ ክርስቶስ ትብብሉት የሆነ ዘላለማዊ ቃል				1:1-18
የኢየሱስ ሕጋዊ ዘርወ ትውልድ በዮሴፍ፣ እንዲሁም ከግርያም ግሕፀን መውጣቱ	1:1-17		3:23-38	

የመጥምቁ ዮሐንስ የልጅነት ዘመን				
ዮሐንስ እንደሚወለድ ለከካርያስ ትንቢት ተነገረው			1:5-25	
ኢየሱስ እንደሚወለድ ለግርያም ትንቢት ተነገራት			1:26-38	
ግርያም ኢልሳቤጥን መጎብኘቷና የኢልሳቤጥ መዝሙር			1:39-45	
የግርያም የደስታ መዝሙር			1:46-56	
የዮሐንስ መወለድ			1:57-66	
የከካርያስ ትንቢታዊ መዝሙር			1:67-79	
የዮሐንስ እድገትና የልጅነት ዘመኑ			1:80	

የኢየሱስ ክርስቶስ የልጅነት ዘመን				
የኢየሱስ እንደሚወለድ ለዮሴፍ ተነገረው	1:8-25			
የኢየሱስ መወለድ			2:1-7	
የመላእክት ምስጋናና የእረኞች ምስክርነት			2:8-20	
የኢየሱስ መገረዝ			2:21	
ኢየሱስ ለሰዎችና ለሐፍ ለመታየት ወደ ቤተ መቀደስ ሄደ			2:22-38	
የባሕር ስገል መጎብኘት (የምሥራቅ ጠቢባን ኢየሱስን መጎብኘት)	2:1-12			
ወደ ግብፅ መሸሸና በቤተሌህም የሕፃናት መገደል	2:13-18			
ወደ ናዝሬት መመለስ	2:19-23		2:39	
የኢየሱስ እድገትና የልጅነት ዘመን			2:40	
ኢየሱስ የፋሲካን በዓል ለግንክር ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ኢየሱሳሌም መሄዱ			2:41-50	
የኢየሱስ እድገት			2:51-52	

የመጥምቁ ዮሐንስ የአደባባይ አገልግሎት				
አገልግሎቱን መጀመሩ		1:1	3:1-2	
ግንኙነቱ፣ ስብከቱና ማጥመቁ	3:1-6	1:2-6	3:3-6	
ለፈሪሳውያን፣ ለሰጵቃውያን፣ ለሕዝቡ፣ ለቀረጥ ሰብሳቢዎችና ለወታደሮች የነበረው መልእክት	3:7-10		3:7-14	
ስለ ክርስቶስ የነበረው ገለጻ	3:11-12	1:7-8	3:15-18	

የዮሐንስ አገልግሎት ግብዓቱና የክርስቶስ የአደባባይ አገልግሎት ጅግሬ				
የኢየሱስ በዮሐንስ መጠመቅ	3:13-17	1:9-11	3:21-23	
ኢየሱስ በምድረ በዳ መፈተን	4:1-11	1:12-13	4:1-13	
ዮሐንስ ስለ ራሱ ለካህናትና ለሌዋውያን የሰጠው ምስክርነት				1:19-28
ዮሐንስ፣ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆኑ የሰጠው ምስክርነት				1:29-34
የመጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ታምር፡- ውሃውን ወደ ወይን ጠጅ መቀየሩ				2:1-11
ኢየሱስ ለመጀመሪያ ጊዜ ከእናቱ፣ ከወንድሞቹና ከመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙር-ቱ ጋር ወደ ቅርናህም ሄደ				2:12
በፍሲካ በዓል ጊዜ የተደረገ የመጀመሪያው ቤተ መቅደስን ግንጻት ለኢየሱስ ታምራት ለምት የነበራቸው የመጀመሪያው ምላሽ			2:23-25	2:13-22
ኒቆዲሞስ ለኢየሱስ ያደረገው ቃለ መጠይቅ				3:1-21
ዮሐንስ በኢየሱስ መተካካ				3:22-36
ኢየሱስ የይሁዳን ምድር ትቶ መሄዱ	4:12	1:14	3:19-20፣4:14	4:1-4
ከሳምራዊቷ ሴት ጋር የተደረገ ውይይት				4:5-26
የመንፈሳዊ መከር ተግዳሮቶች				4:27-38
በሲካር የተካሄደ የወንጌል ሥርዓት				4:39-42
የኢየሱስ ገለጻ መድረስ				4:43-45

የኢየሱስ ክርስቶስ የገሊላ አገልግሎት				
ተቃውሞ ከቤት ተነሣ፣ አዲስ የአገልግሎት በር ተከፈተ				
የገሊላው አገልግሎት ባሕርይ	4:17	1:14-15	4:14-15	
ኢየሱስ በቃና ሆኖ በቅርናህም የነበረውን ልጅ መፈወሱ				4:46-54
ተቃውሞና አገልግሎት በናዝሬት			4:16-31	
ወደ ቅርናህም መዛወር	4:13-16			

የግንኙነት ስምንት

	ግቴዎስ	ግርቀስ	ሉቃስ	ዮሐንስ
የደቀመዛሙርት መጠራትና አገልግሎት በገሊላ ምድር				
የአራቱ መጠራት	4+18-22	1+16-20	5+1-11	
በቅፍርናሆም ምክራቦች የተሰጠው ትምህርት አጋንንትን በማስወጣት እውነተኛነቱ ተረጋገጠ		1+21-28	4+31-37	
የጴጥሮስ ዐማትና ሌሎች ተፈውሱ	8+14-17	1+29-34	4+38-41	
ከሰምያንና ከሌሎች ጋር ወደ ገሊላ የተደረገ ገዛ	4+23-25	1+35-39	4+42-44	
የሰምያሙ መንጸትና ነገሩ በአደባባይ መታወቁ	8+2-4	1+40-45	5+12-16	
ሸባው ይቅርታን ማግኘቱና መፈወሱ	9+1-8	2+1-12	5+17-26	
የግቴዎስ መጠራት	9+9	2+13-14	5+27-28	
በግቴዎስ ቤት የተደረገው ገብጥ	9+10-13	2+15-17	5+29-32	
አዮሱስ ደቀ መዛሙርቱ ለምን እንደግደደሙ በሦስት ምሳሌዎች ገለጸ	9+14-17	2+18-22	5+33-39	
ሰንበትን በተመለከተ የተነሣ ክርክር				
አዮሱስ ሰንበት ቀን ፈወሰ				5+1-9
አዮሱስ ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር እኩል በማድረጉና ሰንበትን በመሻሩ ለመግደል የተደረገ ሙከራ				5+10-18
ወልድ ከአብ ጋር እኩል መሆኑን ለማስረገጥ የተሰጠ ትምህርት ደቀ መዛሙርት ሰንበት ቀን እሸት በመቅጠፋቸው ምክንያት የተነሣ ክርክር	12+1-8	2+23-28	6+1-5	5+19-47
እጁ የሰለጠነበት ሰው በሰንበት ቀን ተፈወሰ	12+9-14	3+1-6	6+6-11	
ከብዙ ሰፍራ ካመጡ እጅግ ብዙ ሰዎች ጋር ወደ ገሊላ ባሕር ሄደ	12+15-21	3+7-12		
የዐሥራ ሁለቱ መመረጥና የተራራው ሰብስቦት				
የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መመረጥ		3+13-19	6+12-16	
የሰብስቡ ቦታ	5+1-2		6+17-19	
መንግሥተ ሰማያት የሚወርሱ ሰዎች በረከትና የማይወርሱ ሰዎች ወቶታ	5+3-12		6+20-26	
መንግሥቱን ለሚጠባበቁ የተሰጣቸው ገላፈነት	5+13-16			
ሕግን ጽድቅና መንግሥተ ሰማያት	5+17-20			
የሕግን አተረጓጎም በተመለከተ ስድስት ንጽጽሮች	5+21-48		6+27-30/32-36	
የጸድቅን ሥራ በተመለከተ ሊወገዱ የሚገባቸው ሦስት "የግብዝ ነት"	6+1-18			
ሦስት፣ ተገቢ ያልሆነ ፍርድና የተቀደሱትን ነገሮች አግብብ ባልሆነ መንገድ መጠቀም የሚከለክሉ ሦስት እንጻዎች	6+19-7+6		6+37-42	
የሕይወት ተዛምዶና ድምጻዊ	7+7-27		6+31:43-49	
የሕዝቡ ምላሽ	7+28-8+1			
የዝናው መጨመሩና ገሰሐን አጽንዖት ሰጥቶ ግስተጥፍ				
የመቶ አለቃው እምነትና የአገልጋዩ መፈወስ በናይን ከተማ የመበለቲቱ ልጅ ከሞት መነሣት መጥምቁ የሕንጻ ከእግዚአብሔር መንግሥት ጋር ያለው ግንኙነት	8+5-13		7+1-10	7+11-17
ኮራዚና ቤተ ሳይዳ ገሰሐን ባለመግባታቸው ወቶ ተባለላቸው በገጠኢቷ እጅግ ባዘነች ሴት የክርስቶስ እግር በሸቱ ተቀባ	11+2-19		7+18-35	
	11+20-30		7+36-50	
የአይሁድ መሪዎች የመጀመሪያው የአደባባይ ተቃውሞ				
ከዐሥራ ሁለቱና ከሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ጋር የተደረገ ገዛ የሕግ ማምህራንና ፈሪሳውያን በጽርፈት ተወንጀሎ ምልክት ለማየት የተቀረበው ጥያቄ ተቀባይነት አለማግኘት አዲስ ስለ ሆነው መንፈሳዊ ዝምድና የቀረበው ንግግር	12+22-37	3+20-30	8+1-3	
	12+38-45			
	12+46-50	3+31-35	8+19-21	
ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ምስጢር የቀረቡ ምሳሌዎች በባሕሩ አጠገብ ለሕዝቡ የተነገሩ				
የምሳሌዎቹ መቸት (ምሳሌዎቹ የተነገሩበት ቦታ፣ ጊዜና ሁኔታ)	13+1-3	4+1-2	8+4	
የዘራው ምሳሌ	13+3-23	4+3-25	8+5-18	
በግብታዊነት የሚያድገው ዘር ምሳሌ		4+26-29		
የእንክርዳዱ ምሳሌ	13+24-30			
የሰናፍጫ ዘር ምሳሌ	13+31-32	4+30-32		
የእርሾው ምሳሌ	13+33-35	4+33-34		
በቤት ውስጥ ለደቀ መዛሙርት የተነገሩ				
የእንክርዳዱ ምሳሌ ፍቺ	13+36-43			
የተደበቀው ሀብት ምሳሌ	13+44			
የክበረው የዕንቁ ምሳሌ	13+45-46			

የግንባታ ስራዎች

	ግጥም	ግርቆስ	ሉቃስ	የሐንሰ
የመረቡ ምሳሌ	13:47-50			
የቤቱ ባለቤት ምሳሌ	13:51-53			
የተቃውሞው መቀጠል				
ባሕሩን ማቆረጥና ማዕበሉን ጸጥ ማድረግ	8:18:23-27	4:35-41	8:22-25	
በጌርጌሴናን አገር አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች መፈወሳቸውና ፈውሱ ያስከተለው ተቃውሞ	8:28-34	5:1-20	8:26-39	
ወደ ገሊላ መመለሱ፣ የኢየሱስን ልብስ ዳሳ የተፈወሰችው ሴትና የኢየሱስ ሴት ልጅ ከሞት መነሣቷ	9:18-26	5:21-43	8:40-56	
ሦስት የፈውስ ታምራትና ዳግም እግዚአብሔርን	9:27-34			
ስለመጸረፍ የቀረበ ክስ	13:54-58	6:1-6		
ወደማታምነው ናዝሬት የተደረገ የመጨረሻ ገዛ				
የመጨረሻው የገሊላ ስብሰባ				
የሠራተኞች ማነስ	9:35-38	6:6		
የዐሥራ ሁለቱ ተልእኮ	10:1-42	6:7-11	9:1-5	
የሠራተኞች መላክ	11:1	6:12-13	9:6	
ሄሮድስ ስለ ኢየሱስ ማንነት የነበረው የተሳሳተ ግንዛቤ	14:1-2	6:14-16	9:7-9	
የመጥምቁ የሐንሰ መታሰርና ዘመንና ዐንገቱ ስለመቀላቱ	14:3-12	6:17-29		

የክርስቶስ አገልግሎት በገሊላ አካባቢ

ስለ ሕይወት እንጀራ የተሰጠ ትምህርት				
የሠራተኞቹ መመለስ		6:30	9:10	
ከገሊላ ወጥቶ መሄድ	14:13-14	6:13-34	9:10-11	6:1-3
አምስት ሺህ ሰዎችን መመገብ	14:15-21	6:35-44	9:12-17	6:4-13
ኢየሱስን ንጉሥ ለማድረግ ተሞክሮ በእንጭ ጭንቄ የተቀጨው መከራ	14:22-23	6:45-46		6:14-15
የባሕሩ ማዕበል በተነሣ ጊዜ በውሃው ላይ መራመዱ	14:24-33	6:47-52		6:16-21
በጌንቤሬጥ የተደረገ ፈውስ	14:34-36	6:53-56		
ስለ ሕይወት እንጀራ የተሰጠ ትምህርት				6:22-59
ከደቀ መዛሙርት መካከል አንዳንዱ ወደ ኋላ አፈገፈገ				6:60-71

ከፈረሳውያን፣ ከሰዱቃውያንና ከሄሮድስ ሰዎች እርጅ ስለመጠበቅ

አለመንጸትን በተመለከተ በትውፊት ላይ የተደረገ ክርክር	15:1-3:7-9: 3-6:10-20	7:1-23		7:1
በጢሮስና በሲዶና አገር ያመነችው ግሪካዊት ሴት በዐሥሩ ከተሞች የተደረገ ፈውስ	15:21-28	7:24-30		
አራት ሺህ ሰዎችን በዐሥሩ ከተሞች መመገብ	15:29-31	7:31-37		
ወደ ገሊላ መመለሱና ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን ጋር መገናኘቱ	15:32-38	8:1-9		
ለፈረሳውያን፣ ለሰዱቃውያንና ለሄሮድስ ሰዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ	16:5-12	8:13-21		
ዐይን ሥውሩን በቤተ ሳይዳ መፈወስ		8:22-26		

ስለ መሲሐ የተሰጠ ትምህርትና የትምህርቱ አጽንዖት

ጲጥሮስ ኢየሱስ መሲሐ መሆኑን ማወቅና ለቤተ ክርስቲያን የተነገረው የመጀመሪያው ትንቢት	16:13-20	8:27-30	9:18-21	
ስለ መነቀፋቱ ስለ መስቀለኛ ስለ ትንሣኤው ለመጀመሪያ በቀጥታ የተነገረ ትንቢት	16:21-26	8:31-37	9:22-25	
የሰው ልጅ ምዕጽአትና ፍርድ	16:27-28	8:38-9:1	9:26-27	
የኢየሱስ መላወጥ	17:1-8	9:2-8	9:28-36	
ትንሳኤን፣ ኤልያስንና መጥምቁ የሐንሰን በተመለከተ የተነሣ ክርክር	17:9-13	9:9-13	9:36	

ሌሎች ሰዎችን በተመለከተ የተሰጠ ጎልፊነት

ጋኒን ያደረገበት ልጅ መፈወሱና ስለ አለማሙን የቀረበ ተግግጽ	17:14-20	9:14-29	9:37-43	
ስለ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ የተነገረ ሁለተኛ ትንቢት	17:24-27	9:30-32	9:43-45	
ለቤተ መቅደስ የሚከፈል ግብር	17:24-27			
በመንግሥተ ሰማይ የእኔ እበልጥ ፉክክር	18:1-5	9:33-37	9:46-48	
ለጎጠኤት ምክንያት ስለሚሆኑ ነገሮች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ	18:6-14	9:38-50	9:49-50	
ወንድምን የማሰናከል ጎጠኤት ይቅርታና መፍትሔው	18:15-35			

ለዳስ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም የተደረገ ገዛ

ከደቀ መዛሙርት የሚጠበቅ ፍጹም መጠጠት	8:19-22		9:57-62	
የኢየሱስ ወንድሞች ፈዝ				7:2-9
በሰማርያ በኩል የተደረገ ገዛ				7:10

	ግቴዎስ	ግርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ
ክርስቶስ በይሁዳ ያገለገለባቸው የኋለኞች ጊዜያት				
በዳስ በዓል የጀመረው አገልግሎት				
የኢየሱስ ትምህርትና ታምር ያስከተሏቸው የተለያዩ ውጤቶች				7:11-31
ኢየሱስን ለመያዝ የተደረገ ሙከራ				7:32-52
ኢየሱስ በገሙት የተያዘችውን ሴት ይቅር አለ				(7:53-8:11)
ኢየሱስ የዓለም ብርሃን ነጻ ማለቱ ያስነሣው ክርክር				8:12-20
ኢየሱስ ክርስቶስ ከአብ ጋር ያለው ግንኙነት				8:21-30
ኢየሱስ ከአብርሃም ጋር የነበረው ግንኙነትና በድንጋይ ለመውገር የተደረገው ሙከራ				8:31-59
ከመወለዱ ጀምሮ ዐይነ ሥውር የነበረው ሰው የዐይነ ሥውር ጎረቤቶች ምላሽ				9:1-7
ፈሪሳውያን በዐይነ ሥውር ሰው ላይ ያደረጉት ምርመራና ግባረር				9:8-12
ኢየሱስ ለዕውሩ ሰው ራሱን አስተዋወቀ				9:13-34
የፈሪሳውያን መንፈሳዊ ዕውርነት				9:35-38
ስለ መልካም እርኅኛና ሌባ				9:39-41
በአይሁዶች መካከል የተካሄደው ተጨማሪ ክፍፍል				10:1-18
10:19-21				
ስለ ፍቅር አገልግሎትና ስል ጸሎት ለገለበጠች የተሰጠ ትምህርት				
የሰባዎቹ ተልእኮ				10:1-16
የሰባዎቹ መመለስ				10:17-24
የደጉ ሳምራዊ ታሪክ				10:25-37
ኢየሱስ ግርያምንና ግርታን ጎበኘ				10:38-42
ስለ ጸሎት የተሰጠ ትምህርትና የግልጽ ወጻጅ ታሪክ				11:1-3
ከሕገ መምህራንና ከፈሪሳውያን ጋር የተደረገ ሁለተኛ ክርክር				
እግዚአብሔርን የመጻፈ ሦስተኛው ከስና ሁለተኛው ክርክር				11:14-36
ከፈሪሳዊው ጋር እየበላ ለፈሪሳውያንና ለሕገ መምህራን ወዮ አለ				11:37-54
ለደቀ መዛሙርት ስለ ግብዝነት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ				12:1-12
የሰው ልጅን ምጽአት ተዘጋጅቶ ባለመጠበቅ ላይ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ				12:35-48
ስለሚመጣው ክፍፍል የተሰጠ ማስጠንቀቂያ				12:49-53
የአሁኑን ጊዜ ባለ መለየት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ				12:54-59
ሁለቱ አማራጮች- ንስሐ መግባት ወይም መጥፋት				13:1-9
አንዲት ሴት በሰንበት ቀን ስለ ተፈወለች የምነገራብ አለቆች ያስነሡት ተቃውሞ				13:10-21
በቤተ መቅደስ መታደስ በዓል ኢየሱስ እግዚአብሔርን ተጻርፎአል በሚል እርሱን ለማሰር ወይም በድንጋይ ለመውገር የተደረገ ሙከራ				10:22-39

ብጅሪያና አካባቢው የክርስቶስ አገልግሎት				
የደቀ መዛሙርት መርሆች				
ከኢየሩሳሌም እስከ ፔሪያ				10:40-42
ስለ ድኅነትና መንግሥተ ሰማይ ስለ መግባት የቀረበ ጥያቄ				13:22-30
የኢየሱስ ሞት መቃረብና ለኢየሩሳሌም ያዘነው ሐዘን				13:31-35
ኢየሱስ ለሰንበት ቀን ከፈሪሳውያን አለቆች ወደ አንድ ሴት ምሳ ሲበላ ሰውነቱ የሚያብጥበትን ሰው መፈወሉና በዚያን ወቅት የተናገራቸው ሦስት ምሳሌዎች				14:1-24
ደቀ መዛሙር ሊከፍለው የሚገባው ዋጋ ኮንጢኦተኞች ጋር ኅብረት ማድረግ ተገቢ እንደ ሆነ ለማሳየት የተሰጠ ምሳሌ				14:25-35
ገንዘብን በተገቢው መንገድ ስለመጠቀም የተሰጠ ምሳሌ				15:1-32
ስለ ገንዘብ እደገኝነት ለማስተማር የተሰጠ ታሪክ				16:1-13
ስለ ደቀ መዛሙርነት የተሰጠ አራት ትምህርቶች				16:14-31
የአልዓዛር መታመምና መሞት				17:1-10
የአልዓዛር ከሞት መነሣት				11:1-16
ሸንጎው ኢየሱስ እንዲሞት በየት				11:17-44
				11:45-54
ወደ ኢየሩሳሌም ለመጨረሻ ጊዜ በሚሄድበት ወቅት ያስተማረው ትምህርት				
በሰማርያና በገላላ በነገሱ ሲያልፍ ዐሥር ለምጻሞችን ፈወሰ				17:11-21
የሰው ልጅ ምጽአትን/በተመለከተ የተሰጠ ትምህርት				17:22-37
ስለ ጸሎት የተሰጠ ሁለት ምሳሌዎች- ድካም መበለትና ዐመኛው ጻኛ እንዲሁም ፈሪሳዊውና ቀረጥ ስብላቢው				18:1-14
በስለታምነትና በገንዘብ ስለ መመካት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ				12:13-34

የግንባታ ስራዎች

	ግቴዎስ	ግርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ
ከፈሪሳውያን የፍቺ ትምህርት ጋር የተደረገ ፍጥጫ መንግሥተ ሰማይን በተመለከተ የሕገኛት ምሳሌ	19+1-12	10+1-12		
መንግሥተ ሰማይን ባለ ጠንነት	19+13-15	10+13-16	18+15-17	
የመሬት ባለቤቱ ሉዓላዊነት ምሳሌ	19+16-30	10+17-31	18-18-30	
በሌ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የተነገረው ሦስተኛው ትንቢት	20+1-16			
ከፍ ግለትን ለሚፈልጉ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ	20+17-19	10+32-34	18+31-34	
በርጫማዎስና ያደኛው ተፈውሶ	20+20-28	10+35-45		
የክፍያ ስራዎች	20+29-34	10+46-52	18+35-43	
መንግሥተ ሰማይ በምትዘገይበት ጊዜ ገላጪነትን ስለመወጣት የተሰጠ ምሳሌ			19+1-10	
			19+11-28	

ኢየሱስ በክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱና የበለሰቱ ዛፍ

ቢታንያ ደረሰ				11:55-12+1:9-11
በክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ	21+1-3:6-7:4:5-8-11:14-17	11+1-11	19+29-44	12+12-19
ፍሬ ስለሌላት የተረገጠችው የበለሰ ዛፍ ቤተ መቅደስን ጻገም ማጽዳቱ	21+18-19	11+12-14		
ጥቂት ገሪካውያን ኢየሱስን ለማየት ያቀረቡት ጥያቄና የሰው ልጅ ከፍ ከፍ የግለቱ አስፈላጊነት	21+12-13	11+15-18	19+45-48	
ሰዎች ስለ ኢየሱስ የነበረቸው የተለያዩ ምላሾችና ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ የነበረው ምላሽ				12+20-36
የበለሰቱ ዛፍ መድረኝና ስለ እምነት የተሰጠ ትምህርት	21+19-22	11+19-25	21+37-38	12+36-50
ስለ ክርስቶስ ባለ ሥልጣንነት በገልጽ የቀረበ ጥያቄ				
የኢየሱስ ክርስቶስን ሥልጣን በተመለከተ ካህናት፣ የሕግ መምህራንና ሽግግሎች የጠየቁት ጥያቄ	21+23-27	11+27-33	20+1-8	
ኢየሱስ ለራሱ ጥያቄ የመለሰው መልስና ሦስቱ ምሳሌዎች	21+28-22+14	12+1-12	20+9-19	
ኢየሱስን ለማጥመድ ፈሪሳውያንና የሄሮድስ ሰዎች ለቄሳር ቀረጥ ስለ መከፈለ የጠየቁት ጥያቄ	22+15-22	12+13-17	20+20-26	
ትንሣኤን አስመልክቶ ሰዶቃውያን ግራ የተጋቡበት ጥያቄ	22+23-33	12+18-27	20+27-40	
የፈሪሳውያን ሕጋዊ ጥያቄ	22+34-40	12+28-34		
ለጠላቶቹ ተገዳርት ኢየሱስ የመለሰው መልስ				
እንደ ልጅና እንደ ጌትነቱ ኢየሱስ ከጻዊት ጋር የነበረው ግንኙነት	22+41-46	12+35-37	20+41-44	
የሕግ መምህራንንና ፈሪሳውያንን በተመለከተ የቀረቡ ሰባት ወጭታዎች	23+1-36	12+38-40	20+45-47	
ኢየሱስ ለኢየሩሳሌም ያዘነው ሐዘን ድካሞ መለሰት ያላትን ሁሉ ሰጠች	23+37-39			12+41-44
			21+1-4	

ስለ ክርስቶስ ሞት የተነገሩ ትንቢቶች

የደብረ ዘይት ተራራ ትምህርት- ኢየሱስ ስለ ቤተ መቅደሱና ስለ ጻገም ምጽአቱ የተናገረው ትንቢት				
ትምህርቱ የተሰጠበት ስታና ጊዜ (መቸት)	24+1-3	13+1-4	21+5-7	
የምጥ ጣር መጀመሪያ	24+4-14	13+5-13	21+8-19	
የጥፋት እርዥሰትና የጳለኛው ዌንቀት	24+15-28	13+14-23	21+20-24	
የወው ልጅ ምጽአት	24+29-31	13+24-27	21+25-27	
የቀረጸታው ምልክቶች ነገር ግን የጊዜው አለመታወቅ	24+32-41	13+28-32	21+28-33	
ነቅቶ ስለ መጠበቅና ስለ ታማኝነት የተሰጡ አምስት ምልክቶች	24+42-25+30	13+33-37	21+34-36	
የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ የሚሆነው ፍርድ	25+31-46			

አሳልፎ ለመስጠት የተደረገ ዝግጅት

ኢየሱስን ለማስርና ለመገደል የሸንጎው ሤራ ማርያም ኢየሱስን ለሞቱ ሽቱ መቀበሏት	26+1-5	14+1-2	22+1-2	
ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት መስማማቱ	26+6-13	14+3-9		12+2-8
	26+14-16	14+10-11	23+3-6	
የመፈረሻው ራት				
የፋሲካው መብል ዝግጅት	26+17-19	14+12-16	22+7-13	
የፋሲካው መብል ጅምርና ታላቅነትን አስመልክቶ በደቀ መዛሙርት መካከል የተደረገ ክርክር	26+20	14+17	22+14-16+24-30	
የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበቀ				13+1-20
አሳልፎ የሚሰጠው መታወቅ	26+21-25	14+18-21	22+21-23	13+21-30

የወንጌላት ስሙዎች

	ማቴዎስ	ማርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ
ጲጥሮስ እንደሚክድ የተነገረ ትንቢት	26:31-35	14:27-31	22:32-38	13:31-38
የማዕድ ፍጻሜና የጌታ ራት መከበር (1ቆሮ11:23-26)	26:26-29	14:22-25	22:17-20	
የፋሲካ ራት ከተበላሰት እስከ ጌቲሲማኒ የተደረገ ትምህርትና ጸሎት				
ስለሚሄድበት፣ ስለ አብና ስለ መንፈስ ቅዱስ				14:1-31
ለተጠየቁ ጥያቄዎች መልስ				15:1-17
የወይኑ ገንድና ቅርንጫፎቹ				15:18-16:4
የዓለም ተቃውሞ				16:16-22
የመንፈስ ቅዱስ ምጽትና እገግሎቱ				16:23-33
ጸሎት እንደሚመለስና ሰላም እንደሚሰጠን የተነገረ ተስፋ				17:1-26
እየሰሰ ለደቀ መጽሐፍቱና ለሚያምኑት ሁሉ የጸለዩት ጸሎት				18:1
እየሰሰ በጌቲሲማኒ ሦስት ጊዜ የጸለዩት የግር ጸሎት	26:30:36-46	14:26:32-42	22:39-46	

የክርስቶስ ሞት

አልፎ መሰጠቱና መታሰፍ

እየሰሰ አልፎ ተሰጠ፣ ታሰረ እንዲሁም ተተወ	26:47-56	14:43-52	22:47-53	18:2-12
ሥቃይ				
በመጀመሪያ ጊዜ የአይሁድ ክስ- በሐና ፊት				18:13-14:19-23
ሁለተኛው ጊዜ የአይሁድ ክስ- በቀዳፍና በሸንጎ ፊት	26:57:59-68	14:53:55-65	22:54:63-65	18:24
የጲጥሮስ ከሀደት	26:58:59-75	14:54:66-72	22:54-62	18:15-18:25-27
የሦስተኛው የአይሁድ ክስ- በሸንጎ ፊት	27:1	15:1	22:66-71	
የአስቆሮቱ ይሁዳ መጽአትና ራሱን መገደሉ (ሐሥ1:18-19)	27:3-10			
የመጀመሪያው በሮማውያን ፊት- በጲላሞስ ፊት	27:2:11-14	15:1-5	23:1-5	18:28-38
የሁለተኛው በሮማውያን ፊት- በሄሮድስ አንቲላስ ፊት			23:6-12	
የሦስተኛው በሮማውያን ፊት- በጲላሞስ ፊት	27:15-26	15:6-15	23:13-25	18:39-19:16

ስቅለቱ

የሮማውያን ወታደሮች ተሳለቁበት	27:27-30	15:16-19		
ጉዞ ወደ ጎልጎታ	27:31-34	15:20-23	22:26-33	19:16-17
የስቅለቱ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ሰዓታት	27:35-44	15:24-32	23:33-43	19:18-23:24:19-22:25-27
የስቅለቱ የመጨረሻዎቹ ሦስት ሰዓታት	27:45-50	15:33-37	23:44:45:46	19:28-30
የእየሰሰ ሞት ምስክሮች	27:51-56	15:38-41	23:45:47-49	

መቀበሩ

የእየሰሰ መሞት መረጋገጠና በድኑን መቀበላቸው	27:57-58	15:42-45	23:50-52	19:31-38
የእየሰሰ በድን በመቃብር ዐረፈ	27:59-60	15:46	23:53-54	19:39-42
መቃብሩ በሲቶች መጎብኘቱና በወታደሮች መጠበቅ	27:61-66	15:47	23:55-56	

የክርስቶስ ትንሣኤና ዕርገት

ባደው መቃብር

መቃብሩ በሲቶች ተጎበኘ	28:1	16:1		
የመቃብሩ ድንጋዩ ተንክባለለ	28:2-4			
ሴቶቹ መቃብሩ ባደ ሆኖ አገኙት	28:5-8	16:2-8	24:1-8	20:1
ጲጥሮስና ዮሐንስ መቃብሩ ባደ ሆኖ አገኙት			24:9-12	20:2-10

ከትንሣኤው በኋላ መታየቱ

ለመገደላዊት ማርያም መታየቱ		[16:9-11]		20:11-18
ለሌሎች ሴቶች መታየቱ	28:9-10			
ወታደሮች ለአይሁድ ባለ ሥልጣናት አመለከቱ	28:11-15			
ወደ ኢማሁስ ለሚጓዙት ሁለት ደቀ መዛሙርት መታየቱ		[16:12-13]	24:13-32	
ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ለሌሎቹ ይዘውት የመጡት				
የምሥራች (1ቆሮ 15:5)			24:33-35	
ዐሥሩ ደቀ መዛሙርት አብረው ሳሉ መታየቱ		[16:14]	24:36-43	20:19-25
ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት አብረው ሳሉ መታየቱ (1ቆሮ 15:5)				20:26-31
ዓሣ በማጥመድ ላይ ለነበሩት ሰባት ደቀ መዛሙርት መታየቱ				21:1-25
ለዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት በገሊላ መታየቱ (1ቆሮ 15:6)	28:16-20	[16:15-18]		
ለእየሰሰ ወንድም ለያዕቆብ መታየቱ (1ቆሮ 15:7)				
በእየሰሰ ለሰበሩት ደቀ መዛሙርት መታየቱ (ፀክሥ 1:3-8)			24:44-49	

ዕርገቱ

የክርስቶስ ባርነትና ዕርገት (ሐሥ 1:9-12)		[16:19-20]	24:50-53	

ተመሳሳዮቹ ወንጌላት

አራቱን ወንጌላት በጥንቃቄ ስናነጻጽር የማቴዎስ፣ የማርቆስና የሉቃስ ወንጌላት ተመሳሳይ ሆነው እናገኛቸዋለን። የዮሐንስ ወንጌል ግን ከእነዚህ ሦስት ወንጌላት ይለያል። በቋንቋቸው፣ በይዘታቸውና በቅድም ተከተላቸው (ኢየሱስ የተናገራቸውንና ያደረጋቸውን ነገሮች ሲያወሱ) ተመሳሳይ ናቸው። በእርግጥ የታሪኩን ቅደም ተከተል ሲያወሱ ሦስቱም ወንጌላት ተመሳሳይ ናቸው ማለት አይቻልም። ወንጌላቱ በእነዚህ ነገሮች ተመሳሳይ በመሆናቸው “ተመሳሳዮቹ ወንጌላት” የሚል ስም ተሰጥቶአቸዋል። በይዘታቸው ምን ያህል እንደሚመሳሰሉ ማቴ9፥2-8፣ ማር2፥3-12፣ ሉቃ5፥18-26 ይመጣሉ። በማቴ10፥22፣ ማር13፥13፣ ሉቃ2፥17 ላይ ቃል በቃል ተመሳሳይ የሆኑ ነገሮች ይገኛሉ። የወንጌላቱ ተመሳሳይነት በሰሌት ቢቀመጥ፣ 91 በመቶ የሚሆነው የማርቆስ ወንጌል በማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ይገኛል። ደግሞም 53 በመቶ የሚሆነው የማርቆስ ወንጌል በማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ይገኛል። ይህም የተመሳሳይ ወንጌላቱ ምንጭ ምንድን ነው? የሚል ጥያቄ ያስነሣል። የሚነሳውም ጥያቄ፣ የእነዚህ ወንጌላት ጸሐፊዎች የጋራ ምንጭ ነበራቸውን? ወይስ እያንዳንዳቸው የራሳቸው የሆኑ ምንጭ ነበራቸው? የሚል ነው። እንዲህ ዐይነት ጥያቄ “የተመሳሳዮቹ ወንጌላት ውዝግብ” ይባላል። በዚህ ጉዳይ ላይ በርካታ መልሶች ተሰጥተዋል፡-

1. የወንጌላቱ ምንጭ ሥነ ቃል ነው፡- በጥንቱ ዓለም ሥነ ቃሎች ትልቅ ቦታ ስለ ነበራቸው ጸሐፊዎቹ በዚህ ረገድ የጋራ ምንጮችን ተጠቅመዋል።
2. የወንጌላቱ ምንጭ ከእነርሱ በፊት የተጻፈ ወንጌል ነው፡- አንዳንድ ሰዎች እነዚህ ወንጌሎች ከመጻፋቸው በፊት አንድ ሌላ ወንጌል ነበር ይላሉ፤ ጸሐፊዎቹ ወንጌሎቻቸውን የጻፉት በአንድ ወቅት የነበረውን በኋላ ግን የጠፋውን ወንጌል መሠረት አድርገው ነው ይላሉ።
3. የወንጌላቱ ምንጭ እዚህም እዚያም ተበታትነው የሚገኙ ጽሑፎች ናቸው፡- አንዳንድ ሰዎች የኢየሱስን ሕይወት የሚተርኩ ልዩ ልዩ ጽሑፎች ስለ ነበሩ፣ ጸሐፊዎቹ እነዚህን መሠረት በማድረግ ጽፈዋል ይላሉ።
4. የወንጌላቱ ምንጭ ጸሐፊዎቹ ራሳቸው ናቸው፡- አንዳንድ ሰዎች የተመሳሳዮቹ ወንጌላት ጸሐፊዎች አንዳቸው ከሌላው እየወሰዱ ጽፈዋል ይላሉ፤ ከዚህም የተነሣ ወንጌላቱ ተመሳሳይ ሊሆኑ ችለዋል።
5. የወንጌላቱ ምንጭ ሁለት ዐበይት ምንጮች ናቸው፡- በአሁኑ ጊዜ ብዙ ተቀባይነት ባለው አመለካከት መሠረት የወንጌላቱ ምንጭ የማርቆስ ወንጌልና አንድ ሌላ መላ ምታዊ ምንጭ ነው (ይህ ምንጭ በጀርመን ቋንቋ “ኩዌል” ይባላል፤ ትርጉሙም ምንጭ ማለት ነው)። ማቴዎስና ሉቃስ ወንጌላቸውን ሲጻፉ በስፋት የተጠቀሙት እነዚህን ምንጮች ነው።
6. የወንጌላቱ ቀዳማዊ ምንጭ ማቴዎስ ነው፡- ሌላው አመለካከት፣ ሌሎቹ ሁለት ተመሳሳይ ወንጌላት ዋና ምንጭ አድርገው የተጠቀሙት የማቴዎስን ወንጌል ነው።
7. የወንጌላቱ ምንጭ ከላይ የተጠቀሱትን አብዛኛቸውን ምንጮች ያባመረ ነው፡- በዚህ አመለካከት መሠረት የተመሳሳዮቹ ወንጌላት ጸሐፊዎች ሥነ ቃልን፣ እዚህም እዚያም ተበታትነው የሚገኙ ጽሑፎችን፣ እነርሱ ራሳቸው የጻፏቸውን ጽሑፎች እንዲሁም የዐይን ምስክሮችን እማኝነት ተጠቅመዋል።

ተመሳሳዮቹ ወንጌላት የተጻፉበት ጊዜ

ማርቆስ ማቴዎስ ሉቃስ	ማርቆስ	ማቴዎስ	ሉቃስ
መላ ምት “ሀ” ማቴዎስና ሉቃስ የማርቆስ ወንጌልን ዋና ምንጭ አድርገው ተጠቅመዋል ፅንሰ ሐሳብ “1” ማርቆስ የተጻፈው በ50ዎቹ ወይም በ60ዎቹ መጀመሪያ ላይ ነው (1) ማቴዎስ የተጻፈው በ50ዎቹ ወይም በ60ዎቹ መጨረሻ ላይ ነው (2) ሉቃስ የተጻፈው ከ59-63 ነው ፅንሰ ሐሳብ 2 ማርቆስ የተጻፈው ከ65-70 ነው (1) ማቴዎስ የተጻፈው በ70ዎቹ ላይ ነው (2) ሉቃስ የተጻፈው በ70ዎቹ ላይ ነው	መላ ምት “ለ” ማቴዎስና ሉቃስ የማርቆስን ወንጌል ዋና ምንጭ አድርገው አልተጠቀሙም ፅንሰ ሐሳብ “1” ማርቆስ የተጻፈው ከ50-70 ባሉት ዓመታት በአንዱ ዓመት ሊሆን ይችላል ፅንሰ ሐሳብ “2” ማርቆስ የተጻፈው ከ65-70 ነው (1) ማቴዎስ የተጻፈው በ50 ላይ ነው (በማቴዎስ መግቢያ ላይ “የተጻፈበት ጊዜና ቦታ” የሚለውን ይመዘኑ) (2) ሉቃስ የተጻፈው ከ59-63 ነው (በሉቃስ መግቢያ ላይ “የተጻፈበት ጊዜና ቦታ” የሚለውን ይመዘኑ)		

የማቴዎስ ወንጌል

መግቢያ

“ተመሳሳይ ወንጌላት” የሚለውን ይመ

ጸሓፊው

የማቴዎስ ወንጌል ጸሓፊ ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መካከል የሆነው ማቴዎስ መሆኑን የጥንት ቤተ ክርስቲያን አባቶች ያለ ጥርጥር ተቀብለውታል። ሆኖም ማቴዎስ የጻፈው የማርቆስን ወንጌል ተመርክዞ ነው በሚሉ ሊቃውንት ዘንድ የዚህ ተቀባይነት አነስተኛ ነው። ምክንያቱም፤ ማቴዎስ የጌታ ሕይወት የቅርብ ምስክር ሆኖ ሳለ፤ በማርቆስ ወንጌል ላይ ተመሥርቶ እንዴት ይጽፋል የሚል ጥያቄ ያነሳል። ለዚህ የሚሰጠው ምላሽ ከማርቆስ ወንጌል ጋር በተመሳሳይ ሁኔታ መቅረቡ ስለ ክርስቶስ የሚሰጥ የሐዋርያት ምስክርነት ተመሳሳይ ስለ ሆነ ነው የሚል ነው።

ማቴዎስ፤ የሰሙ ትርጉም “የእግዚአብሔር ስጦታ” ማለት ሲሆን፤ ቀረጥ ሰብሳቢና ኢየሱስን ለመከተል ሥራውን የተወ ሐዋርያ ነበር (9፡9-13)። ማቴዎስ በማርቆስና በሉቃስ ወንጌሎች ውስጥ የሚጠራው ሌዊ በሚባል ሌላኛው ስሙ ነው።

ወንጌሉ የተጻፈበት ጊዜና ቦታ

ብዙ ሰዎች የማቴዎስ ወንጌል የተጻፈው ሶርያ አገር፤ አንጻሪያ በተባለች ከተማ እንደ ሆነ ይናገራሉ፤ ሆኖም ወንጌሉ አይሁዳዊ ጉዳዮችን ስለሚያንጸባርቅ በፓሌስቲና ምድር እንደ ተጻፈ ግልጽ ነው። ከዚህ ባሕርይ የተነሣም አንዳንድ ሰዎች ይህ ወንጌል የተጻፈው፤ ወንጌል ለአይሁድ ብቻ ይሰበክ በነበረበትና የጥንታዊቷ የቤተ ክርስቲያን አባላትም በብዛት አይሁዳውያን በነበሩበት (ሐሥ 11፡19) በ50 ዓ.ም. ገደማ ነው ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ማቴዎስና ሉቃስ ወንጌላትን የጻፉት በማርቆስ ወንጌል ላይ ተመሥርተው ነው በማለት፤ የማቴዎስ ወንጌል የተጻፈው የማርቆስ ወንጌል በጥንት ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት መስጠት ከጀመረ በኋላ ነው ይላሉ። ከዚህ የተነሣም የማቴዎስ ወንጌል በ50ዎቹ መጨረሻ ወይም በ60 ዓ.ም. አካባቢ እንደ ተጻፈ ይገመታል። የማርቆስ ወንጌል በ65 እና በ70 ዓ.ም. መካከል እንደ ተጻፈ የሚገምቱ ሰዎች ደግሞ የማቴዎስ ወንጌል የተጻፈው በ70 ዓ.ም. ወይም ከዚያ በኋላ ነው ይላሉ።

የወንጌሉ ተደራሲያን

የማቴዎስ ወንጌል የተጻፈው በግሪክ ቋንቋ ስለ ሆነ የወንጌሉ አንባቢያን የግሪክ ቋንቋ ተናጋሪ መሆናቸው ግልጽ ነው። ደግሞም አይሁድ የነበሩ ይመስላል። በወንጌሉ ውስጥ የምናገኛቸው ብዙ ነጥቦች ከአይሁድ አንባቢያን ጋር የተያያዙ መሆናቸውን ይጠቁማሉ።

- 1) ማቴዎስ፤ የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች መፈጸማቸውን በትኩረት ከሌሎች የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ይልቅ በርካታ የብሉይ ኪዳን ጥቅሶችን እየጠቀሰ መጻፉ፤
- 2) የኢየሱስን የዘር ግንድ ከአብርሃም እንደ ሆነ መገለጹ (1፡1-17)፤
- 3) በተለይ ከማርቆስ ወንጌል ጋር ሲነጻጸር፤ ማቴዎስ የአይሁድን ልማድ ለአንባቢዎቹ ማብራራት አለመፈለጉ (ምክንያቱም ስለሚሞቁት)፤
- 4) በአይሁድ ዘንድ የተለመዱ ሐረጎችን መጠቀሙ (ለምሳሌ፡- “መንግሥተ ሰማያት”፤ “የሰማዩ አባታችሁ”፤ አይሁድ የእግዚአብሔርን ስም ሳለመጥራት “ሰማይ” የሚለውን መጠቀማቸው በወንጌሉ ውስጥ በተመሳሳይ መገለጹ)፤
- 5) ኢየሱስ “የዳዊት ልጅ” መሆኑ በአጽንዖት መጠቀሱ (1፡1፤ 9፡27፤ 12፡23፤ 15፡22፤ 20፡30-31፤ 21፡9፤15፤ 22፡41-45)። ይህን እንጂ ማቴዎስ ወንጌሉን የጻፈው ለአይሁድ ብቻ ነው ማለት አይቻልም። ለሕፃኑ ሊሰግዱ ስለ መጡት ሰብአ ሰገል (አይሁድ አይደሉም) መጻፉ (2፡1-12)፤ በተጨማሪም ኢየሱስ “ዕርሻው ዓለም ነው” የሚለውን በወንጌሉ ማካተቱ (13፡38) እና ስለ ታላቁ ተልእኮ መጻፉ ይህንን የረጋግጣል (28፡18-20)። የማቴዎስ ወንጌል በመሠረቱ የተጻፈው ለአይሁድ ሕዝብ ቢሆንም፤ ከእነዚህ ክፍሎች እንደምናየው ወንጌሉ ዓለም አቀፋዊ ትኩረት እንዳለው ከዚህ መረዳት ይቻላል።

ዐላማው

የማቴዎስ ዋናኛ ዐላማ ለአይሁድ አንባቢያን ኢየሱስ ሲጠብቁት የነበረው መሲሕ ስለ መሆኑ ማስረጃ ማቅረብ ነው። ይህን የሚያደርገውም ኢየሱስ በሕይወቱና በአገልግሎቱ ብሉይ ኪዳንን እንዴት እንደ ፈጸመ በማሳየት ነው። ሁሉም የወንጌል ጸሓፊዎች ከብሉይ ኪዳን ጠቅሰው ቢጽፉም፤ ማቴዎስ በብሉይ ኪዳን ስለ መሲሕ የተነገረው ትንቢት የተፈጸመው ኢየሱስ ነው የሚለውን መሪ ሐሳብ ለማስ ጨበጥ ዘጠኝ ተጨማሪ ማስረጃዎችን ከብሉይ ኪዳን ጠቅሶአል (1፡22-23፤ 2፡15፤ 2፡17-18፤ 2፡23፤ 4፡14-16፤ 8፡17፤ 12፡17-21፤ 13፡35፤ 27፡9-10)። ደግሞም በብሉይ ኪዳን የነበረው የእግዚአብሔር ሕዝብ ታሪክ በኢየሱስ ሕይወት እንደ ተፈጸመ የጻፈው ማቴዎስ ነው (ለምሳሌ፡- በ2፡15 ላይ ከሆሴ 11፡1 የተጠቀሰውን ይመ)። በተጨማሪም ማቴዎስ ዐላማውን ከግቡ ለማድረስ የኢየሱስ የዘር ሐረግ ከዳዊት እንደ ሆነ በአጽንዖት ያስረዳል።

ውትሩ

የወንጌሉ አጻጻፍ ሥነ ጽሑፋዊ የአወቃቀር ስልት የተከተለ ነው። ወንጌሉ በአምስት ታላላቅ የገላጻ ትምህርቶች ላይ የተመሠረተ ነው፡- (1) ም5-7፤ (2) ም10፤ (3) ም13፤ (4) ም18፤ (5) ም24-25። ይህ ዐይነት መዋቅር ሆን ተብሎ የተቀነባበረ መሆኑ በየትምህርቱ መጨረሻ ላይ “ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ገዜ” የሚለው ዐረፍተ ነገር ወይም ተመሳሳይ ሐረግ ማገኘቱ ግልጽ ያደርገዋል (7፥28፤ 11፥1፤ 13፥53፤ 19፥1፤ 26፥1)። ተራከው ክፍል ተከትሎት ወደሚገኘው ትምህርት በሚገባ ይመራል። ወንጌሉ ተስማሚ መግቢያና (ም1-2) ብርቱ ጥሪ የሚያቀርብ መደምደሚያ አለው (28፥16-20)።

ወንጌሉ በአምስት መክፈሎ ማቴዎስ ከአምስቱ የሙሴ ሕግ መጻሕፍት ጋር አገናዝቦ ማቅረቡን ያመለክት ይሆናል። ምናልባትም ወንጌሉን እንደ አዲስ የሕግ መጻሕፍት (ቶራ)፣ ኢየሱስን ደግሞ እንደ አዲስና የተሻለ ሙሴ አድርጎ ማቅረቡ ይሆናል።

አስተዋፅኦ

1. የኢየሱስ ልደትና የሕፃንነቱ ዓመታት (ም1-2)
  - ሀ. የትውልድ ሐረጉ (1፥1-17)
  - ለ. ልደቱ (1፥18-2፥12)
  - ሐ. ወደ ግብፅ መሰደዱ (2፥13-23)
2. የኢየሱስ አገልግሎት መጀመሪያ (3፥1-4፥11)
  - ሀ. የእርሱ መንገድ ጠራጊ (3፥1-12)
  - ለ. መጠመቁ 3፥13-17)
  - ሐ. መፈተኑ (4፥1-11)
3. የኢየሱስ አገልግሎት በገሊላ (4፥12-14፥12)
  - ሀ. የገሊላው አገልግሎት አጀማመር (4፥12-25)
  - ለ. የተራራው ስበክት (ም5-7)
  - ሐ. የሠራቸው ታምራት (ም8-9)
  - መ. የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መሾም (ም10)
  - ሠ. በገሊላ የነበረው አገልግሎት (ም11-12)
  - ረ. ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የተሰጡ ምሳሌዎች (ም13)
  - ሰ. ሄሮድስ ስለ ኢየሱስ አገልግሎት የነበረው አመለካከት (14፥1-12)
4. ኢየሱስ ከገሊላ ፈቀቅ ስለ ማሰቱ (14፥13-17፥20)
  - ሀ. ወደ ገሊላ ባሕር ምሥራቅ ጻርቻ (14፥13-15፥20)
  - ለ. ወደ ፊንቄ አገር (15፥21-28)
  - ሐ. ወደ ‘ዐሥር ከተሞች’ (15፥29-16፥12)
  - መ. ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ (16፥13-17፥20)
5. የኢየሱስ የመጨረሻው አገልግሎት በገሊላ (17፥22-18፥35)
  - ሀ. ስለ ኢየሱስ ሞት አስቀድሞ መነገሩ (17፥22-23)
  - ለ. ቀረጥ ስለ መክፈል (17፥24-27)
  - ሐ. በእግዚአብሔር መንግሥት ስለሚኖረው ሕይወት የተሰጠ ገለጻ (ም18)
6. የኢየሱስ አገልግሎት በይሁዳና በፔርያ ምድር (ም19-20)
  - ሀ. ስለ መፋታት የተሰጠ ትምህርት (19፥1-12)
  - ለ. ስለ ሕፃናት የተሰጠ ትምህርት (19፥13-15)
  - ሐ. ሀብታሙ ወጣት (19፥16-30)
  - መ. የወይን ዕርሻ ሠራተኞች ምሳሌ (20፥1-16)
  - ሠ. ስለ ኢየሱስ ሞት አስቀድሞ መነገሩ (20፥17-19)
  - ረ. አንዲት እናት ያቀረበችው ልመና (20፥20-28)
  - ሰ. በኢያሪኮ የአንድ ዐይነ ስውር ዐይን በራ (20፥29-34)
7. ሰሞን ሕግማት (ም21-27)
  - ሀ. በክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ (21፥1-11)
  - ለ. ቤተ መቅደስን ማንጻቱ (21፥12-17)
  - ሐ. የመጨረሻው ጭቅጭቅ ከአይሁድ አለቆች ጋር (21፥18-23፥39)
  - መ. በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ስለ መጨረሻው ዘመን የተሰጠ ገለጻ (ም24-25)
  - ሠ. (በማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ስለ ኢየሱስ እግር ሽቱ መቀባት አልተወሳም-ራሱ ላይ ነው ያፈሰሰችው) (26፥1-፲3)
  - ረ. የኢየሱስ መያዝ፣ ፍርድ ፊት መቅረብና መሞት (26፥14-27፥66)
8. የኢየሱስ ትንሣኤ (ም 28)

የኢየሱስ የትውልድ ሐረግ

1፡1-17 ተጓ ምዕ - ለ-ቃ 3፡23-38
1፡3-6 ተጓ ምዕ - ሩት 4፡18-22
1፡7-11 ተጓ ምዕ - 1ዜና 3፡10-17

1 የጻዊት ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልድ ሐረግ የሚከተለው ነው፡

2 አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅ ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብ ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤

3 ይሁዳ ከትዕማር ፋሬስንና ዛሬን ወለደ፤ ፋሬስ ኤስርምን ወለደ፤ ኤስርምም አራምን ወለደ፤

4 አራም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብ ነአሰንን ወለደ፤ ነአሰን ሰልሞንን ወለደ፤

5 ሰልሞን በዔዝን ከረዓብ ወለደ፤ በዔዝ ከሩት ኢየቤድን ወለደ፤ ኢየቤድ እሴይን ወለደ፤

6 እሴይ ንጉሥ ጻዊትን ወለደ። ጻዊት የአርዮ ሚስት ከነበረችው ሰሎሞንን ወለደ፤

7 ሰሎሞን ሮብዎንን ወለደ፤ ሮብዎን አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤

8 አሣፍ ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥ ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራም ዮዝያንን ወለደ፤

9 ዮዝያን ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታም አካዝን ወለደ፤ አካዝ ሕዝቅያስን ወለደ፤

1፡1 ዘፍ22፡181
24፡-7፡12-16፤ሉ4
9፡6፡7፡11፡1፡ሉ፡ፍ23
፡5፡6፡ግ፡ፍ9፡271
ሉቃ 1፡32፡691
7፡43፡161 ፊጋ22፡16
1፡2 ዘፍ21፡43፡121
25፡26129፡351
49፡10
1፡3 ዘፍ38፡27-30
1፡5 ዕብ11፡31
1፡6 1ዳ፡16፡11
17፡12፡24፡-12፡24
1፡10 2፡720፡21

10 ሕዝቅያስ ምናሴን ወለደ፤ ምናሴ አሞንን ወለደ፤ አሞንም ኢዮስያስን ወለደ፤

11 ኢዮስያስ በባቢሎን ምርኮ ጊዜ፣ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ፤

12 ከባቢሎን ምርኮ በኋላ፣ ኢኮንያን ሰጎት ያልገኘ ወለደ፤ ሰጎት ያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤

13 ዘሩባቤል አብዩድን ወለደ፤ አብዩድ ኢልያቄምን ወለደ፤ ኢልያቄም አዛርን ወለደ፤

14 አዛር ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅ እስምን ወለደ፤ እስምም ኤልዩድን ወለደ፤

15 ኤልዩድ አልዓዘርን ወለደ፤ አልዓዘር ማታንን ወለደ፤ ማታን ያዕቆብን ወለደ፤

16 ያዕቆብ የሴፍን ወለደ፤ የሴፍም የኢየሱስ ክርስቶስ እናት የማርያም እጮኛ ነበር።

17 እንግዲህ ከአብርሃም እስከ ጻዊት ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከጻዊት እስከ ባቢሎን ምርኮ ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎን ምርኮ እስከ ክርስቶስ ልደት ዐሥራ አራት ትውልድ ይሆናል።

የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት

18 የኢየሱስ ክርስቶስ የልደት ታሪክ እንዲህ ነው፡ እናቱ ማርያም ለየሴፍ ታውቃት ሳይገኝ፣ በሚንፈስ ቅዱስ ፀንሰ ተገኘች።

¹¹ የአኪን ልደት ነው፤ ቀ 12 ደም ¹⁷ ወይም ሙሴ "ክርስቶስ" (በግሪክ) እና "ሙሴ" (በዕብራይስጥ) ሁለቱም "የተቀባ" የግራ ተርጉም አላቸው

1፡1-16 በግቴዎስ ወንጌል የተጻፈውን የትውልድ ሐረግ በሉቃስ ወንጌል ላይ ከተመለከተው ጋር ለማወዳደር የሉቃ 3፡23-38 ግብ ይመ። በዚህ የትውልድ ሐረግ የተካተቱት ሰዎች ሁሉ ማንነት እንደሚገልጹ የእግዚአብሔር ሕዝብ በመባል የሚታወቀውን ወገን ለመፍጠርና ስለ ኢየሱስ በሥጋ መወለድ ምክንያት የሆኑ ናቸው።

1፡1 የጻዊት ልጅ፣ መሲሐዊ የማዕረግ ስም ሲሆን (የ9፡27 ግብ ይመ)፣ በዚህ ወንጌል ውስጥ በብዙ ቦታ ይገኛል (በ1፡20 ላይ የተመለከተው ግን መሲሐዊ የማዕረግ ስም አይደለም)። የአብርሃም ልጅ፣ ማቴዎስ ወንጌሉን የጻፈው ለአይሁድ ስለ ነበር የኢየሱስን የትውልድ ሐረግ በዚህ መግዢያ መግለጽ ተገቢ ነበር።

1፡31 በወንጌላዊው ማቴዎስ የትውልድ ሐረግ ዝርዝር መሠረት በተለይ የአራት ሴቶች ስም ተገልጿል። እነርሱም፡- ትዕማር፣ (እዚህ ቀጥሮ ላይ)፣ ረዓብ (በቀጥሮ 5) ሩት (በቀጥሮ 5) እና ቤርሳብ (በተለምዶ አገላለጽ "እናቱ የአርዮን ሚስት የነበረች የጻዊት ልጅ የሰሎሞን እናት") ናቸው። በተለይ ከእነዚህ ሴቶች መካከል አንዱ ከአሕዛብ ወገን የነበሩ ናቸው (ትዕማር፣ ረዓብና ሩት)። ቤርሳብ በትውልድ ሙሉ በሙሉ ከእስራኤል ወገን ሳትሆን አትቀርም። ሆኖም ከባላ ከአርዮን የተነሣ ከኪሊዎያን ጋር ገምድና ነበራት። በማቴዎስ የኢየሱስ የትውልድ ሐረግ ዝርዝር ውስጥ እነዚህን ሴቶች ማካተቱ ነበር የእግዚአብሔር ሥራ በወንዶች ብቻ አለመወሰንና አልፎ ተርፎም ከእስራኤላውያን ውጭ በሌሎች ወገኖች መገለጹን የመለከታል።

1፡4 የጻዊት ልጅ፣ የአርዮን የልጅ ማትን ነበር (ዘጸ6፡23)።

1፡5 ከረዓብ እሴይ ወለደ። ምንም እንኳን በረዓብና በጻዊት መካከል አያለ ዘመን ያለፈ ቢሆንም፣ ማቴዎስ ጸሐፊውን በተቀኛ ገደብ ለማቀር ስለ ፈለገ (የቀ 17 ግብ ይመ)፣ በረዓብና በጻዊት መካከል ብዙ ትውልዶች እንደ ነበሩ አይቀጥል ዝርዝራቸውን ለመግለጽ አልፏል።

1፡8 ኢዮራም... ወለደ፤ ማቴዎስ ኢዮራምን "የዮዝያን

አባት" በሉቃስ፤ ነገር ግን ከ2ዜና21፡4-26፡23 እንደምንረዳው፣ አሁንም ብዙ ትውልዶች በሙከራ እንጻሉ ተቁጥሮ ታልጭል (አካዝያስ፣ ኢዮአስና አሚስያስ) "አባት" የሚለውም ቃል የገባው ከ"አበው" አንዱ መሆኑን ለመግለጽ ነው።

1፡11 ኢዮራም... ወለደ፤ ኢዮስያስም በተመሳሳይ ሁኔታ የኢኮንያን አባት ተብሎአል (የቀ 8 ግብ ይመ)፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ኢዮስያስ የኢዮአቄም አባት፣ የዩኤኪን አያት ነበር (2ዜና 36፡1-9)።

1፡12 ሰጎት ያል ... ወለደ፤ እንደ እውነቱ ከሆነ የዩኤባቤል አያት ነው (1ዜና5፡17-18 ይመ)።

1፡16፣ ወንጌላዊው ማቴዎስ፣ የሴፍ የማርያም እጮኛ እንደ ሆነና፣ ኢየሱስ ከአርሲ እንደ ተወለደ እንጂ፣ የሴፍ የኢየሱስ አባት ነው ብሎ አልተናገረም። ነገር ግን የሴፍ የኢየሱስ የሥጋ አባት ባይሆንም እንደ ዘመኑ አባባል የራግ አባት በመሆኑ ማቴዎስ በዚህ የትውልድ አቋጣጠር ኢየሱስ ከጻዊት የትውልድ ሐረግ እንደ መጣ የመለከታል።

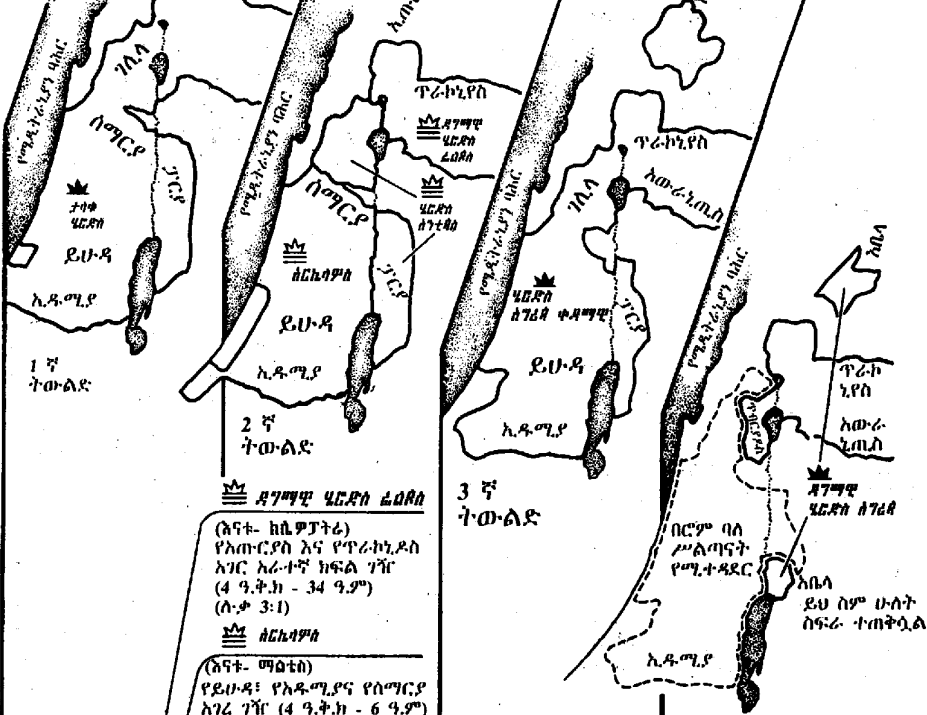
1፡17 ዐሥራ አራት ትውልድ፤ ... ዐሥራ አራት ...

ዐሥራ አራት፣ እነዚህ ክፍሎች ሁለት የማቴዎስን ወንጌል ባሕርያት ያጸሕፍታል፤ (ሀ) በአገላለጽ የሚለገጽ ዝንባሌና (ለ) ሥርዐት የማስያዝ ፍላጎት። ዐሥራ አራት ቀጥሮ የተመረጠበት አንጻራ ምክንያት፣ የፍጹምነት ምልክት የሆነው የሰጎት ቀጥሮ አጥፍ በመሆኑ ሊሆን ይችላል። ይህ አቋጣጠር እንደ ማቴዎስ አገላለጽ ከጻዊት መንግሥት ዘመን አንገሥታ እስከ እስራኤላውያን የሰደት ዘመን ዐሥራ አራት ትውልዶችን ብቻ ሲያካትት፣ ወንጌላዊው ሉቃስ ግን ከጻዊት አንገሥታ እስከ ሰደት ዘመን ከነበሩት ትውልዶች ሃያ አታታን ይጠቅሳል።

1፡18 ያዕቆቅ...ይገኝ፤ በአይሁድ ባሕሩ መሠረት በሁለት እጮኞቹ መካከል የግብረ ሥጋ ግንኙነት አይፈቀድም ነበር፤ ይሁን እንጂ ሙሉጫዌል በሁኑ ዘመን ካለው መተጫዌት የበለጠ ጠንካራና ጥበቅ ስለ ነበር፤ በኢጋዊ ፍቺ ካልሆነ በቀር ማፍረስ አይቻልም ነበር (ቀ 19 ይመ)። በዘጸ22፡23 ላይ "ልታገባ

የሄርድስ ቤተሰብ

1ኛ ትውልድ

ላቲን
 (እናቴ- ከሲዎን) የአውሮፕስ እና የጥራኪያስ አገር አራተኛ ክፍል ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 34 ዓ.ም) (ሉቃ 3:1)

2ኛ ትውልድ

ላቲን
 (እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

3ኛ ትውልድ

ላቲን
 (እናቴ- ከሲዎን) የአውሮፕስ እና የጥራኪያስ አገር አራተኛ ክፍል ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 34 ዓ.ም) (ሉቃ 3:1)

4ኛ ትውልድ

ላቲን
 (እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

5ኛ ትውልድ

ላቲን
 የይሁዳ፣ ገሊላ፣ አውሮፕስ እና ጥራኪያስ ገዥ (37 - 4 ዓ.ቅ.ክ) የአሁኑን ልጅ (ማቴ 2:1-19) (ሉቃ 1:5)

6ኛ ትውልድ

ላቲን
 የይሁዳ፣ ገሊላ፣ አውሮፕስ እና ጥራኪያስ ገዥ (37 - 4 ዓ.ቅ.ክ) የአሁኑን ልጅ (ማቴ 2:1-19) (ሉቃ 1:5)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) በገሊላ የአራተኛው ክፍል ገዥ (ከ 4 ዓ.ቅ.ክ - 39 ዓ.ም) (ሉቃ 3:1) የሄርድያስ ሁለተኛ ባል። መግምቱ የሉዊስን ያስገደለ (ማቴ 14:1-12) ማር 6:14-29)፤ ጸሊጠስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ላከ (ሉቃ 23:7-12)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) ገዥ አልነበረም፤ የሄርድያስ የመጀመሪያ ባል (ማቴ 14:3፤ ማር 6:17) በ34 ዓ.ም. ገደማ ሞተ።

ላቲን

(እናቴ- ዩሪስ)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ላቲን

(እናቴ- ማዕተስ) የይሁዳ፣ የአዲሲያና የሰማርያ አገር ገዥ (4 ዓ.ቅ.ክ - 6 ዓ.ም) ማርያምና የሴና፣ ከግብፅ ከተመ ለሱ በጊሳ ይሁዳን ትተው በናዝሬት ተቀመጡ (ማቴ 2:19-23)

ያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረለት እርሱ ነው፤
“በምድረ በዳ፣
‘የጌታን መንገድ አዘጋጁ፤
ነጻናውንም አስተካከለ’ እያለ የሚጮህ
ድምፅ።”

‘የጥሩክን ልብስ የግመል ጠፐር ሲሆን፤
ወገቡንም በጠፍር ይታጠቅ ነበር። ምግቡም
አንበጣና የበረሃ ግር ነበር። ከእያንዳንዱም፤
ከመላው ይሁጻና በየርጻኖስ ዙሪያ ካለው
አገር ሁሉ ሰዎች ወደ ጥሩክን ይጉርፉ፤
ግጢ አታቸውንም እየተናዘዙ በየርጻኖስ
ወንዝ በእርሱ ይጠመቁ ነበር።
፲ብዙ ፈረሳውያንና ሰዱቃውያን ወደሚያ

3፡3 አ.440፡31 ሚ.43፡11ሉቃ 1፡76
ዮሐ 1፡23
3፡4 ዘ.11፡221
2፡19፡18፣ጥፍ3፡1
3፡6 ፋ 11፡ግር1፡4
3፡7 ጥፍ 12፡34፤
23፡33፤ሮሜ 1፡18

3፡8 ሐሥ 26፡20
3፡9 ሉቃ 3፡8
3፡10 ጥፍ 7፡19፤
ሉቃ 3፡፡19፤1፡36-9፤
ዮሐ 15፡2፤6
3፡11 ፋ 6፡ሌ.4
4፡4፣ግር1፡4፡8፤
ሐሥ 2፡3፡4

ጠምቅበት ስፍራ ሲመጡ ባዩ ጊዜ እንዲህ
አላቸው፡ “እናንተ የእፉኝን ልጆች! ለመሆኑ
ከሚመጣው ቀጣ እንድታመሉ ማን መከ
ራችሁ! ሳለንሱ የሚገባ ፍሬ አፍፍ፡ ፳ አብ
ርሃም አባት አለን” በማለት ራሳቸውን አታ
ታሉ፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች
ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣ ይችላል እላች
ኋለሁና። ፲፬ እነሆ፤ ምርጥ የዛርቶን ሥር
ሊቁርጥ ተዘጋጅቶአል፤ መልካም ፍሬ የማ
ያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቋረጣል፤ ወደ አሳትም
ይባላል።

፲፭ እኔ ለንሱካ በውሃ አጠምቃችኋለሁ።
ነገር ጊዜ ጫማውን መሸከም የማይገባኝ፤
ከእኔ የሚበልጥ ነገሩ ከእኔ በኋላ ይመ

ብለው የጻፉትን ሐረግ፤ ጥቴዎስ ኦሪት ጊዜ ብቻ ይጠቅሰዋል
(የግር1፡30 ግብ ይመ)። መንግሥተ ሰማያት የእግዚአብሔር
አገዛዝ ሲሆን፤ በእሁኑ ዘመን በእውን ያለና ወደ ፊትም በተሰለፈ
የሚጠበቅ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት የሚለው ሐሳብ የኢ
የሰሰ ትምህርት ግንኙነቱ ጥጻይ ሲሆን፤ በጥቴዎስ ወንጌል ብቻ
50 ጊዜ ተጠቅሷል።

3፡3፤ ሉቃስ ሁለት ጥቅሶችን ያከለ ቢሆንም፤ የሱኮም
ወንጌሎች (ጥቴዎስ፤ ግርቆስና ሉቃስ) አ.440፡33 በመጥቀስ
ከመጥምቅ የሩክን ጋር ያያይዙታል። ገጽናውንም አስተካከሉ፤
“የጌታን መንገድ አዘጋጁ” ከሚለው ሐረግ ጋር አቻ አባባል ነው
(ሉቃ 3፡4 ግብ ይመ)። የተፈለገውም ዝግጅት ሞራላዊና መን
ፈላጊ ገጽታ ነበረው።

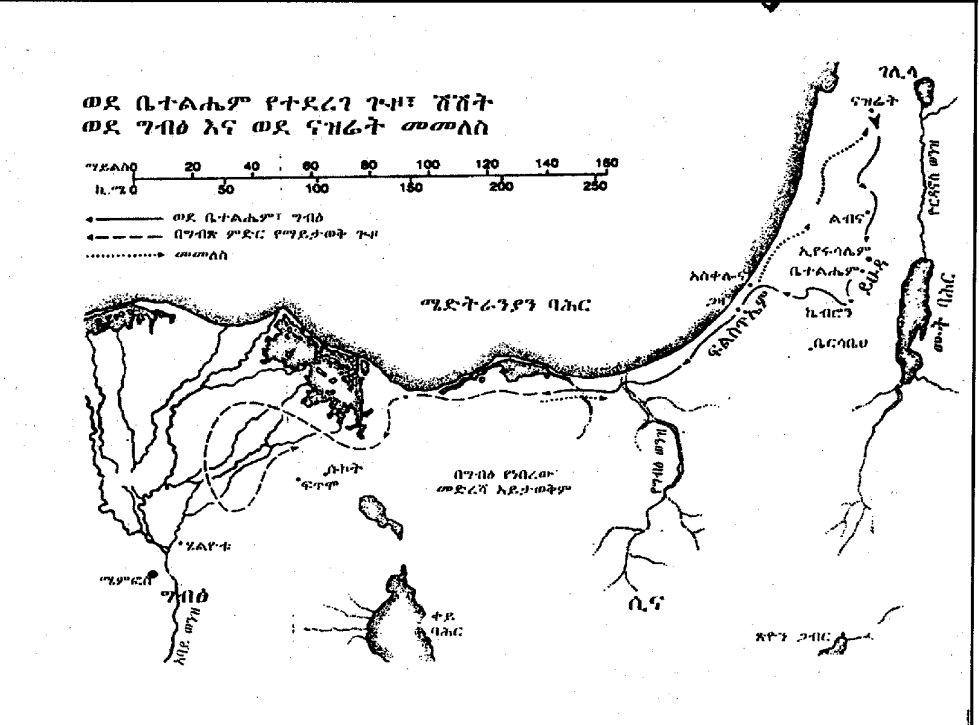
3፡4 አንበጣና የበረሃ ግር በበረሃ የሚኖር ሰው ትናንሽ
ነፍሳትንና አንበጣዎችን ለመብላት አያቅማም፤ አንበጣም
ለመብላት ከተፈቀዱት ምግቦች አንዱ ነበር (ዘ.11፡21-22)።
የጥሩክን ተራ አመጋገብ፤ አለባበስና አጅጅር በራስ ወዳድነት ላይ
የሚያተኩረውን የመንደራቅ ኑር በግልጽ የሚቃወም ነበር።
3፡6 በየርጻኖስ ወንዝ የግር 1፡5 ግብ ይመ።

3፡7 ፈረሳውያን ሰዱቃውያን ፈረሳውያን (የግር 2፡16፤
የሉቃ 5፡17 ግብ ይመ) ለታይታ ያህል የሙሴን ሕግና በቃል
“ሲነገር የኖረውን” የአባቶችን ወግ የሚጠብቁ (15፡2)፤ ሥርዓ
ትን የሚያጠብቁና የማይገገጥ ሐሳብ ያላቸው ወገን ነበሩ።
ሰዱቃውያን (የግር12፡18፤ የሉቃ20፡27፤ የሐሥ4፡1 ግብ ይመ)
ዓለማዊ አመለካከትና የፖለቲካ ዝንባሌ የነበሩት ሲሆኑ፤
ከትክክለኛው ትምህርተ መልካት ያፈነገጡ፤ በተለይም የትን
ሳኢን፤ የመላእክትንና የመናፍቃትን መናፍር የሚከጹ ነበሩ (ሐሥ
23፡8)።

3፡9 አብርሃም አባት ለለን፤ የሐ 8፡39 ይመ። ድንነት
(መጻን) በእየሱስ ክርስቶስ በግመን የሚገኝ እንጂ (ሮሜ2፡28-
29፤ ገላ3፡7፡9-29)፤ ለእይሁድም ቢሆን ከዘር የሚወረስ ወይም
በትውልድ የሚተላለፍ አይደለም።

3፡10 ምሣሌ የዛርቶን ሥር ሊቁርጥ ተዘጋጅቶአል፤
ፍርድ መቃረንን ያመለክታል።

3፡11 ለንስሐ በውሃ የጥሩክን ጥምቀትና ንስሐ መግባት
የተቋራጁ ነበሩ፤ ፈረሳውያንና ሰዱቃውያንም ንስሐ ለመግባታ
ቸው አንድም ማረጋገጫ ባለማሳየታቸው፤ የሩክን እነርሱን

አይኖርም' ተብሎ ተጽፎአል" ሲል መላ ስለት።
 *ቀጥሎም ዲያብሎስ አያሱን ወደ ቅድስት ከተማ በመውሰድ በቤተ መቅደሱም ዐናት ላይ አውጥቶ፤ *የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ራስህን ወደ መሬት ወርውር፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤
 “እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል፤ በእጃቸው ያነሡኝ ከንድ፤ መላእክቱን ስለ አንተ ያዘልሃል።”

- 4:5 ክብ11:147
9:24ግቴ27:53
4:6 ቶ31
መገ 9:11:12
4:7 ዘ86:16
4:10 ዘ86:131
1ኪ52:11አቤ1:6-9
1ግቴ16:231ግር
4:151ሁፉ10:181
13:16122:33:31
ጭ16:20124ፎ
2:1111:14:2ተሰ
2:91ሬ:12:29
- 4:11 ግቴ26:531
ሉቃ22:43:6በ1:14
1ያፊ47
4:12 ግቴ14:31
ግር1:14
4:13
ግር1:219:4331
ሉቃ4:23:311
ዮሐ2:12:446:47
4:14 ግቴ1:22
4:16 አ:99:1:21
ሉቃ2:321
ዮሐ 1:45:9
4:17 ግቴ3:2

¹¹ከዚያም ዲያብሎስን ትቶት ሂደ፤ መላእ ክትም መጥተው አገልገሉት።
 አያሱስ ስብከት መጀመሩ
¹²አያሱስ የቶሎቻን መታሰር በሰማ ጊዜ ወደ ገሊ ጎመለሰ። ¹³የናዝሬትንም ከተማ ትቶት በዛብሎንና በንፍታሌም አካባቢ በባሕሩ አጠገብ በምትገኘው በቅፍርናሆም ከተማ መኖር ጀመረ። ¹⁴በዚህም በነቢይ አላይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ።
¹⁵“የዛብሎን ምድር፤ የንፍታሌም ምድር፤ ከቱርዳናስ ማይ በባሕር መንገድ አጠገብ፤ ያለው የአሕዛብ ገሊላ፤ ¹⁶በዉለሆም የሚኖር ሕዝብ፤ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ ምድር ላለው፤ ብርሃን ወጣለት።”
¹⁷ከዚያ ጊዜ አንጦቶ አያሱስ፤ “ንስሐ ግብ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለኝኛ” እያለ መሰበክ ጀመረ።

ወረዳቸው ሁሉ (ዘ88:3)፤ ግንም ሰው ለመንፈሳዊ ምግብ በእግዚአብሔር ላይ እምነትን መጣል አለበት። አያሱስ ለሚያሰ ልጁም ምግብ በአባቱ ታመነ እጃን በራሱ የታምሮ ሠራት ቸሎታ ለማግኘት አልፈለገም።

4:5-11 የሉቃ3:2 ግብ ይመ። ከዚህ መቅደሱም ዐናት፤ የሉቃ4:9 ውሳኔ፤ ይህ መቅደስ በተ መቅደሱ የቤተ መቅደሱ ዘርያ በታላቅ ሄሮድስ እንደ ገና ታገጸ ነበር (የዶ1 ግብ5 ዮሐ2:20 ይመ።)። የቤተ መቅደሱ አደባባይ 300 ሜትር በ457 ሜትር የሚያህል ሶፍት ነበረው፤ በደቡባዊ ምሥራቅ በኩል የነበረውን ተጽፋት ለማስተካከል ትልቅ መድረክ ተሠርቶለት ነበር። መድረኩም እንዳይኖር በትላልቅ ድንጋይ የተገነባ ድጋፍ ተደርጎለት ነበር። በመድረኩም ላይ የቤተ መቅደሱ ሕንጻት አደባባዮችና መግቢያዎች በተቀበሉ ምድሮች ተደግፈው ቆመዋል።

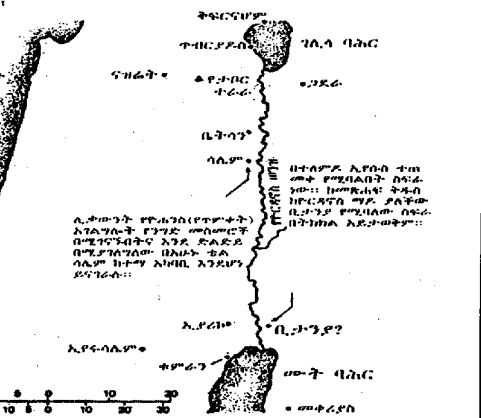
4:12-17 የጥላስን መታሰር፤ ግር1:14 እና የሉቃ3:20 ግብ ይመ። ዮሐንስ በምን ምክንያት እንደ ታሰረ በ14:3-4 ተገልጿል። 4:13 ቅፍርናሆም በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በትጠቀሰም

አያሱስ በምድር ላይ በነበረበት ዘመን ሰፊ ያለች ከተማ ነበረች፤ ጌታ አያሱስ በገሊላ ያገለገለው በነበረበት ወቅት የኢፎርሰን ቤት እንደ ዋና ማረፊያ አድርጎ ይጠቀም ነበር (ግር 2:11 9:33 ይመ።)። የኢፎርሰ ቤት ተሠርቶበት ነበር በተባለው ስፍራ በአምስተኛው ምዕተ ልራት የታነጸ፤ እንደ ቤተ መንግሥት ያለ ትልቅ አዳራስ በአሁኑ ጊዜ ይታያል፤ ከዚያም ትንንሽ ራቅ ብሎ በአራተኛው ምዕተ ልራት የተሠራ ምክራብ ይገኛል።
 4:15-16፤ መሊራንን በተመለከተ አላይያስ የተነበየው ለላው ትንቢት ነው፤ አያሱስ አብዛኛውን የአደባባይ አገልግሎትን የፈጸመው ከገሊላ በስተ ሰሜንና በስተ ምዕራብ በሚገኘው “በዛብሎንና በንፍታሌም አካባቢ” ነበር (ቶ:13)።
 4:17 ከዚያ ጊዜ አንጦቶ ይህ አባባል ለጌታ አያሱስ የአገልግሎት ምዕራፍ ትልቅ ቦታ እንደ ተሰጠው የሚገልጽ ሲሆን፤ በተለይ በግቴቅስ ወንጌል ያለበት ጊዜ ተጠቅሶአል (ግቴ16:21: 26:16 ይመ።)። እንዲያውም አንዳንዶች ከዚያ ጊዜ አንጦቶ የሚለውን ሐረግ ግቴቅስ የአያሱስን የአገልግሎት ምዕራፍት

የአያሱስ መጠመቅና መሬትን

አያሱስ ጠመቅ ለጌታ ያለ ሁኔታዎች በኩላንስ የተገኘው ለገሊላው ዘመን ጀምሮ የነበረውን የሰሜንና የደቡብ ሰሜን አንቅስቃሴ ይገልጻል። ሄሮድስ ተሞኝቶ ለጠይ ውስጥ፤ ይህም መታደሪያ አገዛዝ ደግሞ ጭካኔ የተሞላበት ነበር። በ26 ዓ.ም ለጊዜ ገዥው ገራባሰብ በአላጠባ ለጌታ ቀቆስን ይደረግ ነበር። ባዙ ሰዎች ከሚደረግ ምሥራቅ ተጽፋት የሚገኘው ግንባራ የሆነ መሬት አገልግሎት ተላፊ ይደርግ ነበር፤ በአዚ ለአሰ ነዚያ የመካከለኛው ሠራ ሰሜን ነበር የመጨረሻ ምድር በላ መሠረድ ጀመሩ። ከምድሩን አካባቢ የመጨረሻ የሚያደጉ ክፍሎች ተመሳሳይ የሆኑ ለውጭ ትምህርት ለጌታ ለውጭ ይገኛል። አያሱስ በግሬኦን ማይ በቤተ-ጌታ ተጠመቀ (ዮሐ1:28 ዮሐንስ በባሉም አቅራቢያ በአገሩ ያለውን ነበር (ዮሐ3:23)

አያሱስ የተፈተኑትም በጌታ ስድስት ወር ምድር በጻ (2)ዘኛ በላ ጌታ ስድስት ምድርን በአደባቢ አጠገብ የገኘ፤ ሆኖ ያለ ጌታ ስድስት (3)ወር የከተሞችን አካባቢ ለተለየ ጉዳይ ለመተራት ሲፈልጉ ጭተው ማለት የሚገባበት የቤተ መቅደስ ጌታላት ናቸው።

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መሣሙርት መጠራት

4:18-22 ተገ ምሳ - ግር1:16-20:1 ሉቃ5:2-11:1 የሐ11:35-42

18 እያሱስ በገላሳ ባሕር አጠገብ ሲያ ልፍ፣ ሁለት ወንድማማቾች ግለትም ሴጥ ሮስ የተባለውን ስምዖንንና ወንድሙን እን ድርድሩን አያቸው። ዓሣ አጥማጆች ነበሩና መረባቸውን ወደ ባሕሩ ይጥሱ ነበር። 19 እያ ሱስም፣ “ኑ፣ ተከተሉኝ፤ ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” አላቸው። 20 ወዲያው መረ ባቸውን ትተው ተከተሉት።

21 አለፍ እንዳለም፣ ሌሎች ሁለት ወንድ ማማቾች፣ የክብደዎስን ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙን የሐንሰን አዮ፣ ከአባታቸው ከዘ ብዴዎስ ጋር በጀልባ ውስጥ መረባቸውን ያባቹ ነበር። እያሱስም ጠራቸው። 22 ወዲያ ውኑ ጀልባቸውንም ሆነ አባታቸውን ትተው ተከተሉት።

4:18 ግቴ15:291
16:17:18:ግር7:31
የሐ6:1
4:19 ሐ20:22፤
ግቴ8:22:ግር10:21
:28:52:ሉቃ5:28፤
የሐ11:43:12:11:9:22
4:20 ሐ19
4:21 ግቴ17:11
20:20:26:37:ግር
3:17:13:31:ሉቃ
8:51:የሐ21:2
4:22 ሐ19
4:23 ግቴ3:21
8:16:9:35:13:54:1
14:14:15:30:ግር
1:14:21:39:13:10:1
ሉቃ4:15:44:7:22፤
የሐ6:59:118:20:፤
ሐሥ10:38:20:25:1
28:23:31
4:24 ግቴ8:16:16:
28:9:2:32:11:24:22

የበሽተኞች መፈወስ

23 እያሱስም በምክራራዎቻቸው እያስተማረ፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች ቃል እየሰበከ፣ በሕዝቡ መካከል ግንኛውንም ደዌና ሕመም እየፈወሰ በመላው ገላሳ ይዘዋወር ነበር። 24 ከዚህም የተነሣ ዝናው በመላዋ ሰርያ ተሰማ፣ ሕዝቡም በተለያዩ በሽታዎች የታ መሙትን፣ በክፉ ደዌ የሚሠቃዩትን፣ አጋ ገንት ያደሩባቸውን፣ የሚጥል በሽታ ያለባቸውን፣ ሽባዎችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ ፈወሰባቸውም።

25 ከዚህም የተነሣ ከገላሳ፣ ከ'ዐሥሩ ከተ ጥቾች፣ ከእየሩሳሌም፣ ከይሁዳና ከየርዳ ናስ ማዶ የመጡ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

15:22:71:15:ግር 1:32:21:31:5:15:16:18:ሉቃ2:2
4:25 ግር 3:7:8:1 ሉቃ6:17

በሦስት ዋና ዋና ክፍሎች በመካፈል የተጠቀሰበት ነበር ይላል። ገሐስ ገቡ፣ እያሱስ ይፋ አገልግሎቱን የጀመረው እንደ መጥ ምቁ የሐንሰ፣ “ነሐስ ገቡ” በማለት ነበር (3:2)። የእግዚአብሔር መንግሥት በራሱ በእያሱስ ክርስቶስና በእግዚአብሔር በኩል ወደ ሰው በመቅረብ ላይ ስለ ነበረች፣ ሰዎች ነሐስ መግባት ነበረባቸው።

4:18 በገላሳ ባሕር፣ የግር1:16 ግሳ ስም፣ መረባቸውን፣ በጀልባ ላይ ወይም ጥልቀት በሌለው ውሃ ውስጥ በመሆን ዓሣ ለማጥመድ የሚጣል ክብ መረብ ነው።

4:20:1 የግር 1:17 ግሳ ስም።
4:21 መረባቸውን ያባቹ ነበር፤ ለሚቀጥለው ቀን የግጥ መድ ተግባር ለግዘጋጀት መረብን ግጠብ፣ መጠገንና እንዲደ ርቅ ግስባት ግለት ነው።

4:23 እያሱስ ግሪ ... እየሰበከ ... እየፈወሰ የኪታ አገል ገሎት ሦስት ገጽታ ነበረው። ምክራራዎች (የግር1:21 ግሳ

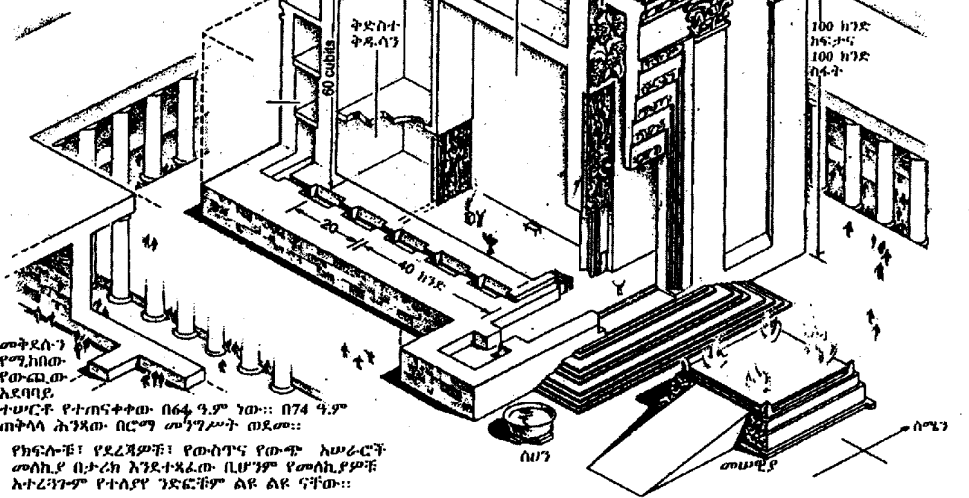
ስም) በሰላም የሚያስተምርባቸው ሲሆኑ፣ በተቀሩት የሳምንቱ ቀናት ግን አያሌ ሕዝብን በመስክ ላይ ይሰብክ ነበር።

4:24 ሰርያ፣ ከገላሳ በስተ ሰሜን፣ በደቡቅና በሚድትራ ኒያን ባሕር መካከል ይገኝ የነበረ ምድር ነው። የሚጥል በሽታ ያለባቸውን ይህ በሽታ በግሪክ ቋንቋ “የወረራ ምታት” ይባላል ነበር፤ ይህም የሚጥል በሽታ መንግሥቱ ከወረራ ምታት መለዋወጥ ጋር የተያያዘ ነው የሚለውን የጥንት እምነት ያንባርቃል።

4:25 ሰሥሩ ከተሞች፣ የግሪክ የሥልጣኔ ባህሪ ጉልተ የሚታይባቸው በአንድ ላይ ያሉ ዐሥር ከተሞች ናቸው። ከአንዱ ጥንታዊ ከተማ በቀር (ሴት ሻን)፣ ሁሉም ከገላሳ ባሕርና ከየር ዳናስ ወንዝ በስተ ምሥራቅ ይገኙ ነበር። እነዚያ የተያያዙ ከተ ጥቾች ከገላሳ ባሕር ሰሜን ምሥራቅ አንገሥት ወደ ደቡብ እስከ ፊላዴልፊያ (የሃሪዎ አማን) ድረስ የሚዘልቅ የቆዳ ሰፋት ይሸፍኑ ነበር።

የሄሮድስ ቤተ መቅደስ ከ20 ዓ.ቅ.ክ - 70 ዓ.ም

በ20 ዓ.ቅ.ክ የተጀመረው የሄሮድስ አዲስ መቅደስ የ15 ደርቦች ከፍታ ያለው ሲሆን ከዚህ በፊት በነበረው የቅድስትና ቅድስተ ቅዱሳን ስፍራ ላይ የተገነባ ነው። በዚህ ስታ የሚታየው መቅደስ ስለጥንት ዘናብል ሠራተ ላይ የተሠራ ሲሆን የተጠናቀቀውም በ18 ወራት ነው።

እንደሚያስፈልጋችሁ ያውቃልና።

“እናንተ ግን እንዲህ ብላችሁ ጸልዩ፤ “በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤

10 መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች፤ እንዲሁ በምድር ትሁን።

11 የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን።

12 እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል፤ በደላችንን ይቅር በለን።

13 ወደ ፈተናዎ አታግባን ከክፉው አድነን እንጂ፤ (መንግሥት፣ ኃይል፣ ክብርም፣ ለዘላለሙ ያንተ ነውና፤ አሜን።)።፩

14 እናንተ የበደላችሁን ይቅር ብትሉ የሰማይ አባታችሁ ደግሞ እናንተን ይቅር ይላችኋል። 15 ነገር ግን የሰማችን ንጢአት ይቅር የማትሉ ከሆነ፤ አባታችሁም ንጢአታችሁን ይቅር አይልላችሁም።

ስለ ጾም

16 “ስትጾሙ እንደ ግብዞች አትጠውልጉ፤ እነርሱ መጸማቸው እንዲታወቅላቸው ሆን ብለው በፈታቸው ላይ የሰዘን ምልክት ያሳያሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፤ እንዲህ የሚያደርጉ ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብላል።

17 አንተ ግን በምትጾምበት ጊዜ ፈትህን ታጠብ፤ ራስህንም ተቀባ፤ 18 በዚህም መጸምህ በስውር ያለው አባትህ ብቻ የሚያውቀው፤ ከሰማች ግን የተሰወረ ይሆናል፤ በስውር የተደረገውን የሚያይ አባትህም ዋጋህን ይከፍላል።

ሰማያዊ ሀብት

6፡22:23 ተገ ምሳ - ሉቃ 11፡34-36

19 “ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሽው፣ ሊባም ቁፍሮ ሊሰርቀው በሚችልበት በዚህ ምድር ላይ ለራሳችሁ ሀብት አታከማቹ። 20 ነገር ግን ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሽው፣ ሊባም ቁፍሮ ሊሰርቀው በማይችልበት በዚያ በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት እከማቹ፤ 21 ሀብትህ ባለባት ልብህም በዚያው ይሆናልና።

22 “ዐይን የሰውነት መብራት ነው፤ ስለዚህ ዐይኑን ጤናማ ከሆነ መላው ሰውነትህ በብርሃን የተሞላ ይሆናል። 23 ዐይኑን ታማሚ ከሆነ ግን መላው ሰውነትህ በጨለማ የተሞላ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ውስጥ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤ ጨለማው

6፡9 ሉር3፡191
ግል 2፡101
1አጥ1፡17
6፡10 ግቴ3፡21
26፡39
6፡11 ም430፡8
6፡12 ግቴ18፡21-35
6፡13 ግቴ5፡371
ያዕ1፡13
6፡14 ግቴ18፡21-351
ግር11፡25፡261
ኤፈ 4፡321
ተ43፡13
6፡15 ግቴ18፡35
6፡16 ዘሌ16፡29፡31
123፡27-321
ዘጉ 29፡71
ሉ458፡51
ዘግ 7፡518፡19
6፡18 ተ4፡6
ም423፡41
ሉቃ12፡16-21፡1
ዕብ 13፡51፡የ65፡23
6፡20 ግቴ19፡211
ሉቃ12፡33፡1፡691
18፡22፡1፡ጠ፡የ6፡19
6፡21 ሉቃ12፡34

6፡24 ሉቃ16፡13
6፡25 ተ27፡28፡31፡1
341፡ሉቃ10፡411
12፡11፡22
6፡26 ሉዮ38፡411
መዝ 104፡21፡136፡1
251145፡151147፡91
ግቴ10፡29-31
6፡27 መዝ39፡45
6፡29 1510፡4-7
6፡30 ግቴ8፡261
14፡31፡1፡6፡81
ሉቃ 12፡28
6፡32 ተ8
6፡33 መዝ37፡41
ግቴ3፡21፡19፡29
7፡1 ሉቃ6፡371
ርግ14፡4፡10፡131
14፡24፡515፡121
ያዕ 4፡11፡12
7፡2 ሉክ35፡111
ግር4፡241
ሉቃ6፡38፡ርግ2፡1

እንደት ድቅድቅ ይሆን?
24 “እንድ ሰው ሁለት ጌቶችን ግንገልገል አይችልም፤ አንዱን ጠልቶ ሌላውን ይወዳል፤ ወይም አንዱን አክብሮ ሌላውን ይንቃል። እግዚአብሔርንና ገንዘብን በአንድነት ግን ልገል አይቻልም።

አለመጠናኛ

6፡25-33 ተገ ምሳ - ሉቃ 12፡22-31

25 ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ስለ ኑሮአችሁ ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን? ምንስ እንለብላለን? በማለት አትጨነቁ። ሕይወት ከምግብ፣ ሰውነትስ ከልብ፣ አይበልጥም? 26 እስኪ የሰማይ ወፎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም፤ አያጭዱም፤ በጉተራም አይከማቹም፤ ይሁን እንጂ የሰማይ አባታችሁ ይመጣቸዋል። እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡም? 27 ለመሆኑ ከእናንተ መካከል ተጨንቆ በዕድሜው ላይ እንዲት ሰጥት መጨመር የሚችል አለን?

28 “ደግሞስ ስለ ልብስ ለምን ትጨነቃችሁ? እስኪ የሚዳ አበቦችን ተመልከቱ፤ አይለፉም፤ ወይም አይፈትሉም። 29 ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ያን ያህል ክብር የነበረው ንጉሥ ስሎሞን እንኳ ከእነዚህ አበቦች እንደ አንዲቱ አልለበሰም። 30 እናንተ እምነት የጉዳላችሁ! እግዚአብሔር ዛሬ ታይቶ በነጋታው አሳት ውስጥ የሚባለውን የሚዳ ሣር ይህን ያህል ካለበሰ እናንተንም እንደገት አብልጦ አያለብላችሁ? 31 ስለዚህ ምን እንበላለን? ምን እንለብላለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ 32 እሕዛብ እነዚህን ነገር ጌቶች ሁሉ ለማግኘት ይጨነቃሉና፤ የሰማይ አባታችሁም እነዚህ ሁሉ ለእናንተ እንደሚያስፈልጓችሁ ያውቃል። 33 ከሁሉ አስቀድሜ ማችሁ ግን የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁን እሹ፤ እነዚህ ሁሉ ይጨመሩላችኋል። 34 ስለዚህ ለነገ በማሰብ አትጨነቁ፤ የነገ ጭንቀት ለነገ ይደር፤ እያንዳንዱ ዕለት የራሱ የሆነ በቂ ችግር አለውና”።

በሌሎች ላይ አለ መፍረድ

7፡3-5 ተገ ምሳ - ሉቃ 6፡14፡2

7 “እንደፈረድላችሁ በማንም ሰው ላይ አትፍረዱ፤ ብምትፈርዱበትም ዐይነት ይፈረድባችኋል፤ በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርላችኋል።

፡13 በገራሪ ይህ የምን ሆኖም በሌሎች የተገኙ ትርጉሞች ይገኛሉ። ፡27 ወይም በተመሳሳይ ላይ እንደ ክንፍ

ላያደርጡ እነዚያን ስሞች በመጥራታቸው ብዛት ጸሎታቸው የሚሰማ ስለሚመስላቸው፤ ጌታም እውነተኛውን የእስራኤልን እምላክ የሚያልኩትን እንደዚህ እላዛብ እንዳይሆኑ ሲያስጠኑ ትቅ እንደ ተናገረ ያመለክታል።

6፡10 መንግሥትህ ትምጣ፤ የጌታ መንግሥት ወደ ፊት ሙሉ በሙሉ እንደሚሰፍን ያመለክታል።

6፡11 እንጀራችንን ለቅጠት ላይሆን፤ ለመኖር አስፈላጊ የሆነውን መሠረታዊ ነገር ያመለክታል።

6፡12 በደላችንን የሥነ ምግባር ጥድልት፤ ንጢአት ግለት ነው (የሉቃ11፡4 ግብ ይመጣ።

6፡17 ፈትህን ታጠብስ ራስህንም ተቀባ፤ አይሁድ ሲጾሙ

በራሳቸው ላይ አመድ ይነገሱ ነበር፤ ፊት መታጠብና ራስን መቀጥት ግን በደረጃ ጊዜ የሚደረጉ ናቸው።

6፡19 ብል...ዘገት እነዚህ አመድራዊ ሀብትን ሊያጠቁ የሚችሉ ሁኔታዎችን መንገዳችን ሁሉ የሚወክሉ ናቸው።

6፡20 ሰማያዊ ... ሀብትን ያለውን ሰማያዊ ያለው ሆኖ በዚህ ምድር የተሠራ ግንኙኛውንም ዓይነት መልካም ሥራን ያመለክታል። በተለይ በሉቃ12፡21 እንደ ተጠቀሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ባለጠጋ ስለ መሆን ያመለክታል።

6፡30 ላሳት ውስጥ የሚጠልጠልን በመካከለኛው ምሥራቅ ሣር የሰበላ ሰማይ ለግጥም የሚገኝበት ያገለገል ነበር።

7፡1 ከወውዱ እንደምንገራው (ቀ)5፤ እንደ ክርስቲያን

ወደ ኢየሱስ ቀረበና ከፊቱ ተንበርከኮ እየሰ ገደለት፤ “ጌታ ሆይ፤ ብትፈቅድስ ልታኝ ጻኝ ትችላለህ” አለው።

³ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፤ “ፈቃዴ ነው፤ ንጻ!” አለው። ሰውየውም ወዲያ ወኑ ከለምጽ ነጻ። “ከዚያም ኢየሱስ፤ “መሬወሰንን ለግንም አታውራ፤ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ሙሴ ያዘዘውንም መግ አቅርብ፤ ይህም ምስክር ይሆንላቸዋል” አለው።

የመቶ አለቃው እምነት
8፡5-13 ተን ምሳ - ሉቃ 7፡1-10

⁵ኢየሱስ ቅፍርናሆም እንደ ደረሰ አንድ የመቶ አለቃ ቀርቦ፤ እንዲህ ሲል ለመነው፤ “ጌታ ሆይ፤ አገልጋዬ ሽግ ሆኖ እጅግ በመሠቃየት ከቤት ተኝቶአል” አለው።

⁶ኢየሱስም፤ “እኔ መጥኼ እፈውሰዋለሁ” አለው።

⁸የመቶ አለቃው ግን መልሶ እንዲህ አለ፤ “ጌታ ሆይ፤ ወደ ቤቴ እንድትገባ የሚገባኝ አይደለሁም፤ ነገር ግን ከዚሁ ሆነህ አንዲት ቃል ብቻ ተናገር፤ አገልጋዬም ይፈወሳል። ግእኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች፤ ለእኔም የሚታዘዙ የበታችኝ አሉኝ፤ ከእነርሱ አንዱን፤ ‘ሂድ!’ ስለው ይሄዳል፤ ሌላውን፤ ‘ና!’ ስለው ይመጣል፤ አገልጋዬንም፤ ‘ይህን አድርግ’ ስለው ያደርጋል።”

¹⁰ኢየሱስም በመልሱ ተደንቆ ይከተሉት ለነበሩት እንዲህ አላቸው፤ “እውነት እሳች ጳሊሁ፤ ከእስራኤል መካከል እንኳ እንዲህ ያለ እምነት ያለው አንድ ሰው አላገኘሁም። ¹¹እሳች ጳሊሁ፤ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ፤ በመንግሥተ ሰማይ ማእድ ዙሪያ ከአብርሃም፤ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር ይቀመጣሉ። ¹²መንግሥተ ሰማይ ተዘጋ ጅቶሳቸው የነበሩት ግን ወደ ውጭ ወደ ጨለማው ይሳላሉ። በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማሳጨት ይሆናል።”

¹³ኢየሱስም መቶ አለቃውን፤ “ሂድ እንደ

8፡4 NA.14፡2-32፤ ግቴ9፡30፤12፡16፤ ግር5፡43፤7፡36፤ 8፡ 30፤ሉቃ4፡41፤ 17፡14
8፡6 ግቴ4፡24
8፡8 ማ107፡20
8፡10 ግቴ15፡28
8፡11 ማ107፡3፤ ኢ.49፡12፤59፡19፤ ግሊ1፡11
ሉቃ 13፡29
8፡12 ግቴ13፡38፤ 42፡50፤22፡13፤ 24፡51፤25፡30፤ ሉቃ 13፡28
8፡13 ግቴ9፡22

እምነትህ ይሁንልህ” አለው። አገልጋዩም በዚያች ቅጽበት ተፈወሰ።

ኢየሱስ ብዙዎችን መፈወሱ

8፡14-16 ተን ምሳ - ግር 1፡29-34፤ ሉቃ 4፡38-41

¹⁴ኢየሱስ ወደ ጴጥሮስ ቤት ጎራ ሲል የጴጥሮስ ዐማት በትኩሳት ታማ ተኝታ አገኛት። ¹⁵እጁን ዳሰሳት፤ ትኩሳቱም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለችው።

¹⁶በዚያ ምሽት በእጋንንት የተያዙ ብዙ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ አመጡ፤ እርሱም መናፍሰትን በቃሉ አሰወጣ፤ በሽተኞችንም ሁሉ ፈወሰ። ¹⁷በዚህም ኢሳይያስ እንዲህ ብሎ የተናገረው ትንቢት ተፈጸመ።

“እርሱ ደጃዎችንን ተቀበለ፤ ሕመማችንንም ተሸከመ።”

የኢየሱስ ተከታይ ለመሆን ውሳኔ ይጠይቃል
8፡19-22 ተን ምሳ - ሉቃ 9፡57-60

¹⁸ኢየሱስ ብዙ ሰዎች በዙሪያው ተሰብስበው ባዩ ጊዜ ወደ ባሕሩ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዛቸው። ¹⁹በዚህ ጊዜ አንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህር ወደ እርሱ ቀርቦ፤ “መምህር ሆይ፤ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ” አለው።

²⁰ኢየሱስም፤ “ቀበሮዎች ጥድንድ፤ የሰማይ ወርቅም ጎጆ አላቸው፤ የሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት በታ የለውም” ሲል መለሰ ለት።

²¹ደቀ መዝሙር የሆነ አንድ ሌላ ሰው ደግሞ፤ “ጌታ ሆይ፤ መጀመሪያ ሄጄ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ” አለው።

²²ኢየሱስ ግን፤ “መታኝ መታናቸውን ይቅርብ፤ አንተ ተከተለኝ” አለው።

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ

8፡23-27 ተን ምሳ - ግር 4፡36-41፤ ሉቃ 8፡22-25
8፡23-27 ግሙ - ግቴ 14፡22-23

²³ከዚያም ኢየሱስ ወደ ጀልባ ገባ፤ ደቀ መዝሙርቱም ተከትለውት ገብተው ሄዱ። ²⁴ደንገት ጎይለኛ ማዕበል ተነሥቶ ጀልባዩ

የቄዳ በሽታዎችን ያመለክታል (ዘሌ13-14 ይመ)። ለታኝጻኝ፤ ለምሳ አንድን ሰው በመንገት ሥርዓት መሠረት በማገበረ ሰው ዘንድ እንደ ርከሶ ከማስቆጠሩም በላይ፤ በሽታዎችም ይጉዳዋል (ዮሴ፡5፤12-16 ግሳ ይመ)።

8፡4 ለግንም አታውራ፤ ኢየሱስ ይህን ያለበት ምክንያት የተለያየ ለሆነ ይቻላል፤ 1) እየሱስ በሕዝቡ ዘንድ ታምር ሠራ ብቻ ሆኖ እንዲታወቅ አልፈለገም፤ 2) ሰዎች ለፈውስ ታምራቴ አድናቀውን በመስጠት የማስተማር ተግባሩን እንዲያስተገብሩ በት አልፈለገም፤ 3) አገልግሎቱን ከግሱ ከማድረሱ በፊት ጊዜው ገና ሳይደርስ ለመሞት አልፈለገም። 9፡30፤ 12፡16፤ ግር1፡44፤ 5፡43፤ 7፡36፤ ሉቃ8፡56 ይመ። ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ የሉቃ5፡14 ግሳ ይመ። ይሆንላቸዋል፤ ካህናት ግላት ነው።

8፡5 የመቶ አለቃ፤ መቶ ወታደሮችን የሚያዝዝ የሮማ ውያንን የጦር መኮንን ነው። ሉቃስ እንደ ዘገበው (ሉቃ7፡1-5) የአይሁድ ሽግግሎችና የመቶ አለቃው ወዳጆች ስለ መቶ አለቃው ጉዳይ ሲሉ ወደ ኢየሱስ መጥተዋል። ግቴዎስ ግን ስለ እነዚህ አግላጅ ሆነው ስለ መጡት ሰዎች አልጠቀሱም። ደግሞም ግቴዎስ በ27፡26 ላይ ሲሰጠው “ኢየሱስን ገረፈው” ይላል፤ ይሁን እንጂ ግርፋቴ የተፈጠሩው በጸላጦስ ትእዛዝ በርም ወታደሮች እንጂ በጸላጦስ ብሎት እጅ እንዳልሆኑ ይታወቃል።

8፡16 ግቴ4፡23-24
8፡17 ሌ.45፡34፤ ግቴ1፡22
8፡18 ግር4፡35
8፡20 ጻፃ7፡13፤ ግቴ12፡8፤32፡40፤ 16፡13፡27፤28፡17፡9፤ 19፡28፤ ግር2፡10፤18፡31
8፡22 ግቴ4፡19

8፡8 ወደ ቤቴ እንድትገባ የሚገባኝ አይደለሁም፤ በጋሪስ ቋንቋ መሠረት ይህ አባባል፤ ግቴዎስ ስለ መምቱ የሕንጻ (ግቴ3፡11) እንደ ጻፈው፤ መጥምቱ ስለ ጌታ ኢየሱስ በትሕትና ከተናገረው ጋር እንደ ያይነት ትርጓሜ ይሰጠዋል። ይህም አንድም መቶ አለቃው ለጌታ ኢየሱስ ማንነቱን ከመረዳት የተነሳ ከጠውታላቅ አክብሮት፤ አንድም እርሱ ራሱ መቶ አለቃው ከከበረበት የገጠሊት ቀንበር የተነሳ ጌታ ኢየሱስ ዘንድ በመቅረቡ ገጠሊት ንነትን በመቀበሉ እንደ ተናገረ ለንጌላ እንችላለን።

8፡11፤ ከማቴዎስ ወንጌል ጭብጦች አንዱ የወንጌሉ ሁሉን አቀናጅ ነው (በተለይ 28፡19-20 ይመ)።
8፡18 ግዳ፤ ከዮርዳኖስ ወንዝ በስተ ምሥራቅ ማለት ነው።
8፡20 የሰው ልጅ፤ የግር 8፡31 ግሳ ይመ።
8፡22 መታኝ መታናቸውን ይቅርብ፤ በመንፈስ መታኝ የሆኑት በሥጋ የሞቱትን ይቅርብ ማለት ነው። ኢየሱስ በምድር በነበረበት ዘመን፤ የአገልግሎት ጊዜው አጭር ነበረ፤ በመሆኑም በሰው ሐሳብና በሙሉ ልብ ተስቶም መከታተልን ይጠይቅበት ነበር። በአይሁድ ልጆች ወላጆቻቸውን የሚቅርብ ጎላሂትና ጉዳታ አለባቸው፤ ስለዚህ ይህ የጌታ አባባል የእርሱ ደቀ መዝሙር መሆን ሥጋ አልሆነም እንደሚጠይቅ የመለከታል።
8፡24 ጎይለኛ ማዕበል፤ የግር4፡37 ግሳ ይመ። ግን ኢየሱስ ተኝቶ ነበር፤ የሉቃ8፡23 ግሳ ይመ።

ቱን እስኪሸፍን ድረስ አወካቸው፡ በዚህ ጊዜ ግን ኢየሱስ ተገኝ ነበር።²⁵ ደቀ መዛሙር ቱም ቀርበው ቀስቀሱትና፤ “ጌታ ሆይ! ጠፋን፤ አድናን” አሉት።

²⁶ ኢየሱስም፤ “እናንተ እምነት የጉደላችሁ፤ ለምን ይህን ያህል ፈራችሁ!” አላቸው፤ ከዚያም ተነሥቶ ነፋሱና ማዕበሉን ገሠጸ፤ ወዲያውም ጸጥታ ሰፈነ።

²⁷ ሰዎቹም፤ “ነፋሱና ባሕር እንኳ የሚታዘዙሉት፤ ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው?” እያሉ ተደነቁ።

ክርስቲያን መናፍቅ ስለ ተፈጠሩ ሁለት ሰዎች

8:28-34 ተገኝ ምብ - ግር 5:1-17፤ ሉቃ 8:26-27

²⁸ ባሕሩን ተሻግሮ ጌርጌሴኖን ወደሚባል አገር እንደ ደረሰ፤ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከሚኖሩበት የመቃብር ቦታ ወጥተው ተገናኙት። በዚያ መንገድ ሰው ማለፍ እስከማይችል ድረስ እጅግ አደገኞች ነበሩ።²⁹ እነርሱም “የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ፤ ከእኛ ምን ጥገዳ አለህ? ጊዜው ላይ ርስ ልታሠቃም መጣህን?” እያሉ ጮኹ።

³⁰ ከእነርሱ ጉንሽ ራቅ ብሎ፤ የብዙ ዐሣማ መንጋ ተሰማርቶ ነበር።³¹ አጋንንቱም ኢየሱስን፤ “የምታሰውጣን ከዞን ዐሣማዎቹ መንጋ ውስጥ እንድንገባ ፍቀድልን” ብለው ለመነት።³² ኢየሱስም፤ “ሂዱ!” አላቸው። አጋንንቱም ከሰዎቹ ወጥተው ዐሣማዎቹ ውስጥ ገቡ። ዐሣማዎቹም በሙሉ ከነበሩበት አፋፍ እየተጣደፉ ባሕሩ ውስጥ በመግባት ውሃው ውስጥ ሰጥመው ሞቱ።³³ የዐሣማዎቹ ጠባቂዎችም ሸሽተው ወደ ከተማ በመሄድ፤ የሆነንን ሁሉና በአጋንንት ነደ ዘው በነበሩት ሰዎች ላይ የተደረገውን ጎደ አወሩ።³⁴ እነዞም፤ መላው የከተማ ነዋሪ እየሱስን ለመገናኘት ወጣ፤ ባዩትም ጊዜ አገራቸውን ለቅቆ እንዲሄድ ለመነት።

የሸወው ሰው መፈወስ

9:2-8 ተገኝ ምብ - ግር 2:3-12፤ ሉቃ 5:18-26

9 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ባሕሩን በጀልባ ተሻግሮ ወደ ራሱ ከተማ መጣ።² ብዙ ያም ሰዎች አንድ ሽባ ስው በቃሬካ ተሸክመው ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸወውን፤ “አይዞህ እንተ ልጅ፤ ኅጢአትህ ተሰርዮልሃል” አለው።

8:26 ማቴ5:71
89:9 1107:291
ግቴ6:30
8:28 ግቴ4:24
8:29 ማቴ11:121
24ጣ:16 101:137
17:1 ማጣር:124፤
ሉቃ4:34 1ዮሐ2:41
2ኢጥ2:4
8:34 ሉቃ5:81
ሐሥ:16 1:39
9:1 ግቴ4:13
9:2 ሉቃ22:94
4:24 1ዮሐ16:331
ሉቃ7:48
9:3 ግቴ26:651
ዮሐ10:33

³ በዚህን ጊዜ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን፤ “ይህም እግዚአብሔርን መሳደብ ነው” በማለት በልባቸው አጥረመረሙ።

⁴ ኢየሱስ ሐሳባቸውን ተረድቶ እንዲህ አለ፤ “ክፉ ነገር በልባችሁ ለምን ታስባላችሁ? ላመሆኑ፤ ኅጢአትህ ይቅር ተብሎልሃል” ከማለት፤ “ተነሥተህ ሂድ” ከማለት የቱ ይቀላል? ምን ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን የማስተሰረይ ሥልጣን እንጻጻ ለው እንድታውቁ ነው” ብሎ፤ ሸወውን፤ “ተነሣ! ቃሬካህን ይዞ ወደ ቤትህ ሂድ” አለው።⁷ ሸወውም ተነሥቶ ወደ ቤቱ ሂደ።⁸ ሮካትም ይህን ባዩ ጊዜ በመደኘት፤ በፍርሃት ተሞልተው፤ እንደዚህ ያለ ሥልጣን ለሰው የሰጠውን እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

የማቴዎስ መጠራት

9:9-13 ተገኝ ምብ - ግር 2:14-17፤ ሉቃ 5:27-32

⁹ ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ሲሄድ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው በቀረጥ ማስከፈያ ኪላ ተቀምጦ አየ፤ ‘ተስተለኝ’ አለው፤ እርሱም ተነሥቶ ተከተለው።

¹⁰ ኢየሱስ በማቴዎስ ቤት በማለድ ላይ ሳለ፤ ብዙ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ኅጢአተኞች መጥተው ከእርሱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ሊበሉ ተቀመጡ።¹¹ ፈረሳውያንም ይህን ባዩ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፤ “መምህራችሁ ከቀረጥ ሰብሳቢዎችና ከኅጢአተኞች ጋር እንዴት አብሮ ይበላል?” ብለው ጠየቋቸው።

¹² ኢየሱስም የተናገሩትን በመስማቱ እንዲህ አላቸው፤ “ሐኪም የሚያስፈልገው ለሐመምተኞች እንጂ ለጤነኞች አይደለም፤¹³ ሄዳችሁ፤ ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን እወዳለሁ፤ ኅጢአተኞችን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና የሚለውን ቃል ትርጉም አጠኑ።”

የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ያልጸሙበት ምክንያት

9:14-17 ተገኝ ምብ - ግር 2:18-22፤ ሉቃ 5:33-39

¹⁴ የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ “እኛና ፈሪሳውያን ስንጸም፤ ያንተ ደቀ መዛሙርት ግን ለምን ገጽ እንጻጻ ትገድግ፤ ጌራናን ይላሉ

9:4 ማቴ9:44 111
ግቴ12:25 ሉቃ6:81
9:47 111:171
ዮሐ 2:25
9:6 ግቴ8:20
9:8 ግቴ5:161
15:31 ሉቃ7:161
13:13 117:15 123:3
47:1 ዮሐ15:8 1ኦሐሥ
4:21 111:18 121:40
9:9 ግቴ4:19
9:11 ግቴ11:191
ሉቃ5:30 15:21
19:17 194:215
9:13 ሀሴ6:61
ግቴ 6:6-81
ግቴ12:71
ሉቃ19:101
1ጢያ 1:15
9:14 ግቴ31:11 111
18:19 ሉቃ18:12

8:28 ጌርጌሴኖን ወደሚባል አገር፤ ከገሊላ ባሕር በደቡብ ምሥራቅ በኩል 10 ኪ.ሜ. ያህል ርቆ ካለው ገዳራ ከሚባለው ከተማ አካባቢ የሚገኝ አገር ነው። ማርቆስና ሉቃስ ይህንን ምድር ከባሕሩ በስተ ደቡብ ምሥራቅ 56 ኪ.ሜ. ያህል ርቆ በሚገኘው ጌራላ በተባለው ዋና ከተማ ስም ደጠፍታል። ሁለቱን ግርቆስና (5:2) ሉቃስ (8:27) ጋኔን ያደረሰት አንድ ሰው ብቻ እንደ ሆነ ይናገራሉ።

8:29 ጊዜው የሚፈረረሩባቸው ጊዜ ማለት ነው (የማር 5:10 እና የሉቃ8:31 ማብ ይሙ)።

8:30 የ...ዐሣማ መንጋ፤ በብዙ የሚቆጠሩ አካባቢ በገሊላ አውራጃ ደኖሩ ነበር። በአይሁድ ዘንድ ዐሣማ ከእንሰሳት ሁሉ እጅግ “ርከስ” በመሆኑ፤ እነርሱ ዐሣማ እንደሚያረቡ ይታወቃል።

8:32 ጌታ ኢየሱስ የአጋንንቱን ልመና የተቀበለ ቢመስልም፤ ዐሣማዎቹ አጋንንቱን ወደ ጥልቁ ባሕር ይዘዋቸው ገቡ፤ ይህም “ጥልቁ” የተባለውን የመፈረሻ ሙደቲያቸውን የሚያመለክት ሊሆን ይችላል (ሉቃ8:31 እና ማብ ይሙ)።

8:34 ለቅቆ እንዲሄድ ለመነት፤ ጥንቅታቸው ለሀብት ግብረታቸው እንጂ፤ በአጋንንት ስለ ተያዙት ምስኪን ሰዎች ነጻ መውጣት አልነበረም።

9:2 ግቴ ራሱ ከተማ፤ ወደ ትፍርናሆም ከተማ ማለት ነው (የ4:13 ማብ ይሙ)።

9:3 መሳደብ፤ አይሁድ የኢየሱስን አምላክነት ባለመቀበል ላቸው፤ ኅጢአትን ይቅር በማለቱ የእግዚአብሔርን ሥልጣን እንደ ተቃጠሉት፤ ኅጢአት ይቅር የሚል አምላክ ብቻ ነው።

9:10 ቀረጥ ሰብሳቢዎችና፤ የ5:46 ማብ ይሙ። በተጨማሪም፤

አይጸውም?" ብለው ጠየቁት።

¹⁵ኢየሱስም እንዲህ አላችው፡ "ሙሽራው አብርኦቶች እያለ ሚዜዎቹ እንዴት ሊያገኙ ይችላሉ? ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድ በት ጊዜ ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ይጸማሉ።"

¹⁶በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ ዕራፊ የሚጥፍ ሰው የለም፤ ይህ ከሆነ አዲሱ ዕራፊ ካረጀው ልብስ ላይ ተባብሮ ቀዳዳውን የባሰ ያሰፋዋል። ¹⁷በአሮጌ አቀማግዳ አዲስ የወይን ጠጅ ማንም አይጨምርም፤ ይህ ከሆነ አቀማግዳ ይፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈነዳል፤ አቀማግዳው ከጥቅም ውጭ ይሆናል። ነገር ግን አዲስ የወይን ጠጅ በአዲስ አቀማግዳ ይጨመራል፤ በዚህ ሁኔታ የወይን ጠጅና አቀማግዳው በደህና ተጠብቀው ይቆያሉ።

ከሞት የተነሣችው ልጅና ከደም መፍሰስ የተፈወሰችው ሴት

9፥18-26 ተገ ፵፬ - ግር 5፥22-43፤ ሉቃ 8፥41-56

¹⁸ኢየሱስ ሰምቶን በማናገር ላይ ሳለ፤ አንድ ሹም ከፊቱ ተደፍቶ፤ "ልጄ ልትሞት ተቃርባለች፤ በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት" አለው። ¹⁹ኢየሱስም ተነሥቶ አብርት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት።

²⁰ከዚያም ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈሰሳት ትሠቃይ የነበረች አንዲት ሴት ከኋላው መጥታ የልብሱን ጫና ነካች።

²¹እርሷም በልቧ፤ "የልብሱን ጫና እንኳ ብነካ እፈወሳለሁ" የሚል እምነት ነበራት።

²²ኢየሱስም ወደ ኋላ ዘወር ብሎ ሴቲቱን አያትኖ፤ "አይዘን፤ ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ አድናቅል" አላት። ሴቲቱም ወዲያውኑ ተፈወሰች።

²³ኢየሱስ ወደ ምድብ አለቃው ቤት እንደ ደረሰ የሐዘን እምቢተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ፤ ²⁴"ከር በለ፤ ልጅቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም" አላችው፤ እነርሱ ግን ሣቀቡት። ²⁵ሕዝቡም ከወጣ በኋላ ወደ ውስጥ ገብቶ እጁን ያዘነ ልጅቱም ተነሥታ ቆመች። ²⁶ወሬውም በአካባቢው ሁሉ ተሰራጨ።

የዐይን ስውርቹና የድዳው መፈወስ

²⁷ኢየሱስም ከዚያ አንድ ሄደ ሁለት ዐይን ስውርቹ፤ "የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረን" በማ

9፥15 ዮሐ3፥29፤ ሉሥ13፥23፤14፥23
9፥18 ግቴ8፥21
ግር5፥23
9፥20 ግቴ14፥36፤ ግር3፥10፤6፥56፤ ሉቃ6፥19
9፥22 ቀ፥2፥29፤ግቴ8
8፥13፤15፥28፤ግር
10፥52፤ሉቃ7፥50፤
17፥19፤18፥42፤
ዮሐ16፥33
9፥23 2ዜና35፥25፤
ሉር9፥17፥18
9፥24 መግ6፥5፤
4፥12፤21
ዮሐ11፥11-14፤
ሉሥ7፥60፤13፥36፤
20፤10፤14፥11፤4፥11
15፥6፥18፥20፤
1፥4 ፋ13፥16
9፥25 ሉቃ7፥14
9፥26 ቀ3፤11
ግቴ4፥24፤14፥11
ግር11፥28፤45፥ቃ
4፤14፥37፤5፤15፤7፤17
9፥27 ግቴ1፥11
12፥23፤15፥22፤
20፥30፤31፤21፤19፤15፤
22፤42፤ግር10፥47
9፥28 ሉሥ14፥9

ለት እየሮጡ ተከተሉት።
²⁰ዐይን ስውርቹም ኢየሱስ ወደ ገባበት ቤት ተከትለው ገቡ፤ ኢየሱስም፤ "ዐይናች ሁን ላበራላችሁ እንደምችል ታምናላችሁ?" ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ "አምን፤ ጌታ ሆይ" ብለው መለሱለት።

²¹ከዚያም ኢየሱስ ዐይናቸውን ዳሰሰ፤ "እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ" አላችው።

³⁰ዐይናቸውም በራ፤ ኢየሱስም፤ "ይህን ማንም እንዳያውቅ" ብሎ በጥብቅ አስጠነቀቃቸው። ³¹እነርሱ ግን ወጥተው በአካባቢው ሁሉ ስለ ኢየሱስ አወፉ።

³²ከዚያም ሲወጡ፤ በጋኔን የተያዘ ድጻ ሰው ወደ እርሱ አመጡ። ³³ጋኔኑ ከወጣለት በኋላ ድጻው መናገር ጀመረ፤ ሕዝቡም ተደንቀው፤ "እንዲህ ያለ ነገር በእስራኤል ምድር ታይቶ አያውቅም" አሉ።

³⁴ፈረሳውያን ግን፤ "አጋጋንንትን የሚያወጣው፤ በአጋጋንት አለቃ ነው" አሉ።

ሠራተኞች ጥቂቶች ናቸው

³⁵ኢየሱስ በምድብ በቻቸው እያስተማረ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች እየሰበከ እንዲሁም ደዌንና ሕመምን ሁሉ እየፈወሰ በከተሞቹና በመንደሮቹ ዞረ።

³⁶ሕዝቡም እርኞ እንደሌለው በግ ተጨንቀውና ተመልካች የሰሽ ሆነው ባዩ ጊዜ አዘነላቸው።

³⁷ደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አላችው፤ "መከሩ ብዙ ነው፤ የመከሩ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው። ³⁸በዚህ የመከሩ ጌታ፤ ወደ መከሩ ሠራተኞችን እንዲልክ ለምኑት።"

የዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት መላክ

10፥2-4 ተገ ፶፬ - ግር3፥16-19፤ ሉቃ6፥14-16፤ ዮሐሥ1፥13
10፥9-15 ተገ ፶፬ - ግር 6፥8-11፤ ሉቃ 9፥3-5፤ 10፥4-12
10፥19-22 ተገ ፶፬ - ግር 13፥11-13፤ ሉቃ 21፥12-17
10፥26-33 ተገ ፶፬ - ሉቃ 12፥2-9
10፥34፥35 ተገ ፶፬ - ሉቃ 12፥51-53

10ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ጠርቶ ርዥሳን መናፍሰትን እንዲያወጡ፤ ደዌንና ሕመምን ሁሉ እንዲፈውሱ ለማሳገን ሰጣቸው።

²የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስም የሚከተለው ነው፡- መጀመሪያ ጴጥሮስ የተባለው ስም የገና ወንድም እንድርያስ፤ የዘብደምስ ልጅ ያዕቆብና ወንድም ሉቃስ፤ ³ፊልጶስና

9፥29 ቀ፥22
9፥30 ግቴ8፥4
9፥31 ቀ፥26ግር7፥36
9፥32 ግቴ4፥24፤
12፥22-24
9፥33 ግር2፥12
9፥34 ግቴ12፥24
9፥35 ግቴ4፥23
9፥36 ዞ፥27፥17፤
15፥22፥17፥ሐዘ
34፥5፤ 6፥ዘብ10፥21
ግቴ14፤ 14፤15፤32፤
ግር8፥2
9፥37 ሉቃ10፥21
ዮሐ4፥35
10፥1 ግቴ4፥23፤
ግር3፥13-15፤6፥7፤
ሉቃ4፥36፤9፥1

ግሪም ግር2፥16 ይመ።

9፥17 በአዲስ አቀማግዳ በጥንት ዘመን ከፍላ ቋንቋ የተሠራ ስልቻ የወይን ጠጅ ለመያዝ ያለገልገል ነበር። እዲህ የወይን ጥጭቅ ሲፈላ የወይን ጠጅ መጠን እየጨመረ ይሄዳል፤ አዲሱ ቋንቋ አብርት ይመጣል። አዲሱ የወይን ጥጭቅ በአሮጌው አቀማግዳ ቢጨመር፤ ግን እርግጥ አቀማግዳ ይቀድዳል። አዲሱ የኢየሱስ ትምህርት ነባናን የአምላክ ሥርዓት መልክ እየለወጠና እየጣሰ የሚሄድ እንጂ፤ በአሮጌው ልማድ ተወጦ የሚቀር አልነበረም።
9፥18 ሹም፤ ከግርቆስና ከሉቃስ የሚነሱት እንደምንገር ጸው፤ ይህ ሰው ኢየሱስን የተባለ የምድብ ስልቻ ነበር (የግር 5፥22 ግጥ ይመ።)
9፥20 ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈሰሳት የግር

5፥25 ግጥ ይመ።

9፥22 አድናቅል፤ የግር5፥34 ግጥ ይመ።
9፥23 እምቢተኞችንና በልቅሶ ጊዜ፤ በሙዚቃ መሣሪያ የሐዘን እንግርጥር እንዲያሰሙ የሚቀጠሩ ባለ ሙያዎች ነበሩ። የሚንጫጫውን ሕዝብ፤ ገዢስ እየተከፈለላቸው የሚያላትሱና የሚያንጉራጉሩ አልቃሾች ነበሩ።
9፥24 ተኝታለች እንጂ ለላሞተችም፤ ግጥ8፥52 ግጥ ይመ።
9፥27 የዳዊት ልጅ፤ ለጣጣ ላለው መሲሕ በአቤድ ዘንድ የታወቀ መጠሪያ ነበር (ለምሳሌ፤ 12፥23፤ 20፥30፤ 21፥9፤ 22፥41-45፤ ያ1፥1 ግጥ ይመ።)
10፥2-4 የሉቃ6፥14-16 ግጥ ይመ።
10፥2 ሐዋርያት፤ የግር6፥30 ግጥ ይመ።

ሰፊን አይምኑቸው፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማውረድ አልመጣሁም።³⁵ እኔ የመጣሁት “ፊጅን ከአባቶቹ ሲት ልጅን ከእናቷ ምራቅንም ከሰማቷ ለመለያየት ነው፤ የገጠ ጠላቶቹ፤ የገቢ ቤተ ሰዎች ይሆናሉ።”

³⁷“ካእኔ ይልቅ እናቱን ወይም አባቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም፤ ከእኔ ይልቅ ወንድ ልጅን ወይም ሲት ልጅን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም።³⁸ መስቀሉን ተሽክሞ የማይከተሉኝ የእኔ ሊሆን አይገባውም።³⁹ ሕይወቱን ሊያድን የሚፈልግ የጠፋታል። ሕይወቱን ስለ እኔ አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያገኛታል።

⁴⁰“እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላካኝን ይቀበላል።⁴¹ “ነቢ ወንጌ ስነሲ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ያገኛል፤ ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቅን ዋጋ ያገኛል።⁴² ስለዚህ እውነት እላችኋለሁ፤ ግንም ሰው ከእነዚህ ከታናና ጾች ለአንዱ ደቀ መዝሙራ በመሆኑ አንድ ጾቀ ቀዝቃዛ ውሃ ቢሰጠው ዋጋውን አያጣም።”

መጥምቅ የሕንጻው ወደ ኢየሱስ የላከው ጥያቄ 11፥2-19 ተጓ ምስ - ሉቃ 7፥18-35

1 ኢየሱስ ለዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ትእዛዝን ሰጥቶ ከወረሰ በኋላ ለማስተማርና ለመስበክ ወደ ገሊላ ከተሞችኑ ሄደ።

²የሕንጻው በሰጠር ቤት ሆኖ ክርስቶስ በማድረግ ላይ ያለውን ነገር በሰማ ጊዜ፤ ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ላከ።³ “ይመጣል ተብሎ የሚጠበቀው አንተ ነህ? ወይስ ሌላ አንጠብቅ?” ሲል ጠየቀ።

“ኢየሱስም፤ እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። “እዳችሁ የምትሰጡትንና የምታዩትን ለየሕንጻ ገንገሩ። ፊውሮች ያደሉ፤ አንካሳት ይራ-

10፥35 ተ21
10፥36 ሚክ7፥6
10፥37 ሉቃ1፥14፥26
10፥38 ግቴ16፥241
ሉቃ14፥27
10፥39 ዮሐ12፥25
10፥40 ዘፀ16፥81
ግቴ18፥51ሉቃ9፥48፤
10፥16ዮሐ12፥44፤
13፥201፥744፥14
10፥42 ምግ14፥311
19፥171፥ግቴ25፥401
ግር9፥411
ሐግ10፥41
ዕብ6፥10
11፥1 ግቴ7፥28
10፥42 ግቴ3፥114፥3
11፥3 መዝ118፥26
ዮሐ11፥271
ዕብ 10፥37
11፥5 ሉ435፥4-6፤
61፥1፥ግቴ15፥311
ሉቃ4፥18፥19

መዳሉ፤ ለምጻፍችኑ ይነጻሉ፤ ደንቀሮዎች ይሰማሉ፤ መታን ይነግሉ፤ ለድኸችም የምሥራች እየተሰበከ ነው፤ “በእኔ የማይሰናከልም ብፁዕ ነው።”

የየሕንጻው ደቀ መዛሙርት ከሄዱ በኋላ፤ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ የሕንጻ እንዲህ ሲል ተናገረ። “ወደ ምድረ በጻ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ሽምግብ በነፋስ ሲወዘወዝ? ያወይሰ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ባማረ ልብስ ያጌጡ ሰው? ባማረ ልብስ ያጌጡ በንጉሥነት ቤት አለላችሁ!፤ ታዲያ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይ ልታዩ? አዎን፤ ከነቢይም የሚበልጥ ነው።¹⁰ እንዲህ ተብሎ የተጻፈለት እርሱና።

“ በፊትህ መንገድህን ያዘጋጅህ ዘንድ፤ ከአንተ አስቀድሜ መልክተኞቹን አልካለሁ።”

¹¹እውነት እላችኋለሁ፤ ከሴት ከተወለዱት መካከል እንደ መጥምቅ የሕንጻ ያለ አል ተነሣም፤ ሆኖም በመንግሥተ ሰማይ ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።¹² ከመጥምቅ የሕንጻ ዘመን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ መንግሥተ ሰማያት በብዙ ትገፋላች፤ የሚያገኙትም ብርቱምች ናቸው።¹³ ከሆኑትም፤ የመሲ ሕግም ሁሉ እስከ የሕንጻ ድረስ ትንቢተ ተናግረዋልና።¹⁴ እንገንህ ልትቀበሉት ከፈቀዳችሁ ይመጣል የተባለው አል ያለ እርሱ ነው።¹⁵ ሰሚ ጆሮ ያለው ይሰማ።¹⁶ “ይህን ትውልድ በምን ለመሰለው? በገበያ ተቀምጠው ጓደኞቻቸውን እንዲህ እያሉ የሚጣሩ ልጆችን ይመሰላሉ።

¹⁷ “ዋሽንት ነጉንላችሁ፤ አልወፈራችሁም፤ መታን አወረድንላችሁ፤ አላለቀሳችሁም።”

¹⁸ ገሪኩ ወደ ከተሞቻቸው ይላል ።¹⁹ የራሱ ቃል የገደ ከሌደጽ ጋር ብቻ የተያዘ ላይህ የተለያየ የቀዳሽ ሰብታዎችም ያመለክታል

11፥6 ግቴ13፥211
26፥31
11፥7 ግቴ3፥1
11፥9 ግቴ14፥51
21፥26ሉቃ1፥176፤
7፥26
11፥10 ሚጳ3፥11
ግር1፥2፤ዮሐ3፥28፤
ሉቃ7፥27
11፥13 ሉቃ16፥16
11፥14 ሚጳ4፥51
ግቴ17፥10-13፥ግግ
9፥11-13ሉቃ1፥171
ዮሐ1፥21
11፥15 ግቴ13፥9፤
43፥ግር4፥23ሉቃ
14፥35ሉቃ2፥7

4ም አለቃ፤) ከሉቃ2፥14 (“ሰላም በምድር ላይ ለሰዎች ይሁን”) እና ከዮሐ14፥27 (“ሰላምን እተውላችኋለሁ”) ጋር የሚታረኝ ይመስላል። በእርግጥ ክርስቶስ የመጣው ሰላም እንዲሰፍን ነው፤ በሰዎችና በእግዚአብሔር፤ በሰዎችና በሰዎችም መካከል ያለው የጥል ግድግዳ እንዲፈርስ ነው። ይህን እንጂ የክርስቶስ መምጣት ጠላትነትን ግንክተሉ አልቀረም፤ ይኸውም በክርስቶስና በክርስቶስ ስተስ ተቃዋሚ መካከል፤ በብርሃንና በወላደግ መካከል፤ በክርስቶስ ልጆችና በሰይጣን ልጆች መካከል ጠላትነት ተነሥቶአል። ይኸው ግጥም በቤተ ሰብ አሳሳት መካከል እንኳ ሳይቀር ሊነሣ ይችላል (ቀ፥35-36)።

10፥38 መስቀሉን ተሽክሞ፤ በግቴምስ ወንጌል “መስቀል” የሚለው ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ እዚህ ቀጥሮ ላይ ተጠቀሰ። መስቀል ሰውን በሰጠ መቅዳ መቅዳ ሲሆን፤ በዚህ ላይ በተሰማ ሳሊት የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ሕይወታቸውን እስከ ሞት ድረስ እንኳን ቢሆን፤ አሳልፈው መስጠት እንዳልባቸው አመልካች ነው (የግር8፥34 ግብ ይመ)።
10፥41 ነቢይ፤ መጥምቅ የሕንጻው የብሉይ ኪዳን የመጨረሻ ሻው ነቢይ ነው።
11፥11 ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት የመጀመሪያ ተልእክቶች ውን ሲያከናውኑ በነበሩበት ጊዜ፤ ጌታ ኢየሱስ በገሊላ አውራጃ አገልግሎትን ቀጠለ።
11፥3 ይመጣል ተብሎ የሚጠበቀው መሲሔን ግለት ነው። ለ4 አንጠብቅ? የሉቃ7፥19 ግብ ይመ።
11፥4 የምትሰጡትንና የምታዩትን ለየሕንጻ ገንገሩት፤

የሉቃ7፥22 ግብ ይመ።
11፥5 ለድኸችም የምሥራች እየተሰበከ ነው፤ የሉቃ7፥22 ግብ ይመ።

11፥6 የማይሰናከልም የሉቃ7፥23 ግብ ይመ።
11፥11 ይለጠጠዋል፤ መጥምቅ የሕንጻው የነበረበት ዘመን የብሉይ ኪዳን መግባደኛና የክርስቶስ የመጣ ምዕራብ ነበር። በእድል ኪዳን ውስጥ “ከሁሉ የሚያንሰው” የተባለው ክርስቶስ፤ የክርስቶስ ስተስ መሽራ የሆነችው፤ የቤተ ክርስቲያን አካል በመሆን (እ.አ.አ.፥25-27-32) የመሽራው ሚኒ ከሆነው (ዮሐ3፥29) ከመጥምቅ ከየሕንጻው ይበልጣል። ለላው አመለካከት ደግሞ “ከሁሉ የሚያንሰው” በሚለው ሐሳብ ላይ በማተኮር፤ የዚህ አባባል ትርጉም የሚገኘው በ 18፥4 ላይ፤ “እንገንህ ሕንጻ ራሱን ሽቶ የሚያደርግ” በሚለው ሐረግ ላይ ነው ይላል። እንደዚህ ራሱን ሽቶ የሚያደርግ ሰው “የሚያንሰው” ቢሆንም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ከመጥምቅ የሕንጻ እንደሚበልጥ ይቆጠራል።
11፥12 የሚያንሰውን ብርቱምች ናቸው፤ ወደ መንግሥቱ ገብተው የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ይሆናሉ፤ ይህን ለማድረግም ሆኖ ያገኛሉት ስደት ስላል፤ እኑ መንፈሳዊነትን፤ ጥንካሬን፤ ብርታትንና ቁራጥነትን ይጠይቃል።

11፥17 የሽንት ነጉንላችሁ፤ በሰርግ ጊዜ እንደሚደረገው ዓይነት ግለት ነው። መታን አወረድንላችሁ፤ በቀብር ጊዜ እንደሚደረገው ግለት ነው። ይኸኛው ሐረግ የመጥምቅ የሕንጻ ስን አገልግሎት የሚያመለክት ሲሆን፤ የመጀመሪያው ሐረግ (“ዋሽንት ነጉንላችሁ”) ደግሞ የኢየሱስን ያሳያል። አይሁድ፤

አል” አላቸው።

¹³ከዚያም ሰውየውን፤ “እጅህን ዘርጋ” አለው፤ ሰውየውም እጅን ዘርጋ፤ እንደ ሌላ ኛውም እጅ ደሀና ሆነለት። ¹⁴ፈሪሳውያን ግን ከዚያ ወጣ ብለው ኢየሱስን እንዴት እንደሚገድሉት ተማከሩ።

እግዚአብሔር የመረጠው አገልጋይ

¹⁵ኢየሱስ ሐሳባቸውን አውቆ ከዚያ ዘወር አለ። ብዙ ሕዝብም ተከተለው፤ ሕመምተኞችን ሁሉ ፈለገ። ¹⁶ማንነቱን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው። ¹⁷ይህም የሆነው በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው፤

¹⁸“እነሆ የመረጥሁት፤ የምደደው በእርሱ ደስ የሚለኝ አገልጋይ፤

መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፤ እርሱም ለአሕዛብ ፍትሕን ያውጃል።

¹⁹አይጨቃጨቅም ወይም አይጮኸም፤ ድምፁም በአደባባይ አይሰማም።

²⁰ፍትሕን ለድል እስኪያቆ ትደረስ፤ የተቀጠቀጠውን ሽምቤቆ አይሰብርም፤ የሚጠሰውንም የጣኛ ክር አያጠፋም።

²¹አሕዛብ በስሙ ተስፋ ያደርጋሉ።”

ኢየሱስ በአጋንንት ሥልጣን አጋንንትን ያወጣል መጣሉ

12፡25-29 ተጓ ምሰ - ግር 3፡23-27፤ ሉቃ 11፡17-22

²²ከዚህ በኋላ በጋኔን ተይዞ ማየትና መናገር የማይችል ሰው ወደ እርሱ አመጡ፤ ኢየሱስም ፈጠራው፤ ሰውየውም ማየትና መናገር ችለ። ²³ሕዝቡም ሁሉ ተደንቀው፤ “ይህ ሰው የዳዌት ልጅ ይሆንን?” አሉ።

²⁴ነገር ግን ፈሪሳውያን ይህን በሰሙ ጊዜ፤ “ይህ ሰው አጋንንትን የማያውቀው በአጋንንት አለቃ በብዳህዘቡ ስቻ መሆን አለበት” አሉ።

²⁵ኢየሱስም ሐሳባቸውን ሙቆ እንዲህ አላቸው፤ “እርስ በርሱ የተከፋፈለ መንግሥት ሁሉ ይወድቃል፤ እርስ በርሱም የተከፋፈለ ከተማ ወይም ቤት አይጸናም።

²⁶ሳይጣንም ሰይጣንን የሚያስወጣ ከሆነ፤ እርስ በርሱ ተለያይቷል ማለት ነው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ መንግሥቱ እንዴት ጸንቶ ሊቆም ይችላል? ²⁷እኔ አጋንንትን የማስወጣው በብዳህዘቡ ከሆነ፤ ልጆቻችሁ በምን ሊያስወጧቸው ነው? ስለዚህ ልጆቻችሁ ይፈ

12፡14 ዘፍ37፡18፤ መዝ71፡10፤ ግጥ26፡4፤ 1274፡1፤ ግር3፡6፤ ሉቃ6፡11፤ ዮሐ5፡18፤ 7፡1፤ 19፡1፤ 1፡53
12፡15 ግቴ4፡23
12፡16 ግቴ8፡4
12፡17 ግቴ14፡2
12፡18 ግቴ3፡17፤ ዮሐ3፡134
12፡21 ኢሳ42፡1-4
12፡22 ግቴ4፡24
12፡23 ግቴ9፡31
12፡24 ግቴ9፡34፤ ግር3፡22
12፡25 ግቴ9፡4
12፡26 ግቴ4፡10
12፡27 ጥ24፡ሐሥ 19፡13
12፡28 ግቴ3፡2
12፡30 ግር9፡40፤ ሉቃ11፡23

12፡31 ግር3፡28፤ 29፡ሐ-ቃ12፡10
12፡32 ግር10፡30፤ ሉቃ20፡34፤ 35፡ሐፈ 1፡21፤ ጥ2፡21
0፡6፤ 5
12፡33 ግቴ7፡16፤ 17፡ሐ-ቃ6፤ 43፡44
12፡34 ግቴ3፡7፤ 15፤ 18፡23፤ 33፡ሐፈ 6፤ 45
12፡37 ኢዮ1፡6፤ ምሳ10፡14፤ 18፡21፤ ያ03፡2
12፡38 ግቴ16፡11፤ 17፡ሐ11፤ 12፡ሐቃ11፤ ጥ6፡ሐ2፤ 11፤ 18፡44፤ 48፡6፤ 30፤ 1፤ ጥር1፡22
12፡39 ግቴ16፡41
ሉቃ11፡29
12፡40 ግቴ8፡20፤ 16፡21

ርዳባቸዋል። ²⁸ነገር ግን እኔ አጋንንትን የማስወጣው በእግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ መጥታለች።

²⁹“ወይስ አንድ ሰው ወደ ገይለኛ ሰው ቤት ገብቶ ገንብሮት ለመከራ ሲፈልግ፤ አስቀድሞ ያንን ገይለኛ ሰው ሳያስር እንዴት አድርጎ ይሳካላታል?

³⁰“ከእኔ ጋር ያልሆነ ሁሉ ይቃወሙኛል፤ ከእኔም ጋር የማይሰበስብ ሁሉ ይበትናል።

³¹ስለዚህ እሳቸዋለሁ፤ ገጠአት መሥራትና የሰድብ ቃል ሁሉ መናገር ለሰዎች ይቅር ይባላላቸዋል፤ ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚነገር የሰድብ ቃል ይቅር አይባልም።

³²ማንም ሰው በሰው ልጅ ላይ የሚናገረው ክፉ ቃል ይቅር ይባላል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚናገረው ክፉ ቃል ግን በዚህም ሆነ በወዲያኛው ዓለም ይቅር አይባልም።

³³“ዛፍ ሁሉ በፍሬው ስለሚታወቅ፤ መልካም ፍሬ እንድታገኙ መልካም ዛፍ ይኑራችሁ፤ መጥፎ ዛፍ ቢኖራችሁ ግን መጥፎ ፍሬ ታገኛላችሁ። ³⁴እናንተ የሉቃት ልጆች፤ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ነገር መናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ውስጥ የሞላውን እንደበት ይናገረዋልና። ³⁵መልካም ሰው በልቡ ካስማቸው መልካም ነገር በነፃ ነገር ያወጣል፤ ክፉ ሰውም በልቡ ካስማቸው ክፉ ነገር መጥፎ ነገር ያወጣል። ³⁶ነገር ግን እሳቸዋለሁ፤ ሰዎች ስለ ተናገሩት ስንቱ ቃል ሁሉ በፍርድ ቀን ይጠየቁበታል። ³⁷ምክንያቱም ከቃል የተነሣ ትጻፍ ቃሉ፤ ከቃልም የተነሣ ይፈረድብሃልና።

ግረጋገጫ ምልክት ስለ መሻት

12፡39-42 ተጓ ምሰ - ሉቃ 11፡29-32
12፡43-45 ተጓ ምሰ - ሉቃ 11፡24-26

³⁸ከዚያም አንዳንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈሪሳውያን፤ “መምህር ሆይ፤ ከአንተ ታምራዊ ምልክት ማየት እንፈልጋለን” አሉት።

³⁹እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ክፉና አመንካራ ትውልድ ምልክትን ይጠይቃል፤ ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም።

⁴⁰ዮናስ በዓሣ ዐንበሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት እንደ ቄዩ፤ እንዲሁ የሰው ልጅ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት

12፡16 ግንኙነት . . . እንዳይናገሩ የ 8፡4 ማስ ይመጣ።
12፡18 አገልጋይ፤ ጌታ ኢየሱስ በዚህ ክፍል በሐዋርያት ሥራ (ሐሥ3፡13፡26፤ 4፡27፡30) ላይ “አገልጋይ” ተብሎ ተጠርቶአል (የግቴ3፡17 ማስ ይመጣ)።

12፡20፤ እየሱስ የተሰበረውን ልብ ይጠግናል፤ የፈረሰውንም ሕይወት ያድሳል (ፋ፡15፤ ዮሐ4፡4-42፤ 8፡3-11 ይመጣ)።

12፡23 የዳዌት ልጅ፤ የ9፡27 ማስ ይመጣ።

12፡24 ብዳህ ዜሎሳ፤ የ10፡25 ማስ ይመጣ።

12፡31 በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚነገር የሰድብ ቃል ... ይቅር አይባልም፤ የፋ24፡28፡32 ሙድ እንደሚያሳዩት። “ይቅር፤ የሌለው ገጠአት” የተባለው፤ በመንፈስ ቅዱስ ክፍል የተሰራው እውነተኛው የክርስቶስ ታምር በሰይጣን ገይሎ እንደ ተደረገ መቆጠሩ ነው (የግር3፡29 ማስ ይመጣ)።

12፡38 ታምራዊ ምልክት፤ ኢየሱስ መሰሉ መሆን አለው ሆኑን ለማረጋገጥ፤ ፈሪሳውያን በሰማይ ላይ በተላኩ የሚታይ (ሉቃ11፡16) ታምር ለማየት ፈለጉ፤ እየሱስ ግን ከታሪክ ውስጥ ስለ አንድ “ምልክት” ጠቀሰላቸው።

12፡39 ለመንገሪያ እዚህ ላይ ይህ ቃል የሚያመለክተው መንፈሳዊ ባል ለሆነው (እግዚአብሔር) የእነርሱ ትውልድ ታምር ሆኖ አለመሆኑን እንዲገባ በሥጋ ማመንክርን አይደለም።

12፡40 ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት፤ በአይሁድ የቀን አቆ ጣጠር ቢያንስ የመጀመሪያውን ቀን በከፊልና የሦስተኛውን ቀን በከፊል መጨመር የተለደደ ነው። የሉቃ24፡46 ማስ ይመጣ። በዓሣ ዐንበሪ የገረገሱ ቃል የሚያመለክተው “ዓሣ አንበሪ” ሳይሆን “በባሕር ውስጥ የሚገኝ ትልቅ ፍጡርን” ነው። ይህም እጅግ

በምድር ሆኖ ውስጥ ይቋያል። ፋየነሃዩ ለምች በፍርድ ዕለት ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ እነርሱ በዮናስ ስብከት ንሐሳ ገብተዋል። እነሆ፤ ከዮናስ የሚበልጥ እዚህ አለ። ፋየፍርድ ዕለት የደቡብ ንግሥት ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ጻርቻ መጥታለችና። እነሆ፤ ከሰሎሞን የሚበልጥ እዚህ አለ።

43 ርከሱ መንፈስ ከሰው ከወጣ በኋላ ዕረፍት ለማግኘት ውሃ በጤለበት ደረቅ በታ ይንከራተታል፤ የሚሻውን ዕረፍት ግን እንደ ገኝም። “ከዚያም፤ ወደ ነበርሁበት ቤት ተመልሼ ልሃድ” ይላል፤ ሲመለስም ቤቱ ባዶ ሆኖ፤ ጸድቶና ተዘጋጅቶ ያገኘዋል።

44 ከዚያም ይሄድና ከራሱ የባሰ ሌሎች ሰባት ክፉ መናፍስት ይዞ ይመጣል፤ እነርሱም ሰውየው ውስጥ ገብተው ይኖራሉ። የዚያም ሰው የኋለኛው ሁኔታ ከፊትኛው የከፋ ይሆናል። በዚህ ክፉ ትውልድም ላይ እንዲሁ ይሆንበታል።”

የኢየሱስ እናትና ወንድሞች

12+46-50 ተገ ምብ - ግር 3+31-351 ሉቃ 8+19-21

46 ኢየሱስ ለሕዝቡ ሲናገር ሳለ፤ እናቴና ወንድሞቹ ሊያነጋግሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። 47 አንድ ሰውም፤ “እነሆ፤ እናትህና ወንድሞችህ ሊያነጋግሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል” አለው።

48 ኢየሱስም፤ “እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼ ስንት እነማን ናቸው?” ሲል መለሰለት። 49 በእጁ ወደ ደቀ መዛሙርቱ እየመለስተ እንዲህ አለ። “እናቴና ወንድሞቼ እነዚህ ናቸው።”

50 በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ ወንድሜ፤ እንጅና እናቴም ነው።”

የዘራው ምሳሌ

13+1-15 ተገ ምብ - ግር 4+1-121 ሉቃ 8+4-10
 13+16+17 ተገ ምብ - ሉቃ 10+23+24
 13+18-23 ተገ ምብ - ግር 4+13-201 ሉቃ 8+11-15

13 በዚያኑ ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕሩ ጻር አጠገብ ተቀመጠ። 2 ብዙ ሕዝብም ስለ ከበበው በባሕሩ ጻር ትቶ አቸው ይልባ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ። 3 ብዙ ነገሮችን በምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “አንድ ገበሬ ዘር ሊዘራ ወጣ። ፋሲራም ሳለ፤ አንዳንዱ ዘር መንገድ ጻር ወደቀ፤

12+41 የና1+213+5
 12+42 1ፃ10+11
 2ዪ59+1
 12+45 2ዪጥ2+20
 12+46 ግቴ1+181
 2+11-13+14-201
 13+551ሉቃ1+431
 2+33-34+48+51የዳ
 2+1-5127+3-51
 19+25+261ሐ1+14
 11+429+51ገላ1+19
 12+50 ግቴ6+101
 የሐ15+14
 13+1 ሉቃ361ግቴ
 9+28
 13+2 ሉቃ5+3

ወርቶም መጥተው ለቅመው በሉት። 4 አንዳንዱ ዘር ዐፈሩ ስስ በሆነ፤ ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ስስ ስለ ሆነም ፈጥኖ በቀለ። 5 ነገር ግን ፀሐይ ሲመታው ጠወለገ፤ ሥር ባለመስደዱም ደረቀ። 6 አንዳንዱም ዘር በእሾስ መካከል ወደቀ፤ እሾሹም እደገና በቃያውን አንቆ አስቀረው፤ 7 ሌላው ዘር ደግሞ በጥሩ መሬት ላይ ወደቀ፤ ፍሬም አፈራ፤ አንዱ መቶ፤ አንዱ ሥልሳ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። 8 ሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።”

9 “ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፤ “ለምን ለሕዝቡ በምሳሌ ትናገራለህ?” አሉት።

11 እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ለእናንተ የመንግሥተ ሰማይን ምስጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም።”

12 ሳለው ደግሞ መርለታል፤ ይሰጣለትማል፤ ከሌለው ግን ያ ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

13 በዚህ እንዲህ በማለት በምሳሌ የምነገራቸው ለዚህ ነው፤

“እያዩ ስለማያዩ፤

እየሰሙ ስለማይሰሙ ወይንም ስለማያስተውሉ ነው።

14 እንዲህ ተብሎ የተነገረው የአሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል፤

“ መስማትንስ ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም፤ ማየትንም ታያላችሁ፤ ነገር ግን ልብ አትሉም።”

15 የሕዝቡ ልብ ደንድናዓለፍ፤ ጆሮአቸውም አይሰማም፤ እንዲያዩም ዐይናቸውን ጨፍነዋል፤ ይህ ባይሆን ኖሮ፤ በዐይናቸው አይተው፤

በጆሮአቸው ሰምተው፤ በልባቸውም አስተውለው፤ ወደ እኔ በተመለሱና በፈወሰኝቸው ነበር።”

16 የእናንተ ዐይኖች ስለሚያዩ፤ ጆሮዎች ችሁም ስለሚሰሙ ግን የተባረኩ ናቸው። 17 እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙ ነቢያትና ብዙ ጻድቃን እናንተ የምታይትን ለማየትና የም

47 አንዳድ ትርጉሞች ይህን ጥሰት ይዘላሉ

ትልቅ ግን ነበር ማለቱ ነው (የዮና1+17 ማብ ይመ)።
 12+41-42 ከዮና የሚበልጥ ... ከሰሎሞን የሚበልጥ የሉቃ11+31-32 ማብ ይመ።

12+42 የደቡብ ንግሥት በ 1ፃ10+11 “የሳባ ንግሥት” ተብላለች፤ ይህ አገር በዐረብ ምድር በስተ ደቡብ ምዕራብ የሚገኝ ሲሆን፤ በአሁኑ ጊዜ የመን ተብሎ ይታወቃል። በእኛ በአትጥሉያው ያን ዘንድ ግን ከዚህ ከምድራችን እንደ ሄደች ይታመናል።

12+43-451 የሉቃ11+24 ማብ ይመ።
 12+46 እናቱና ወንድሞቹ የሉቃ8+19 ማብ ይመ።

12+50 የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ የግር3+34 ማብ ይመ።

13+3-91 የዚህን የመጀመሪያውን ምሳሌ ትርጉም ለማወቅ ሉቃ18-23 ይመ።

13+3 በምሳሌ፤ ቃሉ በግሪክ ቋንቋ፤ “ፖራቦል” ሲሆን፤ “በአጠገብ ወይም በጎን ግስቀመጥን” ያለዋል፤ በመሆኑም ግንጻ ጻርን ወይም በምሳሌ ግስረዳትን ያመለክታል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተለመደ አነባቦም፤ ኢየሱስ ከተፈጥሮና ከሰው ሕይወት አንዳንድ ከሥተቶችን በመውሰድ፤ ለገላጭ ታሪኮች መጠቀሙ ነው። የማቴዎስ፤ የማርቆስና የሉቃስ ወንጌሎች ወደ 30 የሚደርሱ እንዲህ ያሉ ገላጭ ታሪኮች ሲኖሯቸው፤ የዮሐንስ ወንጌላ ግን አንድም ምሳሌ አይጠቀም፤ ይሁን እንጂ በሌሎች ዘይቤአዊ አነጋገሮች ይጠቀማል (የማር 4+21 የሉቃ 8+4 ማብ ይመ)።

13+5 ድንጋያማ መሬት፤ በጠጠር የተሸፈነ መሬት ላይ ሆነ፤ ጥልቀት በሌለው ስስ ዐፈር የተሸፈነ ጠንካራ ዐለት ነው። 13+13-141 ኢየሱስ በምሳሌ የተናገረው የሕዝቡ መንፈሳዊ ሕይወት የደንበዘ በመሆኑ ነው (የሉቃ8+4 ማብ ይመ)።

ትሰሙትንም ለመስማት ተመኝተው ነበር፤ ግን አልሆነላቸውም።

¹⁸“እንግዲህ የዘራውን ምሳሌ ስሙ፤ ¹⁹የእ ግዚአብሔርን መንግሥት ቃል ሰምቶ ከማ ያስተውል ከማንኛውም ሰው ልብ ውስጥ ክፋው መጥቶ የተዘራውን ዘር ይነጥቃል። ይህ እንግዲህ በመንገድ ጻር የተዘራው ዘር ነው። ²⁰በድንጋያዎ መሬት ላይ የተዘራውን ቃሉን ሰምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለ ውን ሰው ይመስላል። ²¹ነገር ግን ሥር መስደድ ባለመቻሉ ብዙ አይቁይም፤ በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት ሲመጣ ወዲያውኑ ይሰናከላል። ²²በእጃቸው መካከል የተዘራው ዘር ቃሉን ሰምቶ ለዚህ ዓለም በመጨነቅና በብልጽግና ሐሳብ በመታለል ታንቆ ያላፈራውን ሰው ይመስላል። ²³በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው ዘር ግን ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውሉውን ሰው ይመስላል፤ በእርግጥም ፍሬ ያፈራል፤ አንዱ መቶ፣ አንዱ ሥልሳ፣ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ።”

የእንክርዳዱ ምሳሌ

²⁴ኢየሱስም ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡ “መንግሥተ ሰማይ በዕርሻው ቦታ ጥሩ ዘር የዘራን ሰው ትመስላለች። ²⁵ነገር ግን ሰው ሁሉ ተኝቶ ሳለ፣ ጠላቱ መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሂደ። ²⁶ስንዴው በቅሎ ግፍራት ሲጀምር እንክርዳዱም አብሮ ብቅ አለ።

²⁷“የዕርሻው ባለቤት አገልጋዮችም ወደ እርሱ ቀርበው፣ ‘ጌታ ሆይ፣ በዕርሻህ ቦታ ጥሩ ዘር ዘርተህ አልነበረም? እንክርዳዱ ከየት መጣ?’ አሉት።

²⁸“እርሱም፣ ‘የጠላት ሥራ ነው’ አላቸው። አገልጋዮቹም፣ ‘እንክርዳዱን ሂደን እንድንንቅለው ትፈልጋለህ?’ ብለው ጠየቁት።

²⁹“እርሱ ግን፣ ‘አይሆንም፤ ምክንያቱም እንክርዳዱን እንንቅላለን ስትሉ ስንዴውንም አብራችሁ ልትንቅሉ ትችላላችሁ። ³⁰ተወካዮች፣ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደገቡ። በዚያን ጊዜ አሜጆቹን እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ንቅሉ። በእሳትም እንዲቃጠል በየንደው እሰሩት፤ ስንዴውን ግን ሰብሰባችሁ

13፥19 ጥቴ4፥231
5፥37
13፥21 ጥቴ11፥61
26፥31
13፥22 ጥቴ19፥231
1ጢጥ6፥9፥10፥17
13፥23 ላ8
13፥24 ላ31፥33፥
45፥47፥ግቴ18፥231
20፥1122፥2125፥11
ግር4፥26፥30
13፥30 ጥቴ3፥12

በጉተራይ ክተቱ እሳቸዋሉ” አላቸው።

የሰናፍጭና የእርሻ ምሳሌ

13፥31-32 ተጻ ምሳ - ግር 4፥30-32፤
13፥31-33 ተጻ ምሳ - ሉቃ 13፥18-21

³¹ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡ “መንግሥተ ሰማይ አንድ ሰው ወስዶ በዕርሻው ቦታ የዘራትን የሰናፍጭ ዘር ትመስላለች። ³²የሰናፍጭ ዘር ከሌሎች ዘርች ሁሉ ያነሳች ብትሆንም፣ ስታድግ ግን ከቀጥታዎቻችሁ ሁሉ በልጣ፣ የሰማይ ወፎች መጥተው በቅርንጫፎቿ ላይ እስኪያርፉ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።”

³³አሁንም ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡ “መንግሥተ ሰማይ ሴት ወስዶ ሊጡ በሙሉ እስኪሰካ ድረስ በሦስት መስፈሪያዎች ይቆይ ውስጥ በመደባለቅ የሸሽገችውን እርሻ ትመስላለች።”

³⁴ኢየሱስ ለሕዝቡ ይህን ሁሉ በምሳሌ ተናገረ፤ ምሳሌም ሳይጠቀም የነገራቸው አንድም ነገር አልነበረም። ³⁵በዚህም በነቢዩ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ።

“አፈን በምሳሌ እከፍታለሁ፤
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተሰወረውንም
እናገራለሁ።”

የእንክርዳዱ ምሳሌ ትርጉም

³⁶ከዚያም ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው፣ “በዕርሻው ውስጥ ስላለው እንክርዳድ የተናገርሽን ምሳሌ ትርጉም ንገረን” አሉት።

³⁷እርሱም እንዲህ ሲል መለሰ፡ “ጥሩውን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ ³⁸ዕርሻውም ይህ ዓለም ነው፤ ጥሩው ዘር የእግዚአብሔርን መንግሥት ልጆች ያመለክታል። እንክርዳዱም የክፋው ልጆች ናቸው። ³⁹ዘርቶት የሄደው ጠላትም ዲያብሎስ ነው፤ መክሩ የሃለም መጨረሻ ሲሆን፣ አሜጆቹም መላእክት ናቸው።

⁴⁰“እንክርዳዱ ተንቅሎ በእሳት እንደሚቃጠል ሁሉ በዓለም መጨረሻም እንዲሁ ይሆናል።” የሰው ልጅ መላእክቱን ይላካል።

፡፡33 ምልሳት 22 ሊትር ያህል

13፥31 ላ24፥ግቴ
17፥20፥ሉቃ17፥6
13፥32 መዝ104፥12
1ኦሎ17፥23፥31፥61
47፥4፥12
13፥33 ላ24፥
ዘፍ 18፥6፥ገላ5፥9
13፥34 ጥሐ16፥25
13፥35 ላ14፥
መዝ 78፥21
ግቴ11፥22፤ ሮግ
16፥25፥26፥1
1ቀሮ 2፥7፥ኢፈ3፥9፥1
ላ1 1፥26
13፥36 ግቴ15፥15
13፥37 ግቴ8፥20
13፥38 ጥሐ8፥44፥
45፥1፥ሐ3፥10
13፥39 ኢል3፥131
ግቴ24፥3128፥201
6ላ14፥15

13፥24-25፤ የሰንደውና የእንክርዳዱ ምሳሌ አበክሮ የሚያሳየው የወንጌል አገልጋዮች ወንጌል ሲያሰራጨ፣ ሰይጣንም በቤተሰቡ ውስጥ ቦታ የሕሰት ትምህርት እንደሚሰጥ ነው። “እርሻው” ዓለምን ሲወክል፣ “መልካሙ ዘርም” ለጌታ መንግሥት ታማኝ የሆኑትን አገልጋዮች ያመለክታል።

13፥24-30፤ ለትርጉም ላቆ36-43 ይመጣ።

13፥24 መንግሥተ ሰማይ ... ትመስላለች፤ ይህ ሐረግ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከተጠቀሱት ለባት ምሳሌዎች ለስድስቱ (ከዘራው ምሳሌ በቀር) መግቢያ ሆኖ ቀርቦአል።

13፥25 ለንክርዳድ፣ እንክርዳድ ገና በቤታያነቱ ስንዴ ይመስላል፤ ውሎ አድሮ ግን ስንክሮ ተለይቶ ይታወቃል። እርሻ የተባለችው ዓለም አንድ መሆኗ (ላ38)፤ ይህ ምሳሌ “እውነተኛ አማኝ ነኝ” በምትለቀ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን አማኞች ብቻ ሳይሆን፣ መንግሥተ ሰማይት ዜጎች ሮግ 2 ላይ ለጎን በዚህ ዓለም የሚኖሩትን የክፋውን ወገን ሁሉ የሚያመለክት ነው።

13፥31-32፤ ይህ መንግሥተ የጉላ ጅግሬ ያለው ባይመስል

ልም፣ በመጨረሻ ግን በመላው ዓለም ይሰፋል።

13፥32 ያሳለች ... በልጣ፤ በዚያን ዘመን የሰናፍጭ ቅንጣት በጋሎሎቲና ሳነሮ ገበሬዎች እነነተኛዎ ዘር ትባል እንጂ፤ በአሁኑ ዘመን ዛሬው ዘር ሁሉ የመጨረሻ እነነተኛ ዘር የምትባል አይደለችም፤ ሁኔታዎች ከተመቻቸዋልም ተክላ ሦስት ሚትር ያህል ወደ ላይ ልታድግ ትችላለች። በቅርንጫፎቿ ዛፍ፣ ዛፍ፣ መንግሥተ ሰማይ በዓለም ግዛት ሁሉ ላይ እንደምትሰፋፋና የዓለም ሕዝቦች መንግሥተ ሰማይ ወደ ሰው ሕይወት ውስጥ ከጸገ፣ ስንዴውንም በእርሻ እድይታ እንደሚያገኙ በተዘዋዋሪ ከጸገ፣ ስንዴውንም በግሃመድ የቀረበ ይመስላል (ከጸገ፣2፥35፥44-45፤ 7፥27፤ ከራሳ11፥15 ሮግ ያጻጻፍ)።

13፥33፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እርሻ ብዙውን ጊዜ የከፋት ወይም የርኩሰት ምሳሌ ሆኖ ይቀርባል (የግር8፥15 ግላይ ይመጣ)። በዚህ ላይ ግን እርሻ ዕድገትን ያሳያል፤ እርሻ ወደ ሊጡ ዘልቆ እንደሚገባ መንግሥተ ሰማይ ወደ ሰው ሕይወት ውስጥ ገብቷት ትንግሳለች። በሌላው በኩል፣ መንግሥተ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም በሰው ልብ ውስጥ የሚሠራውን የእግዚአብሔርን መንግሥተ የማሳደግ ሥራ ሊያመለክት ይችላል።

እነርሱም ለገጠላት ምክንያት የሆኑትንና ክፉ የሚያገርጉትን ሁሉ ለቅመው ከመን ገሥቱ ያወጣሉ።⁴² “ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ወደ እፉን እሳት ይጥሏቸዋል።⁴³ “በዚያን ጊዜ ጳጳራቸውን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ። ስሜ ጆሮ ያለው ይሰማ።

የተደበቀ ሀብትና የዕንቁው ምሳሌ

⁴⁴ “መንግሥተ ሰማይ በዕርሻ ውስጥ የተደበቀ ሀብት ትመስላለች፤ አንድ ሰው ባገኛት ጊዜ መልሶ ሸሸጋት፤ ከመደለቱም የተነሣ ሄደ፤ ያለውን ሁሉ በመሸጥ ያንን የዕርሻ ቦታ ገዛ።

⁴⁵ “እንዲሁም መንግሥተ ሰማይ ውሳኔ ዕንቁ የሚፈልግ ነጋዴ ስትመስላለች፤ “እጅግ ውድ የሆነ ዕንቁ ባገኘም ጊዜ ሄደ ያለውን ሁሉ ሸጠ ገዛው።

የመረቡ ምሳሌ

⁴⁷ “ደግሞም መንግሥተ ሰማይ ወደ ባሕር ተጥሎ የዓሣ ዓይነቶችን የያዘ መረብ ትመስላለች፤ “ዓሣ አጥማጆቹ መረቡ ሲሞላላቸው ጎትተው ወደ ባሕሩ ዳር አወጡት፤ ከዚያም ተቀምጠው ጥሩ ጥሩናን እየለዩ በቅርጫት ውስጥ ጨመሩ፤ መጥፎ መጥፎውን ግን ባሉት።⁴⁹ “በዓለም መጨረሻም ልክ እንደዚሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ጎጠላተኞችን ከጻድቃን በመለየት፤⁵⁰ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ወደ እፉን እሳት ይጥሏቸዋል።”

⁵¹ አያሱብ፤ “ይህ ሁሉ ገብቷችኋል?” አላቸው።

እነርሱም፤ “አዎን” አሉት።

⁵² እነርሱም፤ “ስለዚህም የመንግሥተ ሰማይን ምስጢር የተረዳ ማንኛውም የአረት ስጋ መምህር፤ ከከበረ ሀብቱ ክምችት አዳሱንም አርገውንም የሚያወጣ ባለንብረት ይመስላል” አላቸው።

13፥41 ጥፋ8፥201
24፥31
13፥42 ጥፋ8፥12
13፥43 ጳጳ12፥31
ግፋ11፥15
13፥44 ፋ፥241
ሊላ 55፥11
ግፋ19፥211
ፊላ 3፥78
13፥45 ፋ፥24
13፥47 ፋ፥24፥ግፋ
22፥10
13፥49 ግፋ25፥32
13፥50 ግፋ8፥12

በገዛ አገሩ ያልተከበረው ነቢይ

13፥54-58 ተገ ምሳ - ግር 6፥1-6

⁵³ አያሱብ እነዚህን ምሳሌዎች እንደ ጨረሰ፤ ከዚያ በኋራ ተነሥቶ ሄደ፤⁵⁴ ወደ ገዛ አገሩ መጣ፤ በምክርባቸውም ሕዝቡን ያስተምር ጀመር። እነርሱም በመገረም እንዲህ አሉ፤ “ይህ ሰው ይህን ጥበብና እነዚህን ታምራት የማድረግ ጎይል ከየት አገኘ?”⁵⁵ ይህ የአናጣው ልጅ አይደለምን? የአናቱስ ስም ማርያም አይደለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብ፣ ዮሴፍ፣ ስምያንና ይሁዳ አይደሉምን? “እንቶቹስ ከእኛው ጋር አይደሉምን? ታዲያ ይህ ሰው ይህን ሁሉ ከወደቱ አገኘው?”⁵⁷ ስለዚህም ሳይቀበሉት ቀሩ።

አያሱብ ግን፤ “ነቢይ የማይከበረው በራሱ አገርና በራሱ ቤት ነው እንጂ በሌላ ቦታ ይከበራል” አላቸው።⁵⁸ ባለሚመናቸውም ምክንያት ብዙ ታምራትን በዚያ አላደረገም።

የመጥምቁ ዮሐንስ መጥት

14፥1-12 ተገ ምሳ - ግር 6፥14-29

14 በዚያን ጊዜ የአራተኛው ክፍል ለገዥ የነበረው፤ ሄሮድስ ስለ አያሱብ ዝና ሰማ፤ “ባለግሉቸንም፤ “እንዲህ ከሆነ መጥምቁ ዮሐንስ ከሞት ተነሥቶ መጥቶአል ማለት ነው፤ ይህ ሁሉ ድንቅ ታምራት በእርሱ የሚደረገውም ለዚህ ነው” አላቸው።

³ ቀደም ሲል ሄሮድስ፤ በወንድሙ በፊልላስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ዮሐንስን አስይዞ ወህኒ አሰገብቶት ነበር። “ምክንያቱም ዮሐንስ፤ “እርሷን እንድታገባ ሕግ አይፈቅድልህም” ይለው ነበር። “ሄሮድስም ዮሐንስን ሲገድለው ፊልጎ፣ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ይመለከተው ስለ ነበር ፈራ።

“ሄሮድስ የልዩቱን ቀን ሲያከብር፤ የሄሮድያዳ ልጅ በዘፈን ደስ ስላሰኘችው፤ ገምት ጠይቀውን ሁሉ ሲሰጣት በመሐላ ቃል ገባላት። “ልጅቷም በእናቷ ተመክራ፤

13፥44-45፤ እነዚህ ሁለት ምሳሌዎች የሚያስተምሩት አንድ እውነት ነው፤ መንግሥተ ሰማይ እጅግ የከበረ ዋጋ ስላላት፤ የነፍት ክፍል ግንም ያለውን ሁሉ ለመተው ፈቃደኛ ሊሆን ይገባዋል። አያሱብ እንዲህ ማለቱ ገን መንግሥተ ሰማይን በገንዘብ ገይሎ ወይም በመልካም ሥራ ትኝላቸ ለማለት አይደለም።

13፥44 በዕርሻ ውስጥ የተደበቀ ሀብት በጥንት ዘመን “ገንዘብ ለሞሮች” የሚባሉ እንጂ (ግፋ25፥27)፤ ባንክ ለዓመናር ገዝብን በመፈቅ ውስጥ ይጠቁ ማስቀመጥ የተከለሰ ነበር።

13፥47-51፤ የመረቡ ምሳሌ እንደ እንክርዳዱ ምሳሌ አንድ አጠቃላይ ትምህርት ያስተምራል፤ ይኸውም ጳጳራቸውን ከቆዳቸው በመጨረሻ የሚለዩበት ጊዜ መናፍቅ የሚያሳይ ነው። የእንክርዳዱ ምሳሌ በአሁኑ ዘመን የመለዩቱን ተግባር እኛ መሞከር እንደማይገባንና ጎልፊነቱ ሙሉ በሙሉ የጌታ እንደ ሆነ ያሳያል (ፋ፥28-30፣ 41-42)።

13፥54 ወደ ገዛ አገሩና ገዛውን ግለት ነው።

13፥55 የዐናጣው ልጅ፤ “አናጣ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪኩ ቃል፤ “ድንጋይ ጠራሲ” ማለትም ይሆናል። በዚህ ጊዜ የሴና በሌይወት ያጠ አይመስልም።

13፥58 ባለሚመናቸውም፤ በማመናና በታምራት መካከል ስለው ግንኙነት ተለይሎ በማቴዎስ ወንጌል ተገልጿል (ማቴ 8፥10፣13፤ 9፥2፣22፥28-29)።

14፥1 የአራተኛው ክፍል ገዥ፤ የአገሩ አውራጃ አንድ-አራተኛ ክፍል ገዥ ማለት ነው። የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ

(ሄሮድስ አገጥላስ) ከታላቁ ሄሮድስ ስሙ ልጆች አንዱ ነበር። ታላቁ ሄሮድስ በሞተ ጊዜ፤ ግዛቱ ለአራት ልጆቹ ተከፋፈለ። ሄሮድስ አገጥላስ ገላገላና ፖርያን ይገዛ ነበር (ዮጳጳ 4፥39)። ሉቃስ አዘውትሮ እንደ ጠቀሰው፤ ግጥምን ለዚህ ላይ በትክክል የአራተኛው ክፍል ገዥ ይለዋል (ሉቃ3፥19፤ 9፥7 ሐሥ 13፥1)። ተፋፃሚ ላይ ገን ማቴዎስ እንደ ማርቆስ “ንጉሥ” ይለዋል (ማር6፥14)፤ በገላጌ ስርም በሞተ የተገደበ ደይቃ ይታወቅ የነበረው ማዕረግ ይኸው ነበርና።

14፥3 የሄሮድያዳ የታላቁ ሄሮድስ የልጅ ልጅ ናት። በመ ጀመሪያ በሄሮድ ዩናና የነበረውን አገራት ሄሮድስ ፊልላስን አገ ባቸ (ታላቁ ሄሮድስ ፊልላስ የተባለ ሌላም ልጅ ነበረው)። ሄሮድስ አገጥላስ በቢታቸው በእንግዲነት ባለ፣ በመደላዳ ባላን ትታ የአርሱ እንድትሆን አባብሎ አዘገጠ። ሄሮድስ ሕግ መሠረት አንድ ሰው ወንድሙ በሕይወት እያለ የወንድሙን ሚስት ግት የተከለከለ ነበር (ዘሌ18፥16)። በፊልላስ ከታላቁ ሄሮድስና ከሌቀ ካህናቱ ከስምያን ልጅ፤ ከማርያም የተወለደ ሲሆን ሉቃ ላይ ሄሮድስ ከግላታኪ ለተወለደው ለሄሮድስ አገጥላስ በላባቱ በኩል ወንድሙ ነው።

14፥6 የሄሮድያዳ ልጅ፤ የሴና ወልደ ከርዮን የተባለ ታሪክ ጸሐፊ እንደ ጻፈው ከሆነ የልጁ ስም ለሉሜ ነበር። በጳላም የሰጠው ክፍል ገዥ የነበረውን ታላቁን ሄሮድስ ልጅ፤ ሌላውን ፊልላስ አዘገጠ (ሉቃ3፥1)። በዚህ ጊዜ ለሉሜ ለትጽር የደረሰች መጣት ልጅ ነበረች፤ አዘፋፈሪና እንቅስቃሴዎች የፍትወት

“የመጥምቁ የሐንሰን ራስ በሳሕን ላይ አድርገህ አሁኑኑ ስጠኝ” አለችው። ፡፡፡ በዚህ ጊዜ ርጉሠ አዘነ፤ ይሁን እንጂ ስለ መሐሳውና ከእርሱ ጋር ስለነበሩ እንግዶች ሲል ጥያቄዋ እንዲፈጸምላት አዘዘ።¹⁰ ልኮም በወህኒ ውስጥ እንዳለ የየሐንሰን ራስ አስቆረጠ።¹¹ የተቆረጠውንም ራስ በሳሕን ላይ አድርገው ለልጅቱ ሰጧት፤ ልጅቱም ወስዶ ለእኛ ስጠኝ።¹² የየሐንሰን ደቀ መዛሙርትም አስከሬኑን ወስደው ቀበሩት፤ ከዚያም ሄደው የሆነውን ለኢየሱስ ነገሩት።

ኢየሱስም አምስት ሺህ ሰዎችን በታምር መገባ

14+13-21 ተገ ምሳ - ግር6+32-441ሉቃ9+10-171ዮሐ6+1-13
14+13-21 ምሳ - ግቴ 15+32-38

¹³ኢየሱስ የሆነውን ነገር በሰማ ጊዜ ፤ ከነበረበት ተነሥቶ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ በጀልባ ሄደ። ሕዝቡም ይህን ስምተው፤ ከየከተማው በእግር ተከተሉት።¹⁴ ኢየሱስም ከጀልባው ሲወርድ ብዙ ሕዝብ አይቶ ራሳቸው፤ ሕመምተኞቻቸውንም ፈወሰላቸው።

¹⁵እየመሸ በመሄዱም ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፤ “ይህ ስፍራ ምንም የማይገኝበት ምድረ በዳ ነው፤ ጊዜው እየመሸ ስለሆነ፤ ወደ መንደሮች ሄደው የሚበሉት ምግብ እንዲዝሉ ሕዝቡን አሰናብት” አሉት።

¹⁶ኢየሱስ ግን፤ “መሄድ አያስፈልጋቸውም፤ የሚበሉትን እናንተ ሰጧቸው” አላቸው።

¹⁷እነርሱም፤ “በዚህ ያለን አምስት እንጀራና ሁለት ዓሣ ብቻ ነው” አሉት።

¹⁸እነርሱም፤ “እስቲ ያለውን ወደ እኔ አምጡት” አላቸው።¹⁹ ከዚያም ሕዝቡ በሣፋ ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ዓይኑን ወደ ሰማይ በማቅናት አመስግኖና ባርኩ እንጀራውን ቁረሰ፤ ለደቀ መዛሙርቱም ሰጠ፤ እነርሱም ለሕዝቡ ሰጡ።²⁰ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ የተረፈውን ቀርሰራሽ ዐሥራ ሁለት መሰብሰሙ ለኑህ።²¹ የበሉትም ከሲቶቶች ከሐሳናት ሌላ አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር።

14+10 ግቴ17+12
14+12 ሐሥ8+2
14+14 ግቴ4+231
9+36
14+17 ግቴ16+9
14+19
19ሙ9+131
ግቴ26+261
ግር8+61
ሉቃ9+16124+301
ሐሥ2+421207+711
27+3511ቀር10+161
1ጠ.ግ4+4

ኢየሱስ በባሕር ላይ በእግሩ ሄደ

14+22-33 ተገ ምሳ - ግር 6+45-511 ዮሐ 6+15-211
14+34-36 ተገ ምሳ - ግር 6+53-56

²²ወዲያውኑ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ተሳፍረው ወደ ሰማይ እንዲቀድሙት አዘዘ ሰቶና እርሱ ሕዝቡን ለማሰናበት ወደ ኋላ ቀረት አለ።²³ ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላም ለመጸለይ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ፤ በዚህ ለመም ጊዜ ብቻውን በዚያው ነበር።²⁴ በዚያ ጊዜ ጀልባዋ ባሕሩን ዘልቃ²⁵ እየተጓዘች ሳለች ነፋስ ተነሥቶ በማሰበል ትንገላታ ጀመር።

²⁶ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍለ ኢየሱስ በባሕሩ ላይ እየተራመደ ደቀ መዛሙርቱ ወዳለበት መጣ። - “ይደቀ መዛሙርቱም በባሕሩ ላይ እየተራመደ ሲመጣ ባዩት ጊዜ ፈሩ፤ እነርሱም፤ “ምትሁት ነው!” በማለት የሮሮት ሮኩ።

²⁷ኢየሱስም ወዲያውኑ፤ “አይዞላችሁ፤ እኔ ነኝ አትፍሩ” አላቸው።

²⁸እጥርስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ ከሆንህሰ፤ በውሃው ላይ እየተራመድሁ ወደ አንተ እንድመጣ አዘዘኝ” አለው።

²⁹እርሱም፤ “ና” አለው።

እጥርስም፤ ከጀልባው ወርዶ በውሃው እየተራመደ ወደ ኢየሱስ አመራ።³⁰ ነገር ግን የነፋሱን ንይል ባየ ጊዜ ፈራ፤ መስጠምም ሲጀምር፤ “ጌታ ሆይ፤ አድነኝ!” ብሎ ሮኩ።

³¹ኢየሱስም ወዲያውኑ እጁን ዘርግቶ ያዘውና፤ “አንተ እምነት የጌደለህ፤ ለምን ተጠራጠርህ?” አለው።

³²እጥርስና ኢየሱስ ጀልባው ላይ አንድ ወጡ ነፋሱ ጸጥ አለ።³³ ከዚያም በጀልባው ውስጥ የነበሩት፤ “በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ” ብለው ሰገሩለት።

ፊውስ በጊንሴሬጥ

³⁴ባሕሩን ከተሻገሩ በኋላ ጊንሴሬጥ ወደ ተባለ ቦታ ደረሰ።³⁵ የግራዎቹም ኢየሱስ መሆኑን ባወቁ ጊዜ፤ በዙሪያው ወዳለ አካባቢ ሁሉ መልእክት ላኩ፤ የታመሙትን ሁሉ ወደ እርሱ በማስመጣት፤³⁶ በሽተኞቹ የልብሱን ጫፍ ብቻ ይነኩ ዘንድ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት፤ የነኩትም ሁሉ ተፈወሱ።

²⁴ ግሪኩ ብዙ ምዕራፍ ይላል

ሰጫት ቀስቃሽ እንደ ነበር ጥያቄ የለውም፤ ሄድረሰና እንግዶቹም በዚህ ደስ ተሰኝተዋል።

14+13-211 ግር6+32-441ሉቃ9+10-171ዮሐ6+1-13 እና ግሳ ይመጡ።

14+19 **አንጀራ ... ዓሣ** አምስት ሺህ ሕዝብ እንዲመገቡ የተደረገበት ታምር በአራቱም ወንጌሎች ተጽፎ ይገኛል (ግር 6+34-441ሉቃ9+10-171ዮሐ6+1-14)። ታምሩ ለምን አስፈላጊ እንደ ሆነም ከሚከተሉት ዝርዝሮች መረዳት ይቻላል፡-

- 1) ኢየሱስ የሕይወት እንጀራ እንደ ሆነ ያመለክታል።
- 2) ጌታ ታምር ሠራ አምላክ እንደ ሆነ ያረጋግጣል።
- 3) ኢየሱስ ለራሳቸው ርገሩን መሆን የሚገልጽ አንድ ምሳሌ ነው (ቀ፡14 ይመጡ፤ ከመዘን7+18 ጋር ያነጻጽሩ)።

14+21 **ከሲቶቶች ከሐሳናት ሌላ** ይህን ገልጻ የዳፊው ግቴግስ ብቻ ነው፤ የዳፊውም ሲቶቶች ልጆች ከዐቀቁ ወንዶች ጋር በአደባባይ በማዕድ ላይ እንዲሳተፉ ለማይፈቅደው ለአይሁድ ኅብረተ ሰብ ነበር።

14+25 **ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍለ** ከሌሊቱ 9:00 ሰዓት እስከ 3:30 12:00 ሰዓት ግላት ይመጡ። በሮሞውያን የሰዓት አቋ ባጠር መሠረት የሌሊቱ ጊዜ ለአራት ተከፎል ነበር፡- 1) ከምሽት 12:00 እስከ ምሽት 3:00፤ 2) ከምሽት 3:00 ሰዓት እስከ እኩል ሌሊት፤ 3) ከእኩል ሌሊት እስከ ሌሊቱ 9 ሰዓት፤ 4) ከሌሊቱ 9:00 ሰዓት እስከ 3:30 12:00 ሰዓት (የግር 13+35 ግሳ ይመጡ)። አይሁድ ግን የሌሊቱን ጊዜ ለሦስት ብቻ ይከፍሉታል፡- 1)ከዐራት መግቢያ እስከ ምሽት 4:00 ሰዓት፤ 2) ከምሽት 4:00 ሰዓት እስከ ሌሊቱ 8:00 ሰዓት፤ 3) ከሌሊት 8:00 ሰዓት እስከ 3:30 (መግ፡19፤ 19ሙ 11፡11 ይመጡ)።

14+34 **እንደፈጠሩ** ከግላ ሳሕር ሰበተ ምዕራብ፤ ከማግ ደላ በሰጫን ጫፍ በኩል የሚገኝ ርዝመቱ ከስድስት ኪ.ሜ. በላይ ስፋቱ ሦስት ኪ.ሜ. የሚያራግጠው ጠባብ ጫዳ፤ ወይም በዚሁ በሚዳ ደላ የሰበረ ከተማ ለሆነ ይታያል። ጫፍም ለምን በቂ ውሃ ያለው ስለ ነበር “የግላውና ገነት” ይባላ ነበር።

የፈረሳውያን ወግ

15:1-20 ተገ ምሳ - ግር 7:1-23

15 ከዚያም ከእየሩሳሌም የመጡ ፈረሳውያንና የኦሪት ሕግ መምህራን ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ “ደቀ መዛሙርትህ የአባቶቻችን ወግ የሚሸሩት ለምንድነው? ምግብ ሲበሉክ እጃቸውን አይታጠቡም” አሉት።

“ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ “እናንተስ ለወጋችሁ ስትሉ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትሸራላችሁ? “እግዚአብሔር፣ ‘አባትህንና እናትህን አክብር፣ በአባቱ ወይም በእናቱ ላይ ክፉ ቃል የሚናገር ይገደል’ ብሎ ሲያዝኝ ‘እናንተ ግን፣ ማንም ሰው አባቱን ወይም እናቱን ‘ሳደር ግላችሁ የሚገባውን ማንኛውንም ነገር ለእግዚአብሔር መባ አድርጌ አቅርቤ አለሁ’ ቢላቸው፣ ‘አንድ ሰው ይህን ካደረገ ዘንድ አባቱን ወይም እናቱን አክብሮአል’ ትላላችሁ። ስለዚህ ለወጋችሁ ብላችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ትሸራላችሁ። ‘እናንተ ግብ ዘቸ፣ ኢሳይያስ ስለ እናንተ እንዲህ ብሎ በትንቢት የተናገረው ትክክል ነው፡

“ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያኩበረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤

“በከንቱ ያመልኩኛል፤ ትምህርታቸውም የሰው ሥርዓት ነው።”

10 ሕዝቡን ወደ እርሱ ቀረብ እንዲሉ አድርጎ እንዲህ አላቸው፡ “ሰው አስተውሉም፤

11 ሰውን የሚያረክሰው ከአፉ የሚወጣው እንጂ ወደ አፉ የሚገባው አይደለም።”

12 ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው፣ “ፈሪሳውያን ያልሸውን ስምተው እንደ ተቈጡ አወቅሁ?” አሉት።

13 እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፡ “የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀሳል።

14 ተወካቸው፣ እነርሱ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውር መጋዎች ናቸው፤ ዕውር ዕውርን ቢመራ ሁለቱም ተያይዘው ገደል ይገባሉ።”

15 ጌቶርሰም፣ “ምሳሌውን አስረዳን” አለው።

16 እርሱም እንዲህ አላቸው፡ “እናንተም እስካሁን አሳስተዋላችሁም ማለት ነውን? 17 በአፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ ዘልቆ፣ ከዚያም ወደ ውጪ እንደሚወጣ አታውቁምን? 18 ከአፍ የሚወጣ ነፃ ከልብ ይመነጫል፤ ሰውንም የሚያረክሰው ይህ ነው፤

15:2 ሉቃ 11:38
15:4 ማቴ 20:121
21:17 ዘሌ 20:91
ዘጸ 1:16 ደረ 6:2
15:9 ሉቃ 29:131
ግሌ 21:21 ተ 4:21
20:22
15:11 ቀ 181
ሉቃ 10:14:15
15:13 ሉቃ 40:211
61:3
15:14 ግሌ 23:16:1
24:1 ሉቃ 61:39 ሮሜ 21:9
15:15 ግሌ 13:36
15:16 ግሌ 16:9
15:18 ግሌ 12:34
16: ቃ 61:45 ፣ P03+6

19 ክፉ ሐሳባት ነፍስ የሚገደል፣ ማመንዘር፣ ገምሱት፣ መስረቅ፣ በሐሰት መመስከርና ስም ማጥደፍ ከልብ ይመነጫልና።” 20 ሰውን የሚያረክሱ እነዚህ ናቸው እንጂ እጅን ሳይታጠቡ መብላት ሰውን አያረክሱም።”

የክነዓናዊቷ ሴት እምነት

15:21-28 ተገ ምሳ - ግር 7:24-30
21 ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። 22 እንዲት ከነዓናዊት ሴት ከዚያ አካባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ፣ “ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ፣ ራራልኝ፣ ልጄ በርከሰ መንፈስ ተይዛ በጣም ትሠቃያለች” ብላ ጮኸች።

23 እርሱ ግን አንድም ቃል አልመለሰላትም፤ በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፣ “እየተከተለችን ትሮሻለችና ብታሰናብታትስ?” ብለው ጠየቁት።

24 እርሱም፣ “የተላኩት ከእስራኤል ቤት ሆነው ወደ ጠፉት በጎች ብቻ ነው” አለ።

25 ሴትዮዎም እግሩ ላይ ወድቃ፣ “ጌታ ሆይ፣ ርዳኝ” አለች።

26 እርሱም መልሶ፣ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መወርወር አይገባም” አላት።

27 እርሷም፣ “አዎን ጌታ ሆይ፤ ውሾችም እኮ ከጌታቸው ማዕድ የወዳደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ” አለችው።

28 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ፣ “አንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደ ፈለግሽው ይሁንልሽ” አላት። ልጇም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች።

29 ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ በገሊላ ባሕር አጠገብ ወዳለው ስፍራ በመሄድ ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ። 30 ቀጥሎ ብዙ የሆነ ሕዝብ ብም አንካሶችን፣ ዐይነ ሰውሮችን፣ ሽባዎችን፣ ዲዳዎችን እንዲሁም ሌሎች ብዙዎችን ሕመምተኞች ይዘው ወደ እርሱ በማምጣት በእግሩ ሥር አስቀመጣቸው፤ እርሱም ፈወሳቸው። 31 ሕዝቡም ዲዳው ብናገር፣ ሽባው ደሀና ሲሆን፣ አንካሳው ቀጥ ብሎ ሲሄድ፣ ዐይነ ሰውሮም ሲያይ ተመልክተው ተደንቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አመሰገኑ።

ኢየሱስ አራት ሺህ ሰዎች በታምር መገባ

15:29-31 ተገ ምሳ - ግር 7:31-37
15:32-39 ተገ ምሳ - ግር 8:1-10
15:32-39 ግሙ - ግሌ 14:13-21

32 ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፣ “ሕዝቡ

15:2 የአባቶቻችን ወግ፣ ከባቢሎን ምርኮ በኋላ፣ የአይሁድ መምህራን የሕዝቡን የዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ የሚቋቋሙት ከጅማት የክረር ደንበኞችን ሕጎችን አወጡ። እነዚህ ድንጋጌዎች ችም የሙሴ ሕግ እንዲት በሥራ ላይ እንደሚውል የሚያብራሩና ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፉ የኖሩ ናቸው። ኢየሱስ በምድር ላይ ለእኩሉ ሥጋ በነበረበት ዘመን እነዚህ “የአባቶቻችን ወግ” የተባሉት በአፈ-ታሪክ ብቻ የሚገኙ ነበሩ። ነገር ግን በ200 ዓ.ም. 12ኛ ዘመን እነዚህን “የአባቶቻችን ወግ” በመባል የታወቁትን የቃል ትምህርተ ስርዓቶች ተደጋግጠው በአንድ ላይ ተጠርዘው በአይሁድ ዘንድ “ምሽ ባህ” የሚል መጠሪያ ተሰጣቸው። አይታጠቡም፤ ግር 7:1-4 ይሙ።

15:7-20 ግር 7:16-23 እና ግብ ይሙ።
15:26 የልጆቻን “ከእስራኤል ቤት ... የጠፉት በጎች” (ቀ 24) የተባሉት ናቸው። ለውሾች፣ የግሪኩ “ቤትሎች” ይላል። በዚህም መሠረት ኢየሱስ የተናገረው ሐሳብ የሚንገል አስቀድሞ ለአይሁድ መድረስ እንዳለበት ያመለክታል። ሴትዮዎም ኢየሱስ ስም ማለት አንድ ሆነ ስለ ገባት “ፍርፋራውን” እንኳ ለማግኘት ፈቃደኛ ነበረች። ኢየሱስም እምነቷን አይቶ የላመነችውን ፈጽሞለት (ቀ 28)።
15:28 እምነትሽ ታላቅ ነው፤ በእውነተኛ እምነት መድናት ማለት በማንኛውም ሁኔታ ወስኖ በእግዚአብሔር መታመንና ለእርሱ ታማኝ ሆኖ መገኘት ነው (ሉቃ 18:11-71 1ጴጥ 17)።
15:29-39 ግር 7:31-8:10 እና ግብ ይሙ።

ከእኔ ጋር ሦስት ቀን ስለ ሆናቸውና የሚበሉት ስለሌላው አዝንገቶላሁ። በመን ገድ ላይ በራብ ዝለው እንዳደውድቁ ጠማቸውን ልሰዳቸው አልፈቅድም” አለ።

³³ ደቀ መዛሙርቱም፣ “በዚህ ምንም በሌለበት ምድረ በዳ ይህንን ሁሉ ሕዝብ ለማብላት በቂ እንጀራ ከየት እናገኛለን?” በማለት መሰሉለት።

³⁴ ኢየሱስም፣ “ለመሆኑ ስንት እንጀራ አላችሁ?” ሲል ጠየቀ።

እነርሱም፣ “ሰባት እንጀራና ጥቂት ትናንሽ ዓሣ” አሉት።

³⁵ እርሱም ሕዝቡን መሬት ላይ እንዲቀመጡ አዘዛቸው። ³⁶ ሰባቱን እንጀራና ዓሣውን ይዞ ካመሰገነ በኋላ ቁርባ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ እነርሱም ለሕዝቡ አስፋፈሉ። ³⁷ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ደቀ መዛሙርቱም የተረፈውን ቀሩርሰራሽ ሰባት መሰብሰሙ አነሡ። ³⁸ የበለጡትም ከሴቶችና ከሕፃናት ሌላ አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ።

³⁹ ኢየሱስ ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላ በጀልባ ወደ መጊደል ሄደ።

ኢየሱስ ከሰማይ ምልክት እንዲያሳይ መጠየቁ

16:1-12 ተገ 9:1 - ግር 8:11-21

16 ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው ሊፈትኑት በመሻት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳዩቸው ጠየቁት።

እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “ምሽት ላይ፣ ሰማይ ስለ ቀለ ብራ ይሆናል” ትላላችሁ፤ ንጋት ላይም፣ ሰማይ ቀልቶአል፤ ከብደአልም፣ ስለዚህ ዝናብ ይዘንባል” ትላላችሁ። የሰማይን ገጽታ ትለያላችሁ፤ ነገር ግን የዘመኑን ምልክት መለየት አትችሉም። ክፉና አመንገራ ትውልድ ምልክት ይፈልጋል፤ ነገር ግን ከየቶስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም።” ከዚያም ኢየሱስ ትቶአቸው ሄደ።

የፈሪሳውያንና የሰዱቃውያን እርሾ

¹ ባሕሩን እንደ ተሻገሩም፣ ደቀ መዛሙርቱ እንጀራ መያዝ ረስተው ነበር። ² ኢየሱስም፣ “ልብ በሉ፤ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ” አላቸው።

15:36 ግጥ14:19
15:37 ግጥ16:10
16:1 ግጥ12:381
ሐሥ4:1
16:3 ሐቃ12:54-56
16:4 ግጥ12:39
16:6 ሐቃ12:1

¹ እነርሱ ግን እርስ በርሳቸው፣ “እንጀራ ስላልያዝን ይሆናል” ተባባሉ።

² ኢየሱስም ሐሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ እምነት የጉደላችሁ፤ እርስ በርሳችሁ እንጀራ ስለ አለመያዛችሁ ለምን ትንጋራላችሁ? ³ ምንም እንኳን ለአምስት ሺህ ሰው በቅጥ ስንት መሰብ ተርፎ እንዳነሣችሁ አታስተውሉምን? ⁴ እንዲሁም ሰባቱ እንጀራ ለአራት ሺህ ሰው በቅጥ ስንት መሰብ ተርፎ እንዳነሣችሁ ልብ አላላችሁም ማለት ነውን? ⁵ ታዲያ የነገርኋችሁ ስለ እንጀራ እንዳልሆነ እንዴት አታስተውሉም? አሁንም ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠንቀቁ።” ¹² በዚህ ጊዜ ያሰጠነቀቃቸው እንጀራ ውስጥ ስለሚመረመረው እርሾ ላይ ሆን፣ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት መሆኑ ገባቸው።

ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ግንኙነት መናገሩ

16:13-16 ተገ 9:1 - ግር 8:27-291 ሐቃ 9:18-20

¹³ ኢየሱስ ፊልጶስ ቂሣርያ ወደተባለው አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፣ “ለመሆኑ ሰዎች፣ የሰውን ልጅ ማን ነው ይላሉ?” ብሎ ጠየቃቸው።

¹⁴ እነርሱም፣ “እንዳንዶቹ መጥምቁ ዮሐንስ፣ ሌሎች አልያሉ፣ ሌሎች ደግሞ አርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ” አሉት።

¹⁵ እርሱም፣ “እናንተስ እኔን ማን ትሉኛላችሁ?” አላቸው።

¹⁶ ስምያን ጴጥሮስም፣ “አንተ ክርስቶስ፣ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ” በማለት መለሰ።

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራ ተናገረ

16:21-28 ተገ 9:1 - ግር 8:31- 9:11 ሐቃ 9:22-27

¹⁷ ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “የዮና ልጅ ስምያን ሆይ፣ በሙስ ነህ፤ ይህን የገለጠህ በሰማይ ያለው አባቱ እንጂ ሥጋና ደም አይደለም። ¹⁸ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚህ ዐለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የገ

² አንዳንድ የጥንት ቅጂቶች የተገረ 2 ከፊልፍ ተገረ 3 በሙሉ የላቸውም
⁴ 16 ወይም መላክ ተገ 20 ይህ
⁵ 18 ጴጥሮስ ትርጉሙ ዐለት ማለት ነው
¹⁸ 18 ወይም ለቅጂታ ለይቶላም

16:8 ግጥ6:30
16:9 ግጥ14:17-21
16:10 ግጥ15:34-38
16:12 ሐሥ4:1
16:14 ግጥ3:11
ግር6:15፣ሐ21
16:16 መዛ22:2
ሊር104:10፣ግጥ4:31
ሐሥ14:15፣2ፋር
ሐ16:11፣ሐ1:9፣
1ጢጥ3:15፣ሐ፣
10:31፣12:22
16:17 ግጥ13:11
11ፋር15:50፣ሊፈ
6:12፣ሐ፣2:14
16:18 ዮሐ1:42፣
ሊፈ2:20

15:37፤ ስለ 5000 ሰዎች መመገብ በአራቱም ወንጌላት ተጽፎ እናገኛለን፤ ሆኖም ስለ 4000 ሕዝብ መመገብ የዘገቡት የተቃራኒ ግርቆስ ብቻ ናቸው። 5000 ሕዝብ በተመሰበ ጊዜ የተጠቀሱት ዐሥራ ሁለቱ መሰሪት የዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት የምላ መያዣ ዕቃ ሊሆኑ ይችላሉ። እዚህ ላይ የተጠቀሱት ሰባቱ መሰሪት የምላ መያዣ ከእነዚያ ላይ ያለ ሊሆን ይችላል።

15:39 መገልጸላ፤ የመገደባዊት ግርያም አገር ሲሆን “መገደብ” ተብሎም ይጠራል። ይኸውም በግርቆስ ወንጌል “ዳል ግኑታ” ተብሎአል (ማር8:10)።

16:4 ከጥንታዊ ማለት፤ 12:39-40 እና ዮሐ3:11:30 ግብ ይሙ።
16:6 ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተገ 12 ይሙ።
እዚህ ላይ “እርሾ” የክፋትና የብልሽት ምሳሌ ሲሆን፣ የፈሪሳውያንና የሰዱቃውያንን ትምህርት የሚመለከት ነው። ከር ስቶስ የእነርሱን ትምህርት “እርሾ” ያለበት ምክንያት፤ ገምት ውስጥ አይገባም የተባለ ትንሽ ነገር እንኳ ሥር ስድዶ፤ በብዙ

ዎች ላይ አሉት። ተጽዕኖ ለማድረግ ለማድረግ ስለተደረገ ስለተሰጠ የሆነ ነገር እንኳ እንዲታወቅ ስለሚያደርግ ነው።

16:12፤ ግጥጥ ብዙ ጊዜ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል በመተርጎም ያብራራል (ከ17:13 ጋር ያነጻጽር)።

16:13 ፊልጶስ ቂሣርያ፤ ይህች ከተማ ታላቁ ሄሮድስ በሚድኑት ራይያን ባሕር ጸርቻ ከከፈቁራት ቂሣርያ ከተባለች ውበ ከተማ የምትባይ ናት። ይህችም ፊልጶስ ቂሣርያ የተባለችው በሄሮድስ ልጅ በፊልጶስ እንደ ገና ታገዳ በራሱ በጠባርቦስ ቂሣርያ ስም የሰማች ሳትሆን፤ ከገላላ ባሕር በስተ ለሆነ ስራ ርዋን ተራራ ተጻፈች ሥር ነበረች። ጥንት ግን “ፓሪያስ” ተብላ ትጠራ ነበር፤ ይህ የጥንት ስሚም ሳራ “በናያስ” በሚል ይታወቃል፤ ስሙም የመጣው “ፓሪ” ከተባለ የግሪክ ባዕድ አምላክ ስም ሲሆን ቤተ ግላቱም በዚህ ቦታ ቆየ ነበር። ይህ ቦታ በተለይ የእርማውያን አካባቢ ነበር።

16:18 ጴጥሮስ ... ዐለት ... ቤተ ክርስቲያን፤ “ጴጥሮስ”

እንደ ፀሓይ አለፉ፤ ለብሱም እንደ ብርሃን እንደባረቀቀ። “ወዲያውም ሙሴና ኤልያስ ከአያሌ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው።

“አጥርስም አያሌሰን፤ “ጌታ ሆይ፤ በዚህ ብንሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ፈቃድህ ከሆነ፤ አንድ ልክን፤ አንድ ለሙሴ፤ አንድ ለኤልያስ ያስት ዳሰች ለሙሴ” አለው።

“እርሱ እየተናገረ ባለ፣ ብሩህ ደመና ሸፈናቸው፤ ከደመናውም ውስጥ፤ “በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት” የሚል ድምፅ ተሰማ።

“ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሲሰሙ ደን ግጠው በግንባራቸው መሬት ላይ ተደሩ።

“አያሌሰም ቀርቦ ነካቸውና፤ “ተነሡ፤ አትፍሩ” አላቸው። “ቀና ብለው ሲመለከቱም ከአያሌሰ በስተቀር ሌላ ግንንም አላዩም።

“ከተራራው በመውረድ ላይ ላሉ አያሌሰ፤ “የሰው ልጅ ከሞት እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለግንም እንጻትናኝ” ብሎ አዘዛቸው።

“ደቀ መዛሙርቱም፤ “ታዲያ የሌራት ሕግ መምህራን፤ ኤልያስ አስቀድሞ መምጣት አለበት የሚሉት ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

“እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ኤልያስ በእርግጥ መጥቶ ሁሉንም ነገር ያስተክታል፤ “ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ኤልያስ መጥቶአል፤ ሆኖም የፈለጉትን ነገር አደረገበት እንጂ አላወቁትም። እንዲሁም የሰው ልጅ በእጃቸው መከራን ይቀበላል።”¹³ በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ አያሌሰን የነገራቸው ስለ መጥምቁ ዮሐንስ መሆኑን ተረዱ።

አያሌሰ የሚጥል በሽታ ያለበትን ልጅ ፈለሰ

“ወደ ሕዝቡ እንደ ተመለሱ፤ አንድ ሰው ወደ አያሌሰ ቀርቦ በፊቱ ተንበረከከና እንዲህ አለ፤ “ጌታ ሆይ፤ እባክህ ልጄን ማርላኝ፤ በሚጥል በሽታ እጅግ እየተሠቃየ ነው፤ ብዙ ጊዜ እሳት ውስጥ ይወድቃል፤

17፡5 ግቴ3፡171
ሐሥ3፡22፡23
17፡7 ግቴ14፡27
17፡9 ግቴ8፡201
16፡21 ግር8፡30
17፡11 ግል4፡61
ሉቃ1፡16፡17
17፡12 ግቴ11፡141
14፡3፡10፡16፡21
17፡13 ግቴ3፡1
17፡15 ግቴ4፡24

17፡20 ግቴ13፡311
21፡21 ሉቃ17፡61
1ቀር13፡2
17፡22 ግቴ8፡20
17፡23 ግቴ16፡21
ሐሥ21፡23፡13፡13
17፡24 ዘ80፡13
17፡25 ግቴ22፡17
21፡ግቴ13፡7
17፡27 ዮሐ6፡61

ውሃ ውስጥም ይገባል፤¹⁶ ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጣሁት፤ ነገር ግን ሊፈውሱት አልቻሉም።”¹⁷ አያሌሰም፤ “አንት የማታምን ጠማማ ትውልድ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እናራለሁ፤ እስከ መቼ ለ-ታገሣችኋለሁ። ልጄን ወደዚህ አምጡት” አለ።

“ከዚያም አያሌሰ ጋኔንን ገሠጸውና ከልጁ ወጣ፤ ልጁም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ጻነ።

“ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው ወደ አያሌሰ ቀርበው፤ “እኛ ጋኔንን ማስወጣት ያልቻልንህ ለምንድን?” ብለው ጠየቁት።

“እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “እምነታችሁ በማንሱ ምክንያት ነው፤ እላችኋለሁ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህንን ተራራ፤ “ከዚህ ተነሡትህ ወደዚያ ሂድ” ብትሉት ይሄል፤ የሚላናችሁም ነገር አይኖርም።²¹ የዚህ ዓይነት ግን በጸሎትና በጾም ክልህን በስተቀር አይወጣም።”

“በገላላ ተሰባስበው ሳሉ አያሌሰ እንዲህ አላቸው፤ “የሰውን ልጅ አሳልፈው ለሰዎች ይሰጡታል፤²³ ይገድሉታልም፤ እርሱም በሦስተኛው ቀን ይነሣል።” ደቀ መዛሙርቱም እጅግ አዘኑ።

ስለ ቤተ መቅደስ ግብር ክፍያ

“አያሌሰና ደቀ መዛሙርቱ ቅፍርናሆም ከደረሱ በኋላ፤ የቤተ መቅደሱ ግብር ተቀባዮች ወደ አጥርስ ቀርበው “መምህራችሁ ሁሉቱን ዲናር የቤተ መቅደስ ግብር አይክፍልምን?” አሉት።

“እርሱም፤ “ይከፍላል እንጂ” አላቸው። አጥርስ ወደ ቤት እንደ ገባ አያሌሰን በቅድሚያ፤ “ስምዖን፤ የምድር ነገሥታት ግብር ወይም ቀረጥ የሚቀበሉት ከራሳችሁ ልጆች ወይስ ከሌሎች ይመስላሃል?” አለው።

“አጥርስም፤ “ከሌሎች ነው የሚቀበሉት” አለው።

አያሌሰም እንዲህ አለ፤ “እንግዲያውስ ልጆች ነጻ ናቸው፤²⁷ ሆኖም እንዳናስቀይማ

መልክ ተለውጦ በክብር ደምቆ አዩት (ዮሐ17፡5፤ 2ሉ፡1፡17 ይመ)።

17፡3 ሙሴና ኤልያስ ሙሴ የብሉይ ኪዳንና በቅርብ ጊዜ በአያሌሰ ሞት የሚፈጸመው የመጻን ተስፋ ተወካይ ሆኖ ሲቀርብ፤ ኤልያስ ደግሞ ለመሰሉ ሙመጣት ሁኔታዎችን የሚያመቻች ሆኖ ማለት (ሚላ4፡5-6 እና ግብ፤ ግር9፡11-13 ይመ)። ሉቃ9፡31 ሙሴና ኤልያስ ስለ ክርስቲስ ሞት እንደ ተነጋገሩ ይገልጻል፤ ዮሐ9፡130 ግብ ይመ።

17፡4 ያስት ዳሰች የሚርፍ፤ እና ዮሐ9፡33 ግብ ይመ።

17፡5 በፈናቸው፤ አያሌሰን፤ ሙሴንና ኤልያስን ግለት ነው። በእርሱ ስለ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ አያሌሰ በተጠናቀቀ ጊዜ ከሰማይ ከተነረው ቃል ጋር እንደ ነው (3፡17)። መልኩ በክብር የተለወጠው ተራ ሰው ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ነበረ።

17፡6 ደግጠው፤ በዚያ ስፍራ በነበረው ህልዎተ እግዚአብሔርና በግርግ ሞገሱ አክብሮት ያለበት ፍርሃት እንደ ተሰማቸው ያሳያል።

17፡10፤ የሌራት ሕግ መምህራን በሚል 4፡5-6 ያለውን ክፍል መሠረት በማድረግ፤ በመጨረሻው ዘመን ከመሰሉት አስቀድሞ ኤልያስ መምጣት እንዳለበት ያምኑ ነበር። ደቀ መዛሙርቱም በተራራው ላይ የተከሠተው የጌታ ክብር መገለጥ እንዲረ

ግጠው፤ አያሌሰ እውነተኛው መሰሌ ከሆነ፤ ታዲያ ኤልያስ አስቀድሞ ለምን አልመጣም? የሚል ጥያቄ ነበራቸው።

17፡12 እንዲሁም ለግርግ የሌላውን አጥርስ አጥተው እንደ ተገደሉ ሁሉ፤ አያሌሰንም አይቀበሉትም፤ ይገድሉታልም።

17፡13፤ የ16፡12 ግብ ይመ።

17፡15 በሚጥል በሽታ፤ ዩሳ፡24 ግብ ይመ።

17፡17 የማታምን ጠማማ ትውልድ፤ አጋንንትን ለግሎ ጣት ወይም አስፈላጊ የሌሉት መልስ ለማግኘት አምነት አስፈላጊ መሆኑን ጌታ በግልጽ ያሳያል (ቀ20-21 ይመ)።

17፡18፤ ግንኛውም የሚጥል በሽታ መንግሥቱ ርክት መንፈስ ነው ግለት አይቻልም፤ ይህኛው ግን ክርክብ መንፈስ የመጣ ነው።

17፡20 የሰናፍጭ ቅንጣት፤ 13፡31-32 እና ግብ ይመ።

17፡22፤ ስለ ክርስቲስ ሞት በሁለተኛ ጊዜ መንገድ ነው፤ አንደኛው በ16፡21 ላይ ተመልክቶአል።

17፡24 የቤተ መቅደሱ ግብር ሆኖ ዓመት ከሞላውና ከዚያ በላይ ከሆነ አይሁዳዊ ሁሉ በየዓመቱ የሚሰበሰብ የቤተ መቅደስ ግብር ነበር (ዘ80፡13፤ 2ዘና24፡9፤ ነሀ10፡32)። የግብርም መጠን በዚያን ዘመን የሁለት ቀን ያህል የሠራተኛ ክፍያ ሲሆን፤ የሚጠናቀቅ የቤተ መቅደሱን ይዞታ ለመንከባከብ ነበር። 17፡26 ልጆች ነጻ ናቸው፤ ይህ አባባል አጥርስና ሌሎች

ቼና ንብረቱ ሁሉ ተሸጠው ዕጻው እንዲከ ልል ጌታው አዘዘ።

²⁶“በዚህ ጊዜ አገልጋዩ እግሩ ላይ ወድቆ፣ ‘ታገሰኝ፣ ያለብኝን ዕጻ ሁሉ እከፍልሃለሁ’ ሲል ለመነፃ።” ²⁷ጌታውም አዘዘለትና ማረው፣ ዕጻውንም ትቶለት አሰናበተው።

²⁸“ያ አገልጋይ ከጌታው ፊት እንደ ወጣ አንድ መቶ ዲናር፣ የእርሱ ዕጻ ያለበትን አገልጋይ ባልንጀራውን አግኝቶ እንቅ እድርን በመያዝ፣ ‘ያለብህን ዕጻ ክፈለኝ!’ አለው።

²⁹“ባልንጀራው አገልጋይም ከፊቱ ወድቆ፣ ‘ታገሁኝ እከፍልሃለሁ’ ብሎ ለመነፃ።

³⁰“ግር ግን ሊታገሠው ፈቃደኛ ስልጠና፣ ያለበትን ዕጻ እስኪከፍለው ድረስ ወሀረ ቤት አስገባው።” ³¹የሆነውን ነገር ያዩ ሌሎች አገልጋዮችም በጣም አዘኑ፣ ሄደውም ሁኔታውን በሙሉ ለጌታቸው ነገሩት።

³²“በዚህ ጊዜ ጌታው አገልጋዩን አስጠርቶ እንዲህ አለው፡ ‘አንተ ከቶ አገልጋይ፣ ስለ ለመንኸኝ ያን ሁሉ ዕጻ ተውሁልህ።’ ³³እኔ እንደ ማርሀህ አንተም ባልንጀራህን ልትምረው አይገባም ነበርን?” ³⁴በቀላጣም ያለ በትን ዕጻ ከፍሎ እስኪጨርስ ድረስ ለአላ ሪዎች አሳልፎ ሰጠው።

³⁵“ስለዚህ እያንዳንዳችሁ ወንድሞቻችሁን ከልባችሁ ይቅር ካላላችሁ፣ የሰማዩ አባቴም እንደዚህ ያደርግባችኋል።”

ስለ መፋታት የቀረበ ጥያቄ

19:1-9 ተጓ ምሳ 7:10-11-12

19ኢየሱስ ይህን ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ፣ ገሊላን ትቶ ከፍርዳና ሰማዩ ወዳለው ወደ ይሁዳ አውራጃ ሄደ። ²ብዙ ሕዝብም ተከተለው፣ በዚያም ፈጠላቸው።

³ፈረሳው ያንም ለፈትኑት ቀርበው፣ “ለመሆኑ አንድ ሰው በማንኛውም ምክንያት ሚስቱን መፍታት ተፈቅዶ አልገን?” ሲሉ ጠየቁት።

“እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ “ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አድርጎ እንደ ፈጠራቸው አላነበባችሁምን? እንዲህም አለ፡ ‘ሰው አባቴንና እናቱን ይተዋል፣ ከሚሰቱም ጋር ይጣመራል፣ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ’ የተባለው በዚህ ምክንያት አይደ

18:26 ግጥም 8+2
18:35 ግጥም 6+14፣
ያዕ 2:13
19:1 ግጥም 6+28
19:2 ግጥም 4+23
19:3 ግጥም 5+31
19:4 ወጥ 1:27፣ 15:2
19:5 ወጥ 2:24
1ቀር 6+16፣ ሌ. 4:5+31

ለምን? ሻእንግዲህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ያጣመረውን ሰው አይለዩው።”

“እነርሱም፣ “ታዲያ፣ ሙሴ አንድ ወንድ የፍቺውን የምስክር ወረቀት ሰጥቶ ሚስቱን እንዲያሰናብት ለምን አዘዘ?” አሉት።

“ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ “ሙሴ የልባችሁን ጥንካሬ አይቶ ሚስቶቻችሁን እንድትፈቱ ፈቀደላችሁ እንጂ ከመጀመሪያው እንዲህ አልነበረም፤ እንዲሁ፤ በትዳሪ ላይ ዝመት ፈጽሞ እስካልተገኘች ድረስ ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ሴት የሚያገባ ሁሉ አመንክራ ይሆናል፤ እርሷንም አመንክራ ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም ሴት የሚያገባ ያመነክራል።”

¹⁰ደቀ መዛሙርቱም፣ “የባልና የሚስት ጉዳይ እንዲህ ከሆነ አለማግባት ይሻላል” አሉት።

¹¹ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፡ “ከተሰጣቸው በስተቀር ይህንን ትምህርት ማንም ሊቀበል አይችልም፤ ¹²ምክንያቱም አንዳንዶች ጃንደረባ ሆነው ይወለዳሉ፤ ሌሎች በሰው እጅ ተሰልበው ጃንደረባ ይሆናሉ፤ ደግሞም ለመንግሥተ ሰማይ ሲሉ ራሳቸውን ጃንደረባ የሚያደርጉ አሉ። ይህን መቀበል የሚችል ይቀበል።”

ኢየሱስ ሕፃናትን ባረካቸው

19:13-15 ተጓ ምሳ - ግር 10:13-16 ለቃ 18:15-17

¹³ከዚያም እጆቹን በላያቸው ላይ ጭኖ እንዲጸልይላቸው ሕፃናትን ወደ እርሱ አቀረባቸው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ሕፃናቱን ያመጡትን ሰዎች ገሠጷቸው።

¹⁴ኢየሱስም፣ “ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፤ አትከልክላቸው፤ መንግሥተ ሰማይ እንደ እነርሱ ላለት ናት” አላቸው። ¹⁵እጁንም ጭኖ ከባረካቸው በኋላ ከዚያ ስፍራ ተነሥቶ ሄደ።

የሀብታሙ ጥያቄ

19:16-29 ተጓ ምሳ - ግር 10:17-30 ለቃ 18:18-30

¹⁶ከዚያም አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፣ “መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት አገኝ

አልተጠቀሰም። ምናልባት ግጥምዬ ይህን ሐረግ የጨመረው በዘጸ 24፣ 1-4 ባለው ትርጓሜ ላይ በሽማግሌና በሂሊል ተከታዮች መካከል የነበረውን ኮርኮር ለሚያውቁ ለአይሁድ በመጻፍ ለሆነ ይቸላል። በሽማግሌ አመለካከት “ነውር” ማለት “በጋብቻ ውስጥ ታማኝ ሆኖ አመጥኝት” ነው፤ ይህም ለመፋታት ተቀባይነት ያለው በቸኛ ምክንያት ነበር። ሂሊል (ከጳ.ት.ክ. 60-20 ዓ.ም. አካባቢ) አጽንዖት የሰጠው በጥቅሱ (ዘጸ 24 1-4) ውስጥ “ደስ ባሉ ሰኘው” ለሚለው ሐረግ ነው። እንደ ሂሊል አመለካከት አንዳንድ ሚስት ባላ ቅር የሚሰጡትን አንዳች ነገር ብትፈጽም (ወጥ ባት ሠራ ቢገረግባት ወይም እንጀራ ስትጋር ቢያርባት እንኳ) ስት እርሷን የመፍታት መብት ነበረው። ኢየሱስ፣ እግዚአብሔር ስለ ጋብቻ በወጥ 1:27፣ 2:24 ላይ የተናገረውን የመጀመሪያ ዐይነ ተኛ ሐሳብ አስቀድሞ በመተቀስ የሽማግሌን አመለካከት ደግጋል (ተጋ 9 ደም)።

19:10-12 1ቀር 7:7-8:26:32-35 ደም።

ሰባት ጊዜ” ብለው የሚሉ ትርጉሞች አሉ።

18:25 ለንድ ሰው በባርነት እንደ ተደክሞ እንደ ነበር ለመገንዘብ ዘጸ 21:21 ዘሊ 25:39 2ገላ 11: 50:51 ሊላ 50:1 ደም።

18:35 ይቅር ካላላችሁ የምላለሁ ዐቢይ ትምህርት ይቅርታ ማድረግ ነው። ጌታ ኢየሱስ በዚህ ምሳሌ ንስሐ ለሚገቡ ገጠአተኞች ሁሉ የእግዚአብሔር ይቅርታ እንዲህ የሚሰጥ ሲሆን ይህ ይቅርታ ከገጠአተኞች ወደ ይቅርባይነት ጋር የተሳሰረ መሆኑን ያስተምራል። አንድ ሰው የሙጥኝ ብሎ በልቡ ጭንጥ ሲይዝ፣ እግዚአብሔር የሚሰጠውን ይቅርታ አያሾም (6:14-15)።

19:1 ከፍርዳና ግዳ ወዳለው በምሥራቅ በኩል ማለት ነው፤ ኋላም ስጦታው አካባቢ “ከፍርዳና ሰማዩ አገር ነገር” ወይም ፓርያ ተባለ፤ በአሁኑ ዘመን ግን የርዳና በመባል ይታወቃል። በዚህ ጥቅስ መሠረት፣ ኢየሱስ በዚህ ስፍራ ማገልገል የጀመረው በዚህ ጊዜ ነው (የሉቃ 13:22 ግላ ደም)።

19:3 በማንኛውም ምክንያት፤ የጥያቄው አካል የሆነው ይህ ሐረግ በግርብ ወንጌል (10:2) ከሚገኘው ተመሳሳይ ክፍል

19:7 ዘጸ 24:1-4፣ ግጥም 5+31

19:9 ለቃ 16+18

19:11 ግጥም 13+11

1ቀር 7:7-9:17

19:13 ግጥም 23

19:14 ግጥም 18+31

25:34 11ቁጥ 2+2

19:16 ግጥም 25+46

1ሉቃ 10:25

ዘንድ ምን መልካም ነገር ልሥራ” ሲል ጠየቀው።

17 እየሱሱም፣ “ሰለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንዱ ብቻ ነው፤ ወደ ሕይወት ለመግባት ከፈለግህ ግን ትእዛዛቱን ጠብቅ” አለው።

18 ሰውየውም፣ “የትኞቹን ትእዛዛት?” ሲል ጠየቀ።

እየሱሱም እንዲህ አለው፡ “አትግደል፤ አታመንዝር፤ አትሰረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ 19 አባትህንና እናትህን አክብር፤ ጎረቤትህን እንደ ራስህ ወደድ።”

20 ጌልማሳውም ሰውዬ፣ “እነዚህን ጠብቆ አለሁ፤ ከዚህ ሌላ የሚገደድላኝ ምን አለ?” አለው።

21 እየሱሱም፣ “ፍጹም ለመሆን ከፈለግህ፣ ሂደህ ንብረትህን ሁሉ ሸጠህ፤ ገንዘቡን ለድኾች ሰጥ፤ በሰማይም ሀብት ታገኛለህ። ከዚያም መጥተህ ተከተለኝ” አለው።

22 ጌልማሳው ሰውዬም ይህን ሲሰማ ብዙ ሀብት ስለ ነበረው እያዘነ ሂደ።

23 እየሱሱም ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አለ፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ለሀብታም ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት እጅግ አስቸጋሪ ነው። 24 ደግሜ እላችኋለሁ፤ ሀብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾልክ ይቀላል።”

25 ይህን ሲሰማ፣ ደቀ መዛሙርቱ እጅግ በመገረም፣ “እንግዲያስ ማን ሊድን ይችላል?” ሲሉ ጠየቁ።

26 እየሱሱም የተመለከታቸው፣ “ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉም ነገር ይቻላል” አላቸው።

27 ጴጥሮስም መልሶ፣ “እኛ ሁሉን ትተን ተከትለንሃል፤ ታዲያ ምን እናገኝ ይሆን?” አለው።

28 እየሱሱም እንዲህ አላቸው፡ “እውነት እላችኋለሁ፤ በሚመጣው አዲስ ዓለም የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን ላይ በሚቀመጥበት ጊዜ፣ እናንተም የተከተላችሁኝ በዐሥራ ሁለት

19+17 ስል18+5
19+18 ያዕ2+11
19+19
ዘዩ20+12-16+1
ዘሌ19+18+1
ዘላ5+16-20+1
ግቴ5+43
19+21 ግቴ5+48+1
6+20+ሐግ2+45
19+23-
ግቴ13+22+1
1ጠሆ6+9+10
19+26 ዘያ18+14+1
ላዲ42+21
ሐር32+17+1
ሐግ14+37+18+27+1
ሮህ4+21
19+27 ግቴ4+19
19+28 ግቴ20+21+25+31 ሐግ22+28-20+1ራእ3+21+44+1
20+4

ዙፋን ላይ ተቀምጣችሁ በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ላይ ትፈርዳላችሁ። 29 ስለሰሜ ብሎ ቢቶችን፣ ወንድሞችን፣ እንቶችን፣ አባትን፣ እናትን፣ ልጆችን ወይም ዕርሻን የሚተው ሁሉ መቶ ዕጥፍ ይቀበላል። የዘላለምንም ሕይወት ይወርባል። 30 ነገር ግን ብዙ ፊተኞች ኋለኞች፣ ብዙ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።”

የወይን ቦታው ሠራተኞች ምላሌ

20 “መግጥሥተ ሰማይ ለወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር ማልዶ የወጣን የአትክልት ስፍራ ባለቤት ትመሰላለች። ንብቀን አንጻንድ ዲናር ሊከፍላቸው ከተሰማው በኋላ ሠራተኞቹን በወይን ቦታ አሰማራቸው።

31 “ከጠየቁ ሦስት ሰዓት ላይ በመውጣት ሥራ ፈትተው በገበያ ቦታ የቆሙትን ሌሎች ሰዎች አግኝተ፣ “እናንተም ሂዳችሁ በወይን ቦታ ሥራ፤ ተገቢውን ክፍያ እሰጣችኋለሁ” አላቸው፤ ‘እነርሱም ሂዱ።

“ከቀኑ በስድስት ሰዓትና በዘጠኝ ሰዓት ላይ ወጥቶ ሌሎች የቀን ሠራተኞችን ቀጠረ። ከሰዓት በኋላ በዐሥራ አንድ ሰዓት ገደማ ወጥቶ ቆመው የነበሩ ሌሎች ሰዎች አገኘ። ‘ቀኑን ሙሉ ያለ ሥራ እዚህ ለምን ተቆማላችሁ?’ በማለት ጠየቃቸው። 7 “እነርሱም፣ ‘የሚቀጥረን ሰው ስለ አጣን ነው’ አሉት።

እርሱም፣ ‘እናንተም ሂዳችሁ በወይን ቦታ ሥራ’ አላቸው።

8 “በመሻም ጊዜ የወይን አትክልት ባለቤት የሠራተኞቹን ተቋጣጣሪ፣ ‘ኋላ ከመጡት ጀምረህ መጀመሪያ እስከመጡት ድረስ ያሉትን ሠራተኞች በሙሉ ጥራና ደመወዛቸውን ክፈላቸው’ አለው።

9 “በዐሥራ አንደኛው ሰዓት ገደማ የተቀጠሩት ሠራተኞች ቀርበው፤ እያንጻንጻቸው የአንጻንድ ዲናር ተቀበሉ። 10 በመጀመሪያ የተቀጠሩት ሲቀርቡ ብልጫ ያለው ክፍያ የሚያገኙ መስሎአቸው ነበር፤ ነገር ግን እነ።”

29 አገጻጸ ቅጾች እናትን ወይም ግላትን ይለሉ

19፥16 ምን መልካም ነገር ልሥራ? ሀብታሙ ሰው ጽድቅ በመልካም ሥራ ይገኛል ብሎ ያሰበ ነበር። እየሱስ ጥያቄውን ሙሉ በሙሉ ከመሙላት በፊት፣ የጠየቀውን የተሳሳተ ግንዛቤ ግስተካክል ነበረበት። የዘላለምን ሕይወት፣ ይህ ሐረግ በማቴዎስ መገኔ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰው እዚህ ላይ ነው (ፉጵ29)፤ 25፥46 መገን። የሐሰን በተቀሩት ሦስት ወንጌሎች ውስጥ “የእግዚአብሔር መንግሥት (ወይም መንግሥተ ሰማይ)” ተብሎ የተጻፈውን ሐረግ በመተካት፣ ይህንኑ ሐረግ ደጋግሞ ይጠቅሳል። ይህም አቀራረብ የሚከተሉትን የተለያዩ ሦስት አገላለጾች ተመሳሳይ ያደርጋቸዋል። 1) የዘላለም ሕይወት (ፉጵ161 ማር 10+17፤ ሉቃ18+18)፤ 2) ወደ መንግሥተ ሰማይ የተመጣ ስማዎች መግባት (ፉጵ 23፤ ግር10+24፤ ሉቃ18+24) እና 3) መጻኝ (ፉጵ25-26፤ ማር 10+26-27፤ ሉቃ18+26-27)።

19፥17 መልካም የሆነ አንዱ ብቻ ነው፤ ባን ሥራ ሲሠራ፣ በራሱ ፍጹም መልካምነት ያለው ነው በማለት የሚደረግ አይደለም። መልካም እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ በነፃነትም ሁሉ የሚመነጨው ከእርሱ ዘንድ ነው፤ እየሱስ የዘርብራቸውንም ትእዛዛት (ፉጵ18-20) መፈጸም የሚቻለው ከእርሱ በሚገኝ ገደል ነው። ወደ ሕይወት ለመግባት ከፈለግህ ግን ትእዛዛቱን ጠብቅ።

19+29 ግቴ6+33፤
25+46
19+30
ግቴ20+161
ግር10+31
ሉቃ 13+30
20+1 ግቴ13+24፤
21+28+33
20+8 ዘሌ19+13፤
ዘላ24+15

“ወደ ሕይወት መግባት” ሲባል “የዘላለምን ሕይወት ግንኙነት” ከሚለው ሐረግ ጋር አንድ ነው (ፉጵ16)። “ትእዛዛቱን መጠበቅ” ያስፈልገበት ምክንያት እንደን ሰው በእግዚአብሔር ፊት እንደ መልካም ለማስቆጠር ላይሆን፣ የእውነተኛ እምነት መግለጫ እንዲሆን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ መጻን በእምነት የሚገኝ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ እንደ ደጋግሞ ይናገራል (ሌፈ2፥8 ይመጥ።)

19፥21 ሂደህ ንብረትህን ሁሉ ሸጠህ ደህ ሰው ጠብቆአለሁ የሚላቸውን ትእዛዛት (ፉጵ18-20) በተለይም “ባልጀራህን እንደ ራስህ ወደድ” የሚለውን ጠብቆ ቢሆን ኖሮ፣ ያለውን ሀብት ሸጠ ለድኾች ማኔል በቻለ ነበር።

19፥24 ግመል ቀዳዳ ቢሾልክ የግር 10፥25 ግብ ይደው።

19፥28 ትፈርዳላችሁ፤ ሁለተኛው ሰዓት ወይም ትመሰላችሁ ግላት ነው። እግዚአብሔር ወደ መንግሥቱ ለጠራቸው የመፍረድ መብት ቢሰጣቸውም እንኳ፣ የነፃነት ጻፍና ከእራራት ነጻ አወደደ ለርሱ ራሱ ነው (ጠላ8፥23፤ 11፥27 ይመጥ።)

20፥2 ላይን ለቀን ሠራተኛ የሚነገደል የአንድ ቀን ዋጋ ነው። አንድ የርም ወታደርም በቀን አንድ ዲናር ይከፈለው ነበር።

ርሱም አንዳንድ ዲናር ተከፈላቸው።¹¹ ከፍ ያውን ሲቀበሉ በጣቢቱ ላይ በማጥረም ረምገጥ።¹² እነዚህ በመጨረሻ የተቀጠሩት አንድ ሰዓት ብቻ ሲሠሩ፣ ቀኑን ሙሉ በሥራ ስንደክምና በፀሐይ ስንንቃቃ ከዋልነው ጋር እንደገና እኩል ትክክለኛህ? አሉት።

¹³ እርሱም አንደኛውን ሠራተኛው እንዲህ አለው፡ 'ወዳጄ ሆይ፣ በደል አሳደረህ በሆነ ሆነ፣ በአንድ ዲናር ለመሥራት ከእኔ ጋር ተሰማምተህ አልነበረም? ¹⁴ ባል ድርሻህን ይዘህ ሂድ፣ ለአንተ የሰጠሁትን ያህል በመጨረሻ ለመጣውም ሰው መስጠት እፈልጋለሁ።' ¹⁵ ታዲያ በራሴ ገንዘብ የፈለግሁትን ማድረግ አልችልም? ወይስ ቸር በመሆኔ ምቀኝነት ያዘህን?'

¹⁶ 'ስለዚህ ኋለኞች ፊተኞች ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ።'

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራ ለሦስተኛ ጊዜ ተናገረ

20:17-19 ተጓ ያብ - ግር 10:32-34 ሉቃ 18:31-33

¹⁷ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ ላይ ሳለ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ለብቻቸው ወስዶ እንዲህ አላቸው፡ ¹⁸ 'እንግዲህ ወደ ኢየሩሳሌም መሄዳችን ነው፣ የሰው ልጅ ለካህናት አለቆችና ለእራት ሕግ መምህራን አልፎ ደሰሳል፣ እነርሱም እንዲሞት ይፈርዱበታል።' ¹⁹ እንዲያሳግጡበት፣ እንዲገርፉትና እንዲሰቅሉት ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፣ በሦስተኛውም ቀን ከሞት ይሆናል።'

በጌታ መንግሥት ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ የማግኘት ጥያቄ

20:20-28 ተጓ ያብ - ግር 10:35-45

²⁰ ከዚያም፣ የዘብዴዎስ ልጆች እናት ከል ጆኙ ጋር ወደ ኢየሱስ ቀርባ በጥልበቷ በፊቱ በመንበርከክ፣ አንድ ነገር እንዲያደርግላት ለመነኛው።

²¹ እርሱም፣ "ምን ትፈልገዋለህ?" አላት። እርሷም፣ "እነዚህ ሁለት ልጆቼ፣ በመንግሥት እንዴት በቀኝ፣ አንዱ በግራህ እንዲቀመጡ ፍቅር" አለችው።

²² ኢየሱስም፣ "የምትለምኑትን አታውቀም፤ እኔ የምጠባውን ጽዋ ልትጠጡ ትችላላችኋል።"

20:11 ዮና4:1
20:12 ዮና4:8
ሉቃ12:55/የዕብ11
20:13
ግቴ22:12 126:50
20:15 ዘላ15:91
ግር7:22
20:16 ግቴ19:30
20:18 ግቴ8+20
27:1+21ሉቃ9:51
20:19 ግቴ16+21
ሉቃ24:23
20:20
ግቴ4+21 8+2
20:21 ግቴ19:28
20:22 ኢላ51+17
22:1ኢር49+12/ግቴ4
26+39:42/ግር14
36:1ኃቃ22:42
ዮሐ18:11

20:23 ሉቃ12:21
ራሊ1:9
20:24
ሉቃ22:24:25
20:26 ግር9:35
20:28 ዘዕ30:12
ኢላ42:1144+22
53:10/ግቴ8:20
26+28:1ኃቃ12:37
22+27:1ኃቃ13:13-16
16:2 ቃር8:9
ፈል 21:71ጢዊ216
ቴቶ 24:14
ዕጥ9:28
1ኢጥ 1+18:19
20:30 ግቴ9:27
21:1 ግቴ24:31
26+30/ግር14:26
ሉቃ19:37:21+37
22+39:1ኃቃ8+11
ሉቃ1:12

ሁን?" አላቸው።
እነርሱም፣ "እንችላለን" አሉት።
²³ እርሱም፣ "ከጽዋዬ በእርግጥ ትጠባኝ ችሁ፣ ነገር ግን በቀኝና በግራይ መቆመቱ አባቴ ለከጋጀላችው ነው እንጂ እኔ የምገቅ ቅደው ነገር አይደለም" አላቸው።

²⁴ ዐሥራ ሦስት ይህንን ሰሰው ጊዜ፣ ሁለቱን ወንድ ማማችን ተቈቋለችው። ²⁵ ኢየሱስም አንድ ላይ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ 'የአሕዛብ ገዢዎች በሕዝባቸው ላይ ጌቶች እንደ ሚሆኑ፣ ባለ ሥልጣናቸውም በገንደል እንደ ሚገኙት ታውቃላችሁ።' ²⁶ በእናንተ መካከል ግን እንዲህ መሆን የለብዎትም። ከእናንተ ትልቅ መሆን የሚፈልግ አገልጋዮችሁ ይህን ምንጭ ለመሆን የሚገኝ የእናንተ የበታች ይሁን፤ ጸሎት ልጅ እንዲያገለግሉት ሳይሆን፣ ለማገልገልና ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ አድርጎ የሠሰጠት መጥቷል።'

የሁለት ዐይነ ስውርች መፈወስ

20:29-34 ተጓ ያብ - ግር 10:46-52 ሉቃ 18:35-43

²⁹ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከአያሪስ ወጥተው ሲሄዱ ብዙ ሕዝብ ተከተለው።
³⁰ በዚያም ሁለት ዐይነ ስውርች በመንገድ ዳር ተቀምጠው ነበር፤ ኢየሱስም በዚያ ማለፉን ሲሰጡ፣ "ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ ማረን!" በማለት ጮኹ።
³¹ ሕዝቡም በግጭቃ ላይ ገምገማ እንዲሉ ነገሯቸው፤ እነርሱ ግን አምርረው በመጮኹ፣ "ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ ማረን!" አሉ።

³² ኢየሱስም ቆም ብሎ ጠራቸውና፣ "ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላችሁ?" አላቸው።

³³ እነርሱም፣ "ዐይናቸን እንዲያዩ እንፈልጋለን" አሉት።

³⁴ ኢየሱስም ራራላቸው፣ ዐይናቸውንም ዳሰሰ፣ ወዲያው አይ፣ ተከተሉትም።

ኢየሱስ በታላቅ ክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ

21:1-9 ተጓ ያብ - ግር 11:1-10 ሉቃ 19:29-38

21:4-9 ተጓ ያብ - ዮሐ 12:12-15

21 ኢየሩሳሌም መቃቢያ ደብረዘይት ተራራ ላይ ወደምትገኘው ቤተ ፋን ወደ ተባለችው ስፍራ እንደ ደረሱ፣ አያ

20:17-19 ግር10:32-34 ሉቃ18:31-33 እና ማብ ይሙ።
20:19 እንዲያሳግጡበት እንዲገርፉትና እንዲሰቅሉት ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፣ በሦስተኛውም ቀን ከሞት ይሆናል።
ሰለ ሕግግጥ በተነገረው ላይ የተጨማሪ ገለጻ ነው። ኢየሱስ በድንጋይ ተወግዶ ይሞት ዘንድ አልፎ በአይሁድ እጅ አልተሰጠም፣ ነገር ግን በሮማውያን እጅ በመስቀል ላይ መሞት ይጠብቀው ነበር። በሦስተኛው ትንቢት በሦስተኛው ቀን እንደሚነሱ ጠቅሞ ስለ (16+21፣ 17+23)።

20:20 የዘብዴዎስ ልጆች እናት፣ ማርቆስ በወንጌሉት "የዘብዴዎስ ልጆች፣ የዕቅድና የሕንጻ" ይህን ጥያቄ እንዳቀረቡ ይናገራል (ማር10:35-37)፤ ይሁን እንጂ በሁለቱ አገላለጽ መካከል ቅራኔ የለም፤ ሦስተኛው ጥያቄውን አንድ ላይ በመሆን ግን ረብ ይላችሁ።

20:22 የሕግግጥን ጽዋ ለትጠጡ፣ ዘይቤአዊ እነጋር ሲሆን፣ የሚያመለክትም በአንድ ሁኔታ ውስጥ ግለፍን ወይም አንድን ነገር መለግመድ ነው። እዚህ ላይ የሚያመለክተውም

መከራን መቀበል ነው (ከ26+39 ጋር ያነጻጽር)። ይኸው ዘይቤ በሐር 25+15፣ በሕዝብ23+32፣ በዕንገል16፣ በራሊ14+10፣ 16+19፣ 18+16 ላይ የመለከትን ቂዛ ማያ ፍርድ ለመገለጽ ገብቶ ይገኛል።
20:28 ቤዛ ለዚህ ቃል አያ ሆኖ በግሪኩ የገነዘቡ ቃል ብዙውን ጊዜ የሚያመለክተው ባሪያን ለመቀየት የሚከፈለውን ጥጋ ነው። ከርስተኛው እኛን ከገጠኤት ባርነት ነጻ ለማውጣት የገዛ ሕይወቱን ቂዛ አድርጎ ከፈለፈ። ለብዙዎች በዚህ ቦታ ግን ርካ መስተቀመጫ ያከርሰብ ምን በሰዎች ምትክ መሆኑን በአ ጽንሰ ይገልጻል። ብዙዎች ክርስቲስን "ራሱን ለሁሉ ሰው እኔ አድርጎ ስጠ" (1ጢዊ2:6)። ይህም ድንገት የቀረበው ለሰው ሁሉ እንደ ሆነ የሚያመለክታል።

20:29 ከአያሪስ የግር10:46 ማብ ይሙ።
20:30 ሁለት ዐይነ ስውርች፣ ግርቆስና ሉቃስ የጠቀሱት አንድ ዐይነ ስውር ብቻ ነው (የ8+28 ግብ ይሙ)። የዳዊት ልጅ፣ ለመሰላት የተሰጠ መጠሪያ ነው (የ9+27 ማብ ይሙ)።
21:1 ኢየሩሳሌም፣ የሰላም ከተማ ማለት ነው። የዮርዳኖስ

ፍሬ አልባ የቋንቋው በለስ

21:18-22 ተጓ ምሳ - ግር 11:12-14:20-24

18ኢየሱስ በግግሱ ማለጻ ወደ ከተማ ዪቱ በመመለስ ላይ ሳለ ተራብ፤ 19በመን ገድ ዳርፍ አንድ የበለስ ዛፍ አይቶ ወደ እርሷ ሲሄድ ከቅጠል በስተቀር ምንም ስላ ላገኘባት፤ "ከእንግዲህ ፍሬ አይራቅብሽ!" አላት፤ የበለሷ ዛፍ ወዲያውኑ ደረቀች። 20ደቀ መዛሙርቱም የሆነውን አይተው በመደነቅ፤ "የበለሷ ዛፍ እንዴት ባንዴ ልትደርቅ ቻለች?" አሉ።

21ኢየሱሱም እንዲህ አላቸው፡ "እውነት እላ ቸኋለሁ፤ እምነት ቢኖራችሁ ባትጠጠሩ፤ በበ ለሷ ዛፍ ላይ የሆነውን ግድገሬ ብቻ ሳይ ሆን፤ ይህንን ተራራ፤ ከዚህ ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ግብ ብትሉት እንኳ ይሆናል። 22እም ነት ካላችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ።"

በኢየሱስ ሥልጣን ላይ የቀረበ ጥያቄ

21:23-27 ተጓ ምሳ - ግር 11:27-33፤ ሉቃ 20:1-8

23ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በማስ ተማር ላይ ሳለ፤ የካህናት አለቆችና የሕ ዝብ ሽማግሌዎች ቀርበው፤ "ይህን ሁሉ ነገር የምታደርገው በምን ሥልጣን ነው? ሥልጣኑን የሰጠህ ማን ነው?" ብለው ጠየ ቁት።

24ኢየሱሱም መልስ እንዲህ አላቸው፤ "እኔም አንድ ጥያቄ እጠይቃችኋለሁ፤ መልሱን ብትነግሩኝ፤ እኔም እነዚህን ነገ ሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ እነግራች ኋለሁ። 25የዮሐንስ ጥምቀት የመጣው ከየት ነበር? ከሰማይ ወይስ ከሰዎች?"

እነርሱም እርስ በርስ በመነጋገር እንዲህ ተባብሉ፤ 'ከሰማይ ነው?' ካል፤ 'ታዲያ ለምን አላመናችሁባትም?' ይለናል። 26'ከሰዎች ነው' ካል፤ ደግሞ፤ 'ሕዝቡ የሐንሰን ነቢይ ነው' ብሎ ስለሚያምን እንፈራለን።"

27ስለዚህ፤ "እናውቅም" ብለው ለኢየሱስ መለሱት።

እርሱም፤ "እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ አልነግራችሁም" አላ ቸው።

የመታዘዝ ትርጉም

28ኢየሱሱም እንዲህ አላቸው፡ "ምን ይመ ስላቸዋል? ሁለት ወንዶች ልጆች ያሉት

21:19 ሉቃ4:41 ለር8:13 21:21 ግብ17:20 1ሉቃ17:611ቀር 13:21ያ01+6 21:22 ግብ7:7 21:23 ሉቃ4:71 7427 21:26 ግብ11:9 21:28 ቀ33:1 ግብ20:1

አንድ ሰው ነበረ፤ ወደ መጀመሪያው ልጁ ሄዶ፤ 'ልጄ ሆይ፤ ዛሬ ወደ ወይኑ ቦታ ሄደህ ሥራ' አለው።

29'ልጁም፤ 'አልሄድም' አለው፤ ኋላ ግን ተጸጽቶ ሄደ።

30'ወደ ሁለተኛው ልጁ ሄዶ እንደዚያው አለው፤ ልጁም 'እሺ እሄዳለሁ' አለው፤ ነገር ግን ሳይሄድ ቀረ።

31'ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ የፈጸመው የትኛው ነው?"

እነርሱም፤ "የመጀመሪያው ልጅ" አሉት። ኢየሱሱም እንዲህ አላቸው፡ "እውነት እላችኋለሁ፤ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና አመንዝራዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሟችኋል። 32መጥምቁ የሐንስ የጽድቅን መንገድ ሊያሳዩችሁ ወደ እናንተ መጣ፤ እናንተ አላመናችሁትም፤ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና አመንዝራዎች ግን አመኑት። የሆነውን ካያችሁ በኋላ እንኳ ንስሐ ገብታችሁ አላመናችሁትም።

የወይን ዕርሻ ገበሬዎች ምሳሌ

21:33-46 ተጓ ምሳ - ግር 12:1-12፤ ሉቃ 20:9-19

33'ሌላም ምሳሌ ስሙ፤ አንድ የወይን ዕርሻ ባለቤት ነበረ፤ በዕርሻው ዙሪያ አጥር አጠረ፤ ለወይኑ መጭመቂያ ጥድገድ ቄፈረ፤ ለጥበቃ የሚሆን ማማ ሠራ፤ ከዚያም ዕርሻውን ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። 34የመከር ወራት ሲደርስ፤ ፍሬውን ለመቀበል አገልጋዮቹን ወደ ገበሬዎቹ ላካቸው።

35'ገበሬዎቹም አገልጋዮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት፤ ሌላውን ገደሉት፤ ሌላውን ደግሞ በድንጋይ ወገሩት። 36እርሱም ከሬታችቹ የሚበልጡ ሌሎች አገልጋዮቹን ላከ፤ ገበሬዎቹም ተመሳሳይ ድርጊት ፈጸሙ ባቸው። 37በመጨረሻም፤ 'ልጄን ያከብሩታል' በማለት ልጁን ላከ።

38'ነገር ግን ገበሬዎቹ ልጁን ባዩት ጊዜ፤ 'ይህም ወራሹ ነው፤ ኑ፤ እንግደለውና ርስቱን እንውረስ' ተባብሉ። 39ይዘውም ከወይኑ ዕርሻ ውጭ አውጥተው ገደሉት።

40'ታዲያ የወይኑ ዕርሻ ባለቤት ሲመጣ እነዚያን ገበሬዎች ምን የሚያደርጋቸው ይመስላችኋል?"

41እነርሱም፤ "እነዚያን ክፉዎች በአስቃቂ ሁኔታ ገድሎ ከወይኑ ዕርሻ ተገቢውን ፍሬ በወቅቱ ለሚያስረክቡት ለሌሎች ገበሬዎች

21:31ሉቃ7:29:50 21:32 ግብ3:1-12 1ሉቃ3:12:13:7:29: 30:36-50 21:33 መዘ80:81 ሉቃ5:1-7፤ግብ25:14:15 21:34 ግብ22:3 21:35 2ኤና24:21 1ግብ23:34:37:10፤11 11:36:37 21:36 ግብ22:4 21:38 መዘ21:81 ግብ12:14:10፤11+2 21:41 ግብ8:11:1 12ኤሥ13:46

21:18-22፤ የቀ12-17 ግብ ይመ፤ ይህ ክፍል ግቴዎስ ትረካን ጨምሮ በላ ማቅረብ ሊላው ማስረጃ ነው። ግርቆስ በሊሳ ሰኞ ዕለት እንደ ተረገመችና ደቀ መዛሙርቱ ማክሰኞ በሙልጋ እንዳገኛት ጽፍለል (ግር11:12-14:20-25)። ግቴዎስ ግን ኢየሱስ በሊሳን እንደ ረገማት ወዲያውኑ መጠላለንን በመጻፍ፤ ፍርዱ ምን ያህል ቅጽበታዊ እንደ ሆነ በአጽንዖት ገልጿል። የዚህ ሁኔታ ነገር መለኮታዊ ትርጉም ምን እንደ ሆነ ለማወቅ የግር 11:14 ግብ ይመ።

21:23 በምን ሥልጣን ...? የሉቃ20:2 ግብ ይመ። 21:25 ከሰማይ ወይስ ከሰዎች? የግር11:30፤ የሉቃ 20:3 ግብ ይመ።

21:33 ግግግ የወይን አትክልት ስፍራ፤ በተለይ ወይኑ በሚገመሩበት ጊዜ ለመጠበቅ የሚሠራ ሲሆን፤ እንደ መጠለያም ያገለግላል። የአንድ ማማ ከፍታው 5 ሲሆን ያህል፤ የጠባቂው መቆሚያ ደግሞ 1 ሚጥር ከሬ ያህል ሆኖ ከሆሎላ መሠራት እንዳለበት የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ልኩን አይተው አስተምጠዋል።

21:35-37፤ ገበሬዎች የተባሉት አይሁድ ወይም አለቆቻቸው ናቸው፤ አገልጋዮች የተባሉትም የተገደሉትን ብዙዎቹን የባሉደ ኪዳን ዝሊቶች ይወክላሉ። ልጅ የተባለውም የአይሁድ ሃይማኖት መሪዎች ለምት አላገልገሉ የሰጡት ምሳሌ ነው። 21:41 ለሌሎች ገበሬዎች፤ ሰጡቆቹ አይሁድ ወንጌላን

ያዘራያል” አሉት።

⁴²ኢየሱስም እንዲህ ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፈውን አሳነበባችሁም?? አላችው፤

“ ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፤ የማእዘን ራሱ” ሆነ፤

እግዚአብሔር ይህን አድርጎአል፤ ሥራውም ለዐይኖችን ድንቅ ነው።”

⁴³“ሰለዚህ እሳችኋለሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ተወስዶ ፍሬዎን ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች፤ “በዚህ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይሰበሰባል፤ ድንጋይ የሚወድቅበት ሰው ግን ይደቅቃል።”

⁴⁵የዘህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ፤ ስለ እነርሱ የሚናገር መሆኑን ዐወቁ። ⁴⁶ነገር ግን ይዘው ሊያሰሩት ቢፈልጉም ሕዝቡ ኢየሱስን እንደ ነቢይ አድርጎ ይመለከት በላ ነበር ፈሩ።

በሰርግ ድግስ ላይ የተሰሩ ሰዎች ምሳሌ

22:2-14 ተጓ ምሰ - ለቃ 14:16-24

22ኢየሱስም እንደ ገና እንዲህ የሚላ ምሳሌ ነሎቸው፤ ²መንግሥተ ሰማይ ለልጁ ሰርግ የደገሰ ንጉሥ ትመሰላለች፤ ንጉሡም የተጋበዙትን ሰዎች እንዲጠሩ አገልጋዮቹን ሳከ፤ እነርሱ ግን አንመጣም አሉ። ⁴“እንደገናም ሌሎች አገልጋዮች ለከ፤ የተጋበዙትን፤ እነሆ፤ በፊዎችንና የሠብከብቶቹን አርጄ ድግሱን አዘጋጅቻለሁ፤ ሁሉም ነገር ዝግጁ ስለሆነ ወደ ሰርጉ ኑ በሏችው” አሉ።

⁵“ተጋባዦቹ ግን ጥሪውን ችላ ብለው፤ አንዱ ወደ እርሻው ለላው ወደ ንግዱ ሄደ፤ ፍቀሩ ትም አገልጋዮቹን በመያዝ አገላለጠው ገደሏቸው። ግንሁም በመቁጣት ሠራዊቱን ለከ ገዳዮቻቸውን አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ።

⁶“ከዚያም አገልጋዮቹን እንዲህ አላቸው፤ ‘የሰርጉ ድግስ ዝግጁ ነው፤ ነገር ግን የተጋ

21:42 መዘ118+
22:23:14ሐ4+11
21:43 ግቴ8+12
21:44 ለቃ2:34
21:46 ሐ11:26
22:2 ግቴ13:24
22:3 ግቴ21:34
22:4 ግቴ21:36
22:7 ለቃ19:27

በዙት የሚገባቸው ሆነው ስላልተገኙ፤ ፊደ መንገድ መተላለፊያ ወግታችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ድግስ ጥሩ።” ¹⁰አገልጋዮቹም ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን መልካሙንም ክፋውንም ሁሉ ሰብሰቡው የሰርጉን አዳራሽ በእንግዶች ሞሉት።

¹¹“ንጉሡም የተጋበዙትን እንግዶች ለማየት ሲገባ፤ አንድ የሰርግ ልብስ ያልለበሰ ሰው አየ፤ ¹²እንዲህም አለው፤ ‘ወዳጄ ሆይ፤ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት እዚህ ልትገባ ቻላህ?’ ሰውዎ ግን የሚመልሰው ቃል አልነበረውም።

¹³“ንጉሡም አገልጋዮቹን፤ ‘እኛና እገሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጥታችሁ ጣሉት፤ በዚያ ልቅሶና ፕርስ ማፋጨት ይሆናል’ አላቸው።” ¹⁴የተጠሩት ብዙዎች የተመረጡት ግን ጥቂቶች ናቸውና።”

ግብር ስለ መክፈል

22:15-22 ተጓ ምሰ - ግር 12:13-17:1 ለቃ 20:20-26

¹⁵ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ወጥተው በመሄድ በአፍ እላፊ እንዴት እንደሚያጠምዱት ተማከሩ። ¹⁶ደቀ መዛሙርታቸውን ከሄሮድስ ወገኖች ጋር ወደ እርሱ ልከው እንዲህ አሉት፤ “መምህር ሆይ፤ አንተ እውነተኛና የእግዚአብሔርንም መንገድ በእውነት የምታስተምር እንደ ሆንህ፤ ለማንም ሳታዳላ ሁሉን በእኩልነት እንደምትመለከት እናውቃለን።” ¹⁷ነገርን፤ ምን ይመስልሃል? ለመሆኑ ለቄሣር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም?”

¹⁸ኢየሱስ ግን ተንኮላቸውን በመረዳት እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ ግብዣት ለምን በነገር ልታጠምዱት ትሻላችሁ? ¹⁹ለግብር የሚከፈለውን ገንዘብ እስከ አሳዩኝ፤ እነርሱም እንደ ዲናር አመጡለት።” ²⁰እርሱም፤ “በዚህ ገንዘብ ላይ የሚታየው መልክ የማን

²⁴ ወይያ የገለገን ድንጋይ
²⁴ አንዳንድ ጳጳሮች ሐጥር 44 የላቸውም

22:9 ሕዝ21:21
22:10
ግቴ13:14 7:48
22:12
ግቴ20:131 26:50
22:13 ግቴ8:12
22:14 ራሳ17:14
22:16 ግር3:16
22:17 ግቴ17:25

አንቀጠም ባሉ ጊዜ፤ ዳውሎስ እነዚህን ትቶ ወንጌልን የበሰከላችው አሕዛብ ናቸው (ሐሥ13:46፤ 18:6)። ሁለተኛው ምዕተ ዓመት ላይ፤ የቤተ ክርስቲያን አባላት አሕዛብ ብቻ ነበሩ ማለት ይቻላል።

21:44 ይሰበሰባል፤ የሉቃ20:18 ግብ ይሙ። አንዳንድ ጳጳሮች ይህ ጥቅስ (ሐጥ44) የላቸውም።

22:17 ከተማቸውንም አቃጠለ፤ ሠታይሮች የጠላትን ከተማ አቃጠለው መሄድ ለማዳቸው ነበር፤ እዚህ ላይ ኢየሱስም በገደባው ላይ እንደምትጠፋ በሰላች መጠቅሙ ሊሆን ይችላል።

22:11 የሰርግ ልብስ ያልለበሰ ዕድሜ ተደኛትን የሚያስተናግድ ሰው ተጋባዮቹን ገበግብ ልብስ ማልበሱ የተለመደ ነበር የሚላ ስም ተሰጠ። በዚህ ግብር ላይ የነበሩትም ከየገዳናው የተጠሩ ስለ ነበር (ሐጥ9-10)፤ እነዚህን ሰዎች በተለይ በዚህ ጊዜ የሰርግ ልብስ ማልበሱ አስፈላጊ ነበር። በዚህ ምሳሌ ላይ የተጠቀሰው ሰው የተዘጋጀለትን የሰርግ ልብስ አለመልበሱም፤ የጋባዮችን ክብር የሚነካ ነበር። የሰርግ ልብስ የልብስ መዘጋጀት የመለከት ክብር፤ ይገኛው በክርስቶስ ማመንገድ ከእርሱም ጋር የተነሳ ዘመት መታዘዝን ያሳያል። ሁለተኛው ራሳችንን እንድንመረምር፤ ከክርስቶስ የሠርግን ልብስ ያልለበሰውን (ሰው መሰሪጃ በማድረግ አቅርባለሁ።

22:13 በውጭ ወዳሳው ጨለማ አውጥታችሁ ጣሉት ... ለቅሶና ፕርስ ግቴ። ግቴ። የትግግትን ክብደት የሚያመለክት አገላ

ለጽ ነው። የምሳሌው የመጀመሪያ ክፍል (ሐጥ2-10) እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ እንደ ናቶ ይናገራል (ከ21:43-45 ጋር ያገኛ ጽና)። ሁለተኛው ክፍል ደግሞ (ሐጥ 11-13) የግለሰቦች ነገሪት ይገልጻል። የሰርጉ ልብስ የገላ ባለቤት የሆነው እግዚአብሔር ጥሪውን በእምነት ለሚቀበሉት ስለሚሰጣቸው ጽጅ እንደሚናገር ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ከቡር ጥሪውን ጸጋውን ለመቀበል ብቃት ለሌላቸው ሰዎች ያቀርባል፤ በተጨማሪም ለጥሪው ብቁ የሚያደርገውን ጽጅ ይሰጣል።

22:15-17:1 ፈሪሳውያን የሮማውያንን አገዛዝን የሚቃወሙ ጠንካራ ብሔረተኞች ነበሩ፤ በአንጻሩ የሄሮድስ ወገኖች የተባሉትና ጥላቻን ያተረፉት የሄሮድስን ሮማዊ አገዛዝ ይደገፉ ነበር። በዚህ ጊዜ ግን ፈሪሳውያን ኢየሱስን በሚናገረው ጠልፊው ለመያዝ የሄሮድስ ወገኖችን እርዳታ ፈለጉ፤ በሽንገላቸው ወደ ወጥመዳቸው እንዲገቡ ከመቻቻም በኋላ፤ “ለቄሣር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም?” በማለት ጥያቄያቸውን ድንገት ሰነኩበት (ሐጥ17)። “መክፈል አይገባም” ብሎ በመልስ ፍርጅ የሄሮድስ ወገኖች በሮማዊት ፍርድ ባለቤቶቻቸው ነበር። “መክፈል ይገባል” ብሎ በመልስ ፍርድም ለገላ ወገኑ ስምን እንዳለው በመቀጠር በሕዝቡ ከነድ ሊጥሉትን ምክንያት በገንብት ነበር።

22:19 ዲናር፤ በዚያ ዘመን በሮም መንግሥት ግዛት መገ

ነው? ቅጽፈቱስ የማን ነው?" አላቸው።

²¹እነርሱም፣ "የቄሣር ነው" አሉት።

እርሱም መልሶ፣ "እንግዲያውስ የቄሣርን ለቄሣር፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ" አላቸው።

²²ይህን ሲሰሙ ተደነቁ፣ ትተውትም ሄዱ።

በለ ሙታን ትንሣኤ

22፥23-33 ተጓ ምሳ - ግር 12፥18-27፣ ሉቃ 20፥27-40

²³የሙታን ትንሣኤ የለም ብለው የሚያምኑ ሰዶቃውያን በዚያኑ ቀን ወደ ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ ብለው ጠየቁት፤ ²⁴"መምህር ሆይ፣ ሙሴ፣ 'እንድ ሰው ከሚስቱ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት ወንድሙ የሚቸን ሚስት አግብቶ ለእርሱ ዘር ይተክላት' ብሎአል። ²⁵በእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፣ የመጀመሪያው ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ በመሞቱን ሚስቱን ወንድሙ አገባት፤ ²⁶ሁለተኛውም ለመጀመሪያ ወንድሙ እንዲሁ ልጅ ሳያፈራ ሞተ፣ በዚህ ሁኔታ ሴትየዋ ለሰባተኛው ወንድሙ ደረሰችው። ²⁷በመጨረሻ ሴትየዋ ራሷ ሞተች። ²⁸ስለዚህ ሁሉም ሰላጢት በትንሣኤ ቀን ከሰባቱ ለየተኛው ሚስት ትሆናለች?"

²⁹ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ፤ "ቅዱሳን መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ገይል ስለማታውቁ ትስታላችሁ። ³⁰ከትንሣኤ በኋላ ሰዎች እንደ ሰማይ መላእክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይጋቡም። ³¹ስለ ሙታን ትንሣኤ ግን እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ የተናገራችሁን አላነበባችሁም? ³²እኔ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣ የያዕቆብ አምላክ ነኝ። እግዚአብሔር የሴያዎን እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም።

³³ሕዝቡም ይህን በሰሙ ጊዜ በትምህርቱ ተደነቁ።

ታላቁ ትእዛዝ

22፥34-40 ተጓ ምሳ - ግር 12፥28-31

³⁴ኢየሱስ ሰዶቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው ሰምተው፣ ፈሪሳውያን በእንድነት ተሰበሰቡ። ³⁵ከእነርሱም አንድ የአራት ሕግ አዋቂ፣ ሊፈትነው ፈልጎ እንዲህ አለው፤ ³⁶"መምህር ሆይ፣ ከሕግ ሁሉ የሚበልጠው

22፥37 ዘጸ6፥5
22፥39 ዘለ19፥18፣ ግቴ5፥43
22፥40 ግቴ7፥12፣ ሉቃ10፥25-28
22፥42 ግቴ9፥27
22፥44 1ኛኑ5፥31
መዝ110፥11ሐሠ
2፥34፥3511ቁር15፥4
2516ብ1፥13110413
22፥46 ግር12፥341 ሉቃ20፥40
23፥2 ዕዝ7፥6፥25
23፥4 ሉቃ11፥46፣ ሐሠ15፥10፣1746፥13

የትኛው ትእዛዝ ነው?"

³⁷እርሱም እንዲህ አለው፤ "'ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍህ፣ በፍጹም ሐሳብህ ውደድ፤' ³⁸ይህ የመጀመሪያው ከሁሉ የሚበልጠው ትእዛዝ ነው፤ ³⁹ሁለተኛውም ያንኑ ይመስላል፤ ይህም፣ 'ነገራትህን እንደ ራስህ ውደድ' የሚለው ነው፤ ⁴⁰ሕግና ነቢያት በሙሉ በእነዚህ ሁለት ትእዛዛት ላይ የተገጠሙ ናቸው።"

ክርስቶስ የማን ልጅ ነው?

22፥41-46 ተጓ ምሳ - ግር 12፥35-37፣ ሉቃ 20፥41-44

⁴¹ፈሪሳውያን ተሰብስበው ሳሉ ኢየሱስ፣ እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፤ ⁴²"ስለ ክርስቶስ ምን ይመስላችኋል? የማንን ልጅ ነው?"

እነርሱም፣ "የዳዊት ልጅ ነው" አሉት።

⁴³እርሱም እንዲህ አላቸው፤ "ታዲያ፣ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ገይል ለምን 'ጌታዬ' ይለዋል? ለምንስ፣ እንዲህ ይለዋል?"

⁴⁴"እግዚአብሔር ጌታዬን፣ ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስካንበረክክልህ ድረስ፣ በቀኝ ተቀመጡ።"

⁴⁵ስለዚህ ዳዊት፣ 'ጌታዬ' ብሎ ከጠራው፣ እንዴት ልጅ ሊሆን ይችላል?" ⁴⁶አንድ ቃል ሊመልስለት የቻለ ወይም ከዚያን ቀን ጀምሮ ሊጠይቀው የደፈረ ግንኙም አልነበረም።

ኢየሱስ ፈሪሳውያንንና የአራት ሕግ መምህራንን ነጥፈ

23፥1-7 ተጓ ምሳ - ግር 12፥38፥39፣ ሉቃ 20፥45-46
23፥37-39 ተጓ ምሳ - ሉቃ 13፥34፥35

23 ከዚያም ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ ²“የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ላይ ተቀምጠዋል። ³ስለዚህ የሚነግሯችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ጠብቁትም፤ ነገር ትንን እንደሚናገሩት አያደርጉምና ተግባራቸውን አትከተሉ። ⁴እንዲሁም ለመሸ ከም የማይቻል ከባድ ሽኩቻ አስረው በስዎች ትከሻ ላይ ይጭናሉ፤ ራሳቸው ግን በጣ ሊጠሩት ይችላሉ።”

በያያ የላትግም ገንዘብ ነበር (የ20፥2 ማሳ ሰው)። በላትግም አንደኛው ገጽታ የንጉሥ ጢባርዮስ ምስል ሲታይ፣ በግልባጭ ደግሞ በላትግ ቋንቋ "ጢባርዮስ ቄሣር አውግስጦስ፣ የመለኮታዊው የአውግስጦስ ልጅ" የሚል ተጽፎበት ነበር። ሳንተሙን እያሠራ የሚያወጣው ቄሣር ሲሆን፣ ግብር ለእርሱ የሚከፈለውም በዚሁ ገንዘብ ነበር።

22፥21 የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር፣ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ በማለቱ በቄሣርና በእግዚአብሔር መካከል የለውን ትልቅ ልዩነት ግልጽ አድርጎለላል። ከዚህም በላይ በላትግቲሙ ላይ የተጻፈውን (የቀ፣19 ማሳ ሰው) ሐሳተኛና ሳዕድ አምለክአዊ የይገባኛል ሳይነት ስሜት መቃወም ይሆናል።

22፥24 ሙሴ ... ብሎአል፤ ጌታ ኢየሱስ ከሰዶቃውያን ጋር ሲከራከር የጠቀሰው ክእምስቱ የሙሴ መጻሕፍት ነው፤ ሰዶቃውያን ለእዚህ መጻሕፍት የተለየ ከጠራታ ይሰጡ ዝርዝር (የግር 12፥18 ማሳ ሰው)። ዘጸ25፥5-6 የተጠቀሰው ሳዕ የሞተባት ሴት እንክብካቤ እንዳይጉድልባትና የዘር ሐረግም እንዲቀጥል የሚቻ

ወንድም እንዳያገባት የሚያዘውን ሕግ ነው።

22፥25-40፣ ግር12፥18-31፣ ሉቃ20፥27-40 እና ማሳ ሰው።
22፥37፥39 ውደድ፣ የግሪኩ ገሰ የሚያመለክተው በወዳጆች መካከል የሚኖረውን መፈቃቀር ሳይሆን፣ ለአንድ ሁኔታ ወይም ሰው መሰጠትን፣ አልፎ ተርፎም የውደታ ግዴታ ውስጥ መግታትን ያመለክታል።

22፥37 በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍህ፣ በፍጹም ሐሳብህ በሁሉምና ውደድ ግለት ነው። ዕብራይስጡ በዘጸ6፥5 ላይ "ልብ ... ነፍስ ... ገይል" ይላል፤ እንዳንድ የሰባ ሊቃናት ትርጉም (ቅጂዎች) "ሐሳብ" የሚለውን ቃል ይጨምራሉ። ጌታ እየሱስ አራትኛውን ቃላት በግር12፥30 ላይ አቀናጅቶታል።

22፥40 ሕግና ክፍያት፣ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በሙሉ ግለት ነው (የ5፥17 ማሳ ሰው)።

22፥41-46፣ የግር 12፥35-40 እና የሉቃ 20፥44-47 ማሳ ሰው።
23፥2 ሰው መንበር ላይ ተቀምጠዋል፤ የሕግ መምህርነት ሥልጣን ተቀብለው በሙሴ እግር የተተኩ ናቸው ግለት ነው።

ታቸው እንኳ አይክትም።
 5¹⁴ ለመታየት ሲሉ የሚያደርጉትን ሁሉ በሰው ፊት ያደርጋሉ፤ አሸንክታባቸውን⁹ ያሰፋሉ፤ የቀሚሳቸውን ዘርፍ ያሰረዝማሉ።
 9 በግብጥ ቦታ የከበራታ ስፍራ፤ በምክር ብም የመጀመሪያውን መቀመጫ መያዝ ይወዳሉ።
 12 እንዲሁም በገበያ መካከል ሰላ ምታ መቀበልንና በሰዎች አንደበት 'መም ሀር' ተብለው መጠራትን ይሻሉ።

8¹⁵ እናንተ ግን 'መምሀር' ተብላችሁ አትጠሩ፤ አስተማሪያችሁ አንድ ብቻ ሲሆን፤ እናንተ ሁላችሁም የሆድማማቾች ናችሁና።
 9 በሰ ማይ ያለ አንድ አባት ስላላችሁ፤ በምድር ማንንም 'አባት' ብላችሁ አትጥሩ።
 10 መም ሀራችሁ አንዱ ክርስቶስ ስለሆነ፤ 'መምሀር' ተብላችሁ አትጠሩ።
 11 ከመካከላችሁ ከሁላችሁ የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል።
 12 ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል፤ ራሱን የሚያዋርድ ግን ይከበራል።

13¹⁴ እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምሀራን ፈረሳውያን፤ ስምቸ ወደ መንግሥተ ስማይ እንዳይገቡ በሰዎች ላይ በሩን ስለምትዘገቡ

23+5 ወ13+9+11+15+38 ወ46+8122+12177+6+1+25+16
 23+6 ለ+11+43+14+7120+46
 23+7 ቀ+81 ግቱ 26+25+491 ግር9+51
 10+511ዮ+138+491
 23+26+20+16
 23+9 ግል+16+ግቱ6+9+71+11
 23+11 ግር9+35
 23+12 14ግጡ+28+መዘ18+27ግጡ+33+34
 ለ457+151ሕዝ21+261ሉ+152114+11
 23+13 ቀ+15+23+25
 27+291ሉ+11+52

23+15 ግቱ5+221 ሐሥ2+116+51
 13+43
 23+16 ቀ+241 ለ4 9+161
 ግቱ5+33-351
 15+14
 23+17 ወ30+29

ቸው ወዮላችሁ! እናንተ ራሳችሁ አትገቡም፤ መግባት የሚፈልጉትንም አታስገቡም።
 14 እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መም ሀራንና ፈረሳውያን፤ ወዮላችሁ! የመበለቶችን ቤት እያራቁታችሁ፤ ለሰው ይምስል ረከም ጸሎት ስለ ምታደርጉ የከፋ ፍርድ ትቀበላላችሁ።

15¹⁶ እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምሀራንና ፈረሳውያን፤ አንድን ሰው ወደ አይ ሁድ ሃይማኖት ለማስገባት በባሕርና በየብስ ስለምትጓዙ፤ ባመነም ጊዜ ከእናንተ በእጥፍ የባለ የገንጠም ልጅ ስለምታደርጉት ወዮላችሁ።

16¹⁷ እናንተ ፅውር መሪዎች፤ ወዮላችሁ! 'ማንም በቤተ መቅደስ ቢምል ምንም አይደለም፤ ሃር ግን በቤተ መቅደሱ ውስጥ ባለው ወርቅ ቢምል መሐላው ይደርስበታል' ትላላችሁ።
 17 እናንተ የታወረራችሁ ተላላጎች! ከወርቁና ወርቁን ከቀደሰው ቤተ መቅደስ የቱ ይበልጣል?
 18 እንዲሁም፤ 'ማንም በመ

15 ከጵዳሳት መጻሕፍት የተወሰኑ ጥቅሶች የተጻፉበት በግንባርና በክንድ ላይ የሚታሰር ትንሽ ጥቅል ነው
 * አንዳንድ ትርጉሞች ይህን ክፍል አይጨምሩም

23:5 አሸንክታባቸውን፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰኑ አራት ምንጠቀሻ ያሉት በግንባርና በክንድ ላይ የሚታሰር ክታብ ነበር (ወ13+1-10፤ 13+11-16፤ ወ46+4-9፤ 11+13-21)።
 23:8-10 ወደ ጥቅሶች የሚመራ የክብር ስም ለማግኘት የሚደረገውን ጥረት በመቃወም የተሰጠ ግንጠንቀቂያ ነው። እን

ዲህ ያለውን ትእዛዝ በአይወቃችን ስንፈጽም፤ ትእዛዙን በጥራት ጥርጥሮ ብቻ እንዳንመለከት መጠንቀቅ ይኖርብናል።
 23:15 ከእናንተ በዕጥፍ የባለ የገንጠ ልጅ፤ መዳን ላይ ስንገንዘብም መከራራትንና ባዶ ትምክህትን ለሚያስከትል ውጫዊ የመንጸት ሥርዐት እጥፍ ድርብ የሚጓጓ ግለት ነው።

(አራቱ) የአይሁድ ወገኖች

ፈረሳውያን
 ምሥራታቸው ከሁለተኛው ምዕተ ዓመት ዓ.ቅ.ክ ይጀምራል
 1. ተራራን (የሙሴ መጻሕፍት) ጨምሮ ትውፊቶችን ሁሉ እንደ ቅዱሳት መጻሕፍት ይቀበላሉ።
 2. ነጻ ፈቃድንና ውላኔን በተመለከተ መካከለኛ አቋም አላቸው (በእግዚአብሔር ሉዓላዊነትና በነጻ ፈቃድ መካከል)
 3. መላእክትና አጋንንት በተጠቀሙ የሥልጣን ተዋርዶ እንደ ግረጥ ይቀበላሉ።
 4. ለመታገድ የወደፊት ተስፋ እንዳላቸው ያስተምራሉ።
 5. የነፍሱን አለመጥፋትና ከምት በኋላ ሽልማት ወይም ቅጣት እንዳለ ያምናሉ።
 6. ለሰው እኩልነት የሚቆሙ ነበሩ።
 7. የትምህርታቸው ትኩረት ከትምህርተ መለኮት ይልቅ ወደ ሥነ ምግባር ያዘነበሉ ነው።

ስዳቃውያን
 ምሥራታቸው በሀሰጥንያን ዘመን እንደ ሆነ ይገመታል (ዓ.ቅ. ክ 166-63). በ70 ዓ.ም. ከኢየሱሳስም ከተማ መፍረስ ጋር የእነርሱም እንቅስቃሴ አስተመ
 1. በትውፊት ውስጥ ያሉ ሕግጋት አይደሉም ባዮች ናቸው።
 2. ከፈረሳውያን ይልቅ የሙሴን ሕግ ቃል በቃል ይተረጎማሉ።
 3. በሊዋውያን የመንጸት ሥርዐት ላይ ያተኮራሉ።
 4. ሁሉ ነገር በነጻ ፈቃድ እንደሚከናወን ያምናሉ።
 5. የመታገድ ትንሣኤም ሆነ የከላለም ሕይወት እንዳለ አያምኑም።
 6. መላእክትና አጋንንት እንዳሉ አያምኑም።
 7. መንፈሳዊ ባለም አለ የሚለውን ሐሳብ አይቀበሉም።
 8. የሙሴ መጻሕፍትን ብቻ ቅዱሳት መጻሕፍት አድርገው ይቀበላሉ።

ኢሲናውያን
 ምናልባት ከሐሲዲምና ከፈረሳውያን መካከል የተነሡ ይሆናሉ። በኋላም ከእነርሱ ተለይ (1መቃብያን 2:421 7+13) አከራና ቀናተኛ የአይሁድ ቡድን ሲሆኑ፤ መቃብያን በአሃራውያን ላይ ባመራ ጊዜ ተባብረዎች ነበሩ (ዓ.ቅ.ክ 165-155)
 1. የተራራን የመንጸት ሕግጋት/ሥርዐት በጥብቅ ይፈጽማሉ።
 2. የነብረት ይዞታ በነብረት መሆን አለበት በሚለው እቋማቸው ይታወቃሉ።
 3. በጋራ ኅላፊነት ላይ ጠንካራ አቋም ነበራቸው።
 4. ከቅዱሳት መጻሕፍታቸው ጥናት ጋር በሰዕላቱ የአምልኮ ሥርዐት መፈጸም ምኞት ገንዳይ ነበር።
 5. የጻድቅ ሕይወት ለመኖርና ታካዥ ሆኖ ለመገኘት ጥብቅ የሆነ መሐላ ያደርጋሉ።
 6. መሥዋዕቶች በተቀደሱ ቀናትና ወቅቶች ይቀርባሉ።
 7. ጋብቻ በመመሪያ ደረጃ የተከለከለ ባይሆንም የተተወ ጉዳይ ነው።
 8. ሁሉ ነገር በዕድል እንደሚከናወን ያምናሉ።

ቀናዕያን
 በ6 ዓ.ቅ.ክ በታላቁ ሄሮድስ ዘመን መንግሥት የተጀመረና በ73 ዓ.ም በማሳሳ እንቅስቃሴውን ያቆመ ወገን ነው
 1. መገዛት ለእግዚአብሔር ብቻ ነው በማለት ግብርን ለላረ ማደ ገዥ እንከፍልም ብለው የተቃወሙ ናቸው።
 2. ለአይሁድ ትውፊት መጠበቅ/መከበር በጽኑ የቆሙ ናቸው።
 3. በየድልጣሉም ምድር የግሪክን ቋንቋ ላለመናገር ያመጹ ናቸው።
 4. የድነት ቀን እንደሚመጣ ይተነበዩ ነበር።

ሠዊያው ቢምል ምንም አይደለም፤ ነገር ግን በላዩ ላይ ባለው መባ ቢምል መሐላው ይደርስበታል። ትላለችሁ፤¹⁹ እናንተ ፅዕኖች፤ ከመባውና መባውን ከቀደሰው መሠዊያ የቱ ይበልጣል? ²⁰ ስለዚህ፤ በመሠዊያው የማለ፤ በመሠዊያውና በላዩ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል። ²¹ እንዲሁም በቤተ መቅደሱ የማለ፤ በቤተ መቅደሱና በውስጡ የሚያድረው ይምላል። ²² በሰማይ የማለም በእግዚአብሔር ዙፋንና በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ይምላል።

²³ “እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ወዮላችሁ! ከአዝሙድ፤ ከእንጎላላና ከከሙን ዐሥራት እየሰጣችሁ በሕጉ ውስጥ ዋናዎች የሆኑትን ግለትም ፍትሕን፤ ምሕረትንና ታማኝነትን ግን ንቃት ችጋርና፤ እነዚያ ሳትተው እነዚያን ግድረግ በተገባችሁ ነበር። ²⁴ እናንተ የታወራችሁ መሪዎች፤ ትንሻን አጥርታችሁ ትጥላችሁ፤ ግመልን ግን ትውጣላችሁ።

²⁵ “እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ወዮላችሁ! የአዋውንና የወጭቱን ውጭ ትወለልላላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ቅጂያና ስስት ምልቶባችሁ። ²⁶ እንተ ፅዕኖ ፈሪሳዊ! አስቀድመህ የአዋውንና የወጭቱን ውስጥ አጽዳ፤ ከዚያም ውጭ የጸጸ ይሆናል።

²⁷ “እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ውጫቸው በኖራ ተለስ ነው የሚያምና፤ ውስጣችው ግን በሙታን ዐፅምና በብዙ ርዥሶት የተሞላ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወዮላችሁ! ²⁸ እናንተም በውጭ ለሰዎች ጻድቃን ትመስላላችሁ ውስጣችሁ ግን በግብዝነትና በክፋት የተሞላ ነው።

²⁹ “እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ወዮላችሁ! የነቢያትን መቃብር እየገባችሁ፤ የጻድቃንንም ሐውልት እያሰኙባችሁ፤ ³⁰ በአባቶቻችን ዘመን ብንኖር ኖሮ፤ የነቢያትን ደም በማፍሰስ አንተ ባብራቸውም ነበር። ትላለችሁ። ³¹ በዚህም፤

23+19 ዘ029+37
23+21 1Y78+131
መዝ26+8
23+22 መዝ114+1
ግቴ5+34
23+23 ዘሌ27+30
ግዘ6+81ሉቃ11+42
23+24 ሉቃ16
23+25 ግር7+41
ሉቃ11+39
23+27 ሉቃ11+441
ሉቃ23+3
23+29
ሉቃ11+47 48
23+31 ግቴ5+12
23+32 ሕዘ20+41
1ተሰ2+16
23+33 ግቴ3+71
5+2212+34
23+34 2ዜ53+6
15:16ግቴ10+17
23+35 ሉቃ11+49
23+35 ዘፍ4+8
2ዜ524+21ዘዘ1+11
0ሰ11+4
23+36
ግቴ10+231
24+34ሉቃ
11+50:51

የነቢያት ገዳዮች ለነበሩት አባቶቻችሁ ልጆች መሆናችሁን በራሳችሁ ላይ ትመስክራላችሁ።³² እንግዲህ የአባቶቻችሁን ጅምር ተግባር ከፍጻሜ አድርገሱ!

³³ “እናንተ አባባች፤ የእፋኑት ልጆች! ከግሃም ፍርድ እንጆሮት ልታመልሙ ትችላላችሁ? ³⁴ ስለዚህ ነቢያትን፤ ጠባባንና መምህራንን እልክላችኋለሁ፤ ከነዚህም አንዳንዶቹን ትገድላላችሁ፤ አንዳንዶቹን ትሰቅላላችሁ፤ ሌሎቹንም በምክርብቻችሁ ትገርፏቸዋላችሁ፤ ከከተማ ወደ ከተማ ታላቋድቻዋላችሁ። ³⁵ ስለዚህ፤ ከጻፍክ ከአቤል ደም ጀምሮ በመቅደሱና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ ለፈለሰው ገጽሕ እርሱ ሁሉ እንኳንተ ተጠያቂዎች ናችሁ። ³⁶ እውነት እላችኋለሁ፤ ሳለፈው ነገር ሁሉ ይህ ትውልድ ይጠየቅበታል።

³⁷ “አንቺ ነቢያትን የምትገድደ፤ ወደ አንቺ የተላኩትንም በድንጋይ የምትወግራ አያሩሳሌም ሆይ፤ አንቺ አያሩሳሌም! ዶሮ ጫጫቶቿን በክንፍቿ ሥር እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን ለመሰብሰብ ሰንት ጊዜ ፈለገህ! እናንተ ግን ፈቃደኛ አልሆናችሁም፤ ³⁸ እነሆ፤ ቤታችሁ ወና ሆኖ ይቀርሳችኋል! ³⁹ እላችኋለሁና፤ “በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው” እስከምትሉ ድረስ ዳግ መቼ አታቶኝም።”

የዓለም መደራሻ ምልክቶች

24:1-51 ተገ ምብ-ግር1341-371 ሉቃ21+45-36

24 አያሱስ ከጠተ መቅደስ ወጥቶ ሲሄድ፤ ደቀ መዛሙርቱ የቤተ መቅደሱን ሕንጻ ሊያሳዩት ወደ እርሱ ቀረቡ። ፤እርሱ ግን፤ “ይህን ሁሉ ታያላችሁ? እውነት እላችኋለሁ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተከቦ የምታታዩት፤ ሳይፈርስ እንዲህ እንደሌለ የሚቀርብ ድንጋይ እንኳ አይኖርም” አላቸው።

³ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ተቀምጦ ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው “እስቲ ንገረን፤ የምትለው ሁሉ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መደራሻ

23+231 አያሱስ እያንዳንዱን ጥቃት ሕግ መፈጸምን አላትቀረም፤ እንዲያውም፤ እንዲያው ሳትተው አድርጎ ብሎአል፤ እርሱ የተቃወመው ግን ለታይታ የሆነውን የሕግ አክባቢ ነው (የ5+18-20 ግብ ይመጣ)።

23+24 ለጥርታችሁ ትጥላችሁ እንድ መገ እጥባይ ፈሪሳዊ፤ ከነፍሳት አነስተኛና በመንጻኑ ሕግ መሠረት ገጽሕ ያልሆነችውን ትንሻን በመጠጣው ውሃ ውስጥ እንዳትገኝ ውሃውን በማጥለፍ ጨርቅ ያጠልጣል፤ ነገር ግን በምላሌ እንደ ተጠቀሰ፤ ይህ ሰው ከትላልቅ እንስሳት መካከል እንደ የሆነውን ግመል ይውጣል። ²³⁺²⁷ በኖራ ተለስህ ... መቃብርኝ፤ እንድ ሰው በመቃብር ላይ ተራምዶ ቢያልፍ፤ በመንጻት ሕግ መሠረት ስለሚረከስ (ዘጉ19+16 ይመጣ)፤ መቃብሮች በተለይ ሌሊት ጉልተው እንዲታዩ የኖሩ ይለሱ ነበር።

23+35 ከሌላ ... እስከ ዛፍነው ስለ አቤል ሞት ተደርጎ የሚገኘው በዘፍ4+8 ይመጣ፤ ስለ የጻፍ ልጅ ስለ ዛፍነው ሞት ደግሞ በ2ዜ524+20-22 ትደርሳለሁ። በአይሁድ የቅዱሳን መጻሕፍት ቅዱም ተከተል፤ መጽሐፈ ዜና መዋዕል የብሉይ ኪዳን የመደራሻ መጽሐፍ ነው። “ከሌላ ... እስከ ዛፍነው” የሚለው አባባል፤ እኛ “ከፍጥረት እስከ ራእይ” እንደምንለው ዓይነት ነው።

ጌታ አያሱስ በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተገለጸውን የሰግዕት ታሪክ አጠቃላይ ግቅርብ ነው።

24+1-25+461 ጌታ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ያስተማረው ይህ ጥምርት በጥንቃቄ ወንጌል ውስጥ ከሚገኙት ዐቢይት ትሪ ክምቻ አምስተኛውና የመደራሻው ነው (የ 5+1-7+29) የግር 13+1-37 ግብ ይመጣ)።

24+2 ለንድ ድንጋይ ለንኳ ለይናልም በ70 ዓ.ም. በቲተ መሪነት ርግማውን እየተላለምንና የቤተ መቅደሱን ሕንጻ ፈጽመው በወደመት ጊዜ ትንቢቱ ቃል በቃል የሚወርደውና ወርቅ ለማግኘት፤ ድንጋይን እየፈረሰኩ ይልሉ ወርቅ። ድንጋይ፤ የግር13+1 ግብ ይመጣ። ሳይፈርስ እንዲህ በ1968 በተደረገው ፍፋር ወራሪዎች ካረፈሱት ሕንጻ የተቀበሉ ብዙ ደንቦች ተገኝተዋል።

24+3 በደብረ ዘይት ተራራ፤ የወይራ ዛፍ ያለበት ተራራ ግለት ነው፤ ከአያሩሳሌም በስተ ምሥራቅ ካለው ከቆድርን ስለቅራ ራቅ ብሉ የሚገኘው ርግማው ሁለት ጊዜ ያህል፤ ከፍታውም ከአያሩሳሌም ከተማ በላይ 62 ሜትር ያህል ከፍ የሚገልጽ ተባብሮ (የግር11+1 ግብ ይመጣ)። መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መደራሻ ምልክት ምን ደግሞ? አያሱስ ለእነዚህ ሁለት

ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።³⁵ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሊ ግን ፈጽሞ አያልፍም።

የሚመጣበት ቀንና ሰዓት አለመታወቅ

24+37-39 ተገ ምብ - ሉቃ 17+26:27
24+45-51 ተገ ምብ - ሉቃ 12+42-46

³⁶የን ቀንና ሰዓት ግን ከአብ በስተቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ፣ ወልድም ቢሆን ማንም አያውቅም።³⁷ ልክ በኖን ዘመን እንደ ሆነው የሰው ልጅ መምጣትም እንደ ደዘሁ ይሆናል፤³⁸ ከጥፋት ውሃ በፊት ኖሳ ወደ መርከቡ እስከገባበት ቀን ድረስ ሰዎች ሲበሉና ሲጠጡ፣ ሲያገቡና ሲጋቡ እንደ ነበሩ፣³⁹ እስከዚያ ጊዜ ድረስም እንደ ሚመጣ ሳያውቁ ድንገት የጥፋት ውሃ እንደ ጸጥላለቃቸው፣ የሰው ልጅ ሲመጣም እንደደዘሁ ይሆናል።⁴⁰ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በዕርሻ ላይ ይውላሉ፤ አንዱ ይወስዳል፤ ሌላው ይቀራል።⁴¹ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዷ ትወሰዳለች፣ ሌላዋ ትቀራለች።

⁴²እንግዲህ ጌታችሁ የሚመጣበትን ቀን ስለማታውቁ ነቅታችሁ ጠብቁ።⁴³ ይህን ልብ በሉ፤ ባለቤት ሌሊት ሌባ በየትኛው ሰዓት እንደሚመጣ ቢያውቅ ኖሮ፣ በነቃም ቤቱም እንዳይደፈር በተጠባበቀ ነበር።⁴⁴ የሰው ልጅም ባላሰባችሁት ሰዓት ይመጣልና እናንተም እንደደዘሁ ዝግጁ ሁኑ።

⁴⁵በተገቢው ጊዜ ምግባችንን እንዲሰጣችሁ ባለቤቱ በቤተ ሰዎቹ ላይ የሾመው ታማኝና ብልጎ አገልጋይ እንግዲህ ማንው?

⁴⁶ባለቤቱ ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ የተባለበትን ዐደራ እየፈጸመ የሚያገኘው ያ አገልጋይ የተባረከ ነው፤⁴⁷ እውነት እላችኋለሁ፤ በንብረቱ ሁሉ ላይ ይሾመዋል።⁴⁸ ነገር ግን ያ አገልጋይ ክፉ ቢሆንና ለራሱ፣ ‘ጌታዬ ይዘገያል’ በማለት፣⁴⁹ ተነሥቶ ሌሎች አገልጋይ ባልንጀሮቹን መምታት ቢጀምር፣ ከስካራዎችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፣⁵⁰ እርሱ ባልጠበቀው ቀንና ባላሰበው ሰዓት ጌታው መጥቶ፣⁵¹ ይቁርጠዋል፤ ዕድል ፈንታውንም ከግብዞች ጋር ያደርግበታል፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

የዐሥሩ ልጃገረዶች ምሳሌ

25 “በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማይ መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን

24+35 ጥቴ5+18
24+36 ሐሥ1+7
24+37 ዘፍ6+51
7+6-23
24+38 ጥቴ22+30
24+39 ሉቃ17+30
24+40 ሉቃ17+34
24+41 ሉቃ17+35
24+42
ጥቴ25+131
ሉቃ12+40
24+43 ሉቃ12+39
24+44 1ተሰ5+6
24+45
ጥቴ25+21 23
24+46 ራእ16+15
24+47
ጥቴ25+21 23
24+49 ሉቃ21+34
24+51 ጥቴ 8+12
25+1 ጥቴ13+241
ሉቃ12+35-38+14
20+81ራእ45+19+71
21+2

ሊቀበሉ የወጡ ዐሥር ልጃገረዶችን ትመሰላሉ።² ከእነርሱም አምስቱ ልጃገረዶች ዝንጉዎች፣ አምስቱ ደግሞ አስተዋዮች ነበሩ፤³ ዝንጉዎቹ መብራት ይዘው መጠባቂያ ዘይት ዘይት አልያዙም ነበር። ላከተዋ የባቱ ግን ከመብራታቸው ጋር መጠባቂያ ዘይት ማስሰር ይዘው ነበር። ሙሽራው በዘገየ ጊዜ፣ ሁሉም እንቅልፍ ተጫጫናቸውና ተኙ።

⁶እኩል ለሊት ላይ፣ ሙሽራው እየመጣ ነው፤ መጥታችሁ ተቀበሉት! የሚል ጥሪ ተሰማ።

⁷“በዚህ ጊዜ ልጃገረዶቹ ሁሉ ተነሥተው መብራቶቻቸውን እየተረኩሱ መዘጋጀት ያዙ።⁸ ዝንጉዎቹ አስተዋዮቹን፣ ‘መብራታችን ሊጠፋብን ስለሆነ፣ ከዘይታችሁ ስጡን’ አሏቸው።

⁹“አስተዋዮቹ ልጃገረዶች ግን መልሰው፣ ‘ያለን ዘይት ለእኛም ለእናንተም ላይበቃ ስለሚችል፣ ሄዳችሁ ከሻጮች ለራሳችሁ ግዙ’ አሏቸው።

¹⁰“ዘይት ሊገዙ እንደ ሄዱ፣ ሙሽራው መጣ፤ ተዘጋጅተው የነበሩት ልጃገረዶችም ወደ ሰርጉ ግብግብ አብረው ገቡ፤ በሩም ተዘጋ።

¹¹“ዘግየት ብለው ሌሎቹ ልጃገረዶች መጥተው፣ ‘ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ በሩን ክፈትልን’ አሉ።

¹²እርሱ ግን መልሶ፣ ‘እውነት እላችኋለሁ፣ አላውቃችሁም’ አላቸው።

¹³“እንግዲህ ቀኑን ወይም ሰዓቱን ስለማታውቁ ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ።

የሰነፋ አገልጋይ ምሳሌ

25+14-30 ግጥ - ሉቃ 19+12-27

¹⁴“የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋዮቹን ጠርቶ ያለውን ንብረት በዐደራ በመስጠት ወደ ሌላ አገር ለሄድ የተነሳ አንድ ሰውን ትመሰላለች።¹⁵ እያንዳንዱ እንደ ችሎታው በመደልደል ለአንዱ አምስት ታላንት፣¹⁶ ለሌላው ሁለት፣ ለሌላው ደግሞ አንድ ታላንት ሰጥቶ ጉዞውን ቀጠለ።¹⁷ አምስት ታላንት የተቀበለው ሰውዬ ወዲያም በገንዘቡ ንግድ ጀምሮ አምስት ታላንት አተረፈ፤¹⁸ እንዲሁም ሁለት ታላንት

³⁴ ወይም ዘር
³⁶ እንደ ጽጌት ጽጌት ወልድም ቢሆን የሚለው የላቀውም
⁴⁵ እንደ ታላንት በሺህ የሚቆጠር ብር የሚያህል ነው

24+34 ይህ ትውልድ የግር13+30 እና የሉቃ21+32 ግብ ይመጣ።

24+36 ወልድም ቢሆን የግር13+32 ግብ ይመጣ።
25+1 ዐሥር ልጃገረዶችን ሙሽራዬ ሙሽራውን እንድትቀበል የሚያዘጋጁት ሴት ሚዛዎች ናቸው። መብራታቸው በረጅም እንዲህ ማና ላይ በዘይት የተነከረ እራፊ ጨርቆ የተጠመጠመበት ማብሪያ ነበር። (በሽክለ የተሠራ አህትኛ ፋና ከግቢ ውጭ ለሚደረግ ጥዘ አገልግሎት እጅግም ነው።)
25+3 ዘይት፣ የወይራ ዘይት ነው። ምሳሌው ላይ የተጠቀሰው ዘይት እውነተኛ እምነትን ጽድቅንና በአማኑ ዘንድ የመንፈስ ቅዱስን መገኘት ያመለክታል።
25+7 እየተረኩሱ የተቃጠለውን ክር ወይም ጨርቆ ኩስ ትረው እያወገዱ ዘይት የተቃደበት ማለት ነው።

25+9 ላይበቃ ስለሚችል፣ ፋናዎች እየሰሩ እንዲቆዩ ከተፈለገ፣ ብዙ ዘይት ያስፈልጋቸዋል፤ ዘይቱም በተወሰነ ደረቅ መታከት ነበረበት። የዐሥሩ ልጃገረዶች ምሳሌ በእምነት መጽናት አስፈላጊ እንደ ሆነና በመንፈሳዊ ረገድም ዝግጁነትን የሚጠይቅ መሆኑን ያመለክታል። ዘወትር ተዘጋጅቶ መጠበቅ የሚያስፈልገው ክርስቲስ ጸገም የሚመጣበት ቀን ስለሚያውቅ ነው።
25+13 ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ፤ ጌታ በዚህ ክፍል የሰጠው የዐሥሩ ቁኝቶች (ልጃገረዶች) ምሳሌ፣ እምነትን ለጸገም ምጽአት ያን ያህል መዘጋጀት እንደ አላቸው የሚያስረዳ ነው። ምክንያቱም ቀኑን ሰዓቱን ሰዓቱን አስቀድሞ የሚያውቅ ስለሌለ ነው።
25+15 ታላንት፣ ይህ ቃል አስቀድሞ ለክብደት መለኪያ ያገለግላል ነበር (34 ኪ.ግ. ያህል) ነበር። ቀጥሎም የሳንቲም ገንዘብ ዋጋ መገለጫ ሆነ።

የተቀበለው ሁለት አተረፈ፤¹⁸ አንድ ታላንት የተቀበለው ግን መሬት ቁፍር የጌታውን ገንዘብ ደበቀ።

¹⁹“የአገልጋዮቹም ጌታ ከብዙ ጊዜ በኋላ ከሄደበት ተመልሶ የሰጣቸውን ገንዘብ ተሳሰበ።²⁰ አምስት ታላንት የተቀበለውም፤ ሌላ አምስት ተጨማሪ ታላንት ይዞ በመቅረብ፤ ‘ጌታ ሆይ! አምስት ታላንት ዐደራ ሰጥተኸኝ ነበር፤ ይኸውልህ አምስት ተጨማሪ ታላንት አትርፈላለሁ’ አለው።

²¹“ጌታውም፤ ‘ደግ አድርገሃል፤ አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ’ አለው።

²²“እንዲሁም ሁለት ታላንት የተቀበለው አገልጋይ ቀርቦ፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ሁለት ታላንት ሰጥተኸኝ ነበር፤ ይኸው ሁለት ተጨማሪ ታላንት አትርፈላለሁ’ አለው።

²³“ጌታውም፤ ‘ደግ አድርገሃል፤ አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ’ አለው።

²⁴“አንድ ታላንት የተቀበለው አገልጋይ ቀርቦ፤ ‘ጌታ ሆይ፤ አንተ ካልዘራህበት የምታጭድ፤ ካልበተንህበትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህ ወውቃለሁ።²⁵ ስለዚህ ፈራሁህ፤ ሂጄም መሬት ቁፍራ ታላንት ገድጓድ ውስጥ ደበቅሁት፤ ገንዘብህ ይኸውልህ’ አለው።

²⁶“ጌታውም መልሶ፤ ‘አንተ ክፉ፤ ሰነፍ አገልጋይ፤ ካልዘራህበት የማጭድ፤ ካልበተንህበትም የምትሰበሰብ መሆኑን ታውቅ ነገር አል? ²⁷ታዲያ፤ በምመለስበት ጊዜ ገዢ ቤን ከኃወላዩ እንዳገኘው ለለዋጮች መስጠት ይገባህ ነበር?!

²⁸“ባሉ እንግዲህ ታላንቱን ወስዳችሁ ዐሥር ታላንት ላለው ስጡ፤ ²⁹ላለው ይመርር ለታል፤ የተትረፈረፈም ይኖረዋል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።³⁰ ይህን የማይረባ አገልጋይ ልትሰናፍ ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጥ

25:19 ግጥም 18:23
25:21 ጥ 23:ግጥም
24:45:47:ሉቃ
16:10
25:23 ጥ 21
25:29
ግጥም 13:12
ግጥም 25:ሉቃ 8:18
119:26
25:30 ግጥም 8:12

25:31 ግጥም 19:28
ሉቃ 17:30
25:32 ግጥም 31:18
ሉቃ 34:17:20
25:34 ግጥም 34:2
5:3:10:9:119:141
ሉቃ 20:32:1ቀሮ
15:50:194:5:21
6:1
4:1
9:26:የ62:51
6:21:38:1748
25:35
ሉቃ 31:32:6:113:2
25:36 ሉቃ 54:71
ሉቃ 11:712ጥ
11:16:የ61:271
2:15:16
25:40 ግጥም 10:40
4:216:113:2
25:41 ሉቃ 66:241
ግጥም 31:12:15:221
7:23:ግጥም 9:43:481
ሉቃ 31:171
2ጊጥም 2:4:ይሁ7

ታችሁ ባሉት’ አለ።
የመጨረሻው ፍርድ

³¹“የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋር በክብር ሲመጣ፤ በክብር ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤ ³²ሕዝቦች ሁሉ በሬቴ ይሰበሰባሉ፤ እርሱም፤ እረኛ በጎችን ከፍየሎች እንደሚለይ፤ ሕዝቡን አንዱን ከሌላው ይለያል፤ ³³በጎቹን በቀኙ፤ ፍየሎቹን ግን በግራው ያቆማቸዋል።

³⁴“ባዚያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ በኩል ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፤ ‘እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ፤ ³⁵ምክንያቱም ተርቤ አብልታችሁኛል፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛል፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል፤ ³⁶ታርገፍ አልብሳችሁኛል፤ ታምሜ አስታምማችሁኛል፤ ታስራ ጠይቃችሁኛል።’

³⁷“ጸድቃንም መልሰው እንዲህ ይሉታል፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ተርቤ አይተን መቼ አበላንህ? ወይም ተጠምተህ አይተን መቼ አጠባንህ? ³⁸እንግዳ ሆኜ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለሰሰንህ? ³⁹እንዲሁም ታመህ ወይም ታስረህ አይተን መቼ ጠየቅንህ?’

⁴⁰“ንጉሡም መልሶ፤ ‘እውነት እላችኋለሁ፤ ከእነዚህ አነስተኛ ከሆኑት ወንድ ጋሮቹ ለአንዱ ያደረጋችሁት፤ ለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው’ ይላቸዋል።

⁴¹“ከዚያም በግራው በኩል ላሉት ደግሞ እንዲህ ይላቸዋል፤ ‘እናንተ የተረገማችሁ፤ ለዲያብሎስና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀው የዘላለም እሳት ከእኔ ተለይታችሁ ሂዱ፤ ⁴²ምክንያቱም ተርቤ አልብሳችሁኛል፤ ተጠምቼ አልጠባችሁኛል፤ ⁴³እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኛል፤ ታርገፍ አልብሳችሁኛል፤ ታምሜ ሚና ታስራ አልጠየቃችሁኛል።’

⁴⁴“እነርሱም መልሰው፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ተርቤ ወይም ተጠምተህ፤ እንግዳ ሆኜ ወይም ታርዘህ፤ ታመህ ወይም ታስረህ ዐይተን መቼ አልደረሰንላህም’ ይሉታል።

25:27 ለለዋጮች የዚህ ቃል የግሪኩ አቻ የመጣው “ጠረጣ” ከሚለው የግሪኩ ቃል ነው፤ በእሁኑ ዘመን ይሆን ቃል በግሪኩ አገር ባሉ ባብዛኛ ላይ ተጽፎ ይገኛል። ለዋጮች ክትትል ጠረጣ አጠገብ ተቀምጠው ገንዘብ ይመነገሩ ነበር (ከ21:12 ጋር ያነጻጽሩ)። ከኃወላዩ በግሪኩም ለዚህ የባላው ቃል “ልጅ ከመላደድ” ጋር የተገናኘ ነው፤ ተቀማጭ ወይም መነሻ ገንዘብ እንደ “ወላጅ”፤ ወላዩ ደግሞ እንደ “ልጅ” ይታሰባል።

25:31-46:1 በሰፍት ተቀብይነት ያላቸው የዚህ “የመጨረሻ ፍርድ” ትርጓሜዎች፡- (1) ይህ በምድር ላይ እውን በሚሆነው በዚህ ግጥም ዘመን መንግሥት መጀመሪያ ላይ ነው (ቀ 31:34)፤ ባላግጥም ወደዚህ መንግሥት የሚፈቀድለት ግን ማን እንደ ሆነ ለመወሰን ነው (ቀ 34)። ለፍርድ የሚያበቃው መመዘኛም ቀደም ስለሆነ በሚከተሉት ታላቅ መከራ (ቀ 35:40: 42:45)፤ “ከእነዚህ አክሱኝ ከገሥት የተገደቡት” (ቀ 40) ስተላለት ለአይሁድ ወገኖች በሚረገገው አቀባበል ላይ የተመሠረተ ይሆናል። እንግዲህ አንድ ሰው ድነትን የተቀበለ ወይም ያልተቀበለ መሆኑ የጌታውቀው ለአይሁድ ሕዝብ ባለው አመለካከት ግን

ደርጎው እንደሆነው ነው (ቀ 41:46)። (2) በዘመኑ ፍጻሜ በታላቁ ነጭ ዙፋን ፊት የሚሰጠውን ፍርድ ያመለክታል (ራእ 20:11-15)፤ ዐላግጥም ያዳኑት በሚወርሱት የዘላለም መንግሥት ማን መግባት እንደሚችልና ማን ደግሞ ለዘላለም ቅጣት ወደ ገዢው እንደሚወርድ ለመወሰን ነው (ቀ 34:46)። ፍርዱም የተመሠረተው፤ እንደ ሰው የእግዚአብሔር ለሆኑት በተጨማሪም ስለ ወንድሞች ግጥም 18:15 ግብ ይመጣ ወገኖች በሚላቸው ፍቅር ላይ ነው (የዮሐንስ 3:14-15 ይመጣ)። (3) ጊዜ “ወንድሞቼ” የሚላቸው አጠቃላይ የሰውን ልጅነት ነው እንጂ በሥጋ ዝምድና ላይ የተመሠረተውን አይደለም (ማቴ 12:46-50 ያዕ 1:27:12:14-17)፤ ስለ ዚህ በምንም ዓይነት ትግርና መፈረጋቱ ፍላጎት ላይ የሚገኘን በሰላጭ ፍጠር ቀርቦ የሚመረጡ ገላፊነት ከእውነተኛ አማኝ ሁሉ የሚጠበቅ ነው (ሉቃ 10:29-37፤ ዮሐ 3:11-18፤ 4:20-21፤ ግላ 6:9-10)።

25:34-40:1 በመንግሥተ ሰማይ ሽልማት የሚያገኙት ለሽልማት ላይሉ እንዲያው የሚያገለግሉ ናቸው፤ እግዚአብሔር እንዲሁ በጸጋው ሽልማትን ይሰጣል እንጂ እርሱ የማንም ባለ ዕዳ አይደለም።

የክርስቶስ ምድራዊ ሕይወት

ግንታዎች፡- በአጠቃላይ ቀናቱና ዓመታቱ በትክክል አይታወቁም፡፡

የልጅነት ዘመን

	የኢየሱስ መወለድ (ቤተሉዲያ) ግቴ1+18-25፣ ሉቃ2+1-7
ዓ.ት.ክ 6/5	በእረኞች መጉብኘት (ቤተሉዲያ) ሉቃ2+8-20
	የመቅደስ ሥርዐት (ኢየሩሳሌም) ሉቃ2+21-40
	በምሥራቅ ጠቢባን መጉብኘት (ቤተሉዲያ) ግቴ2+1-12
	ወደ ግብፅ መሰደድ (ግብፅ) ግቴ2+13-18
	ወደ ናዝሬት መመለስ (ገሊላ) ግቴ2+19-23

7/8 ዓ.ም

በልጅነቱ ወደ ቤተ መቅደስ መሄዱ (ኢየሩሳሌም) ሉቃ2+41-52

አገልግሎት የጀመረበት ዓመት

በጋ

26 ዓ.ም	ኢየሱስ ተጠመቀ (ዮርዳኖስ ወንዝ) ግቴ3+13-17፣ግር1+9-11 3+21-23፣ ዮሐ1+29-39
	ኢየሱስ በሰይጣን ተፈተነ (ምድረ በጻ) ግቴ4+1-11፣ግር1+12-13፣4+1-13

መፀው

የኢየሱስ የመጀመሪያ ታምር (ቃና) ዮሐ2+1-11

ክረምት

27 ዓ.ም	ኢየሱስ ቤተ መቅደሱን አጠራ ዮሐ2+14-22
27 ዓ.ም	ኢየሱስና ኒቆላዎስ (ኢየሩሳሌም) ዮሐ3+1-21
	ኢየሱስ ከሰግርያዋ ሴት ጋር ተነጋገረ (ሰግርያ) ዮሐ4+5-42
	ኢየሱስ የሹሙን ልጅ ፈወሰ (ቃና)

ፀደይ

ኢየሱስ የገዛ አገሩ ሰዎች ሊገድሉት ሞከሩ (ናዝሬት) ሉቃ4+16-31

በሕዝብ የታወቀበት ዓመት

በጋ

27 ዓ.ም	አራት ዓሣ አጥማጆች የኢየሱስ ተከታዮች ሆኑ (በገሊላ ባሕር በቅፍርናሆም) ግቴ4+18-22፣ ግር1+16-20፣ ሉቃ5+1-11
	ኢየሱስ የኢጥርስን ዐማት ፈወሰ (ቅፍርናሆም)

መፀው

ኢየሱስ የመጀመሪያ የሰብከት ጉዞውን በገሊላ በኩል አደረገ ግቴ4+23-25፣ ግር1+35-39፣ ሉቃ4+42-44
ግቴዎስ ኢየሱስን ለመከተል ወሰነ (ቅፍርናሆም) ግቴ9+9-13፣ ግር2+13-17፣ሉቃ5+27-32

ክረምት

28 ዓ.ም	ኢየሱስ ዐስራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት መረጠ (ግር3+13-19፣ ሉቃ6+12-15)

ፀደይ

	ኢየሱስ የተራራውን ስብከት ሰበከ (ማቴ5:1-7:29፤ሉቃ6:20-49)
	ጎጢአተኛ ሴት የኢየሱስን እግር ቀባች (ሉቃ7:36-50)
ቢጋ	
	ኢየሱስ እንደ ገና በገሊላ በኩል አለፈ (ሉቃ8:1-3)
	ኢየሱስ ስለ መንግሥቱ ምሳሌ ተናገረ (ማቴ13:1-52፤ ማር4:1-34፤ ሉቃ8:4-18)
መፀው	
	ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ (የገሊላ ባሕር) ማቴ8:23-27፤ ማር4:35-41፤ ሉቃ8:22-25
	ኢየሱስ የኢያሊርስን ልጅ ከሞት አስነሣ (ቅፍርናሆም) ማቴ9:18-26፤ ማር5:21-43፤ ሉቃ8:40-56
	ኢየሱስ 12ቱን ደቀ መዛሙርት እንዲሰብኩና እንዲፈውሱ ላከ (ማቴ9:35-11:1፤ ማር6:6-13፤ ሉቃ9:1-6)
ተቃውሞ የተነሣበት ዓመት	
ክረምት	
28 ዓ.ም	መጥምቅ ዮሐንስ በሄሮድስ ተገደለ (መቃሪያስ) ማቴ14:1-12፤ ማር6:14-29፤ ሉቃ9:17-9
ፀደይ	
29 ዓ.ም	ኢየሱስ 5,000 ሰዎችን መገባ (ቤተ ሳይዳ አጠገብ) ማቴ14:13-21፤ ማር6:30-44፤ ሉቃ9:10-17፤ ዮሐ6:1-14
	ኢየሱስ በባሕር ላይ ተራመደ (ማቴ14+22-23፤ ማር6:45-52፤ ዮሐ6:16-21)
	ኢየሱስ ወደ ጢሮስና ሲዶና ሄደ (ማቴ15:21-28፤ ማር7:24-30)
	ኢየሱስ 4,000 ሰዎችን መገባ (ማቴ15+32-39፤ ማር8:1-9)
	ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ጴጥሮስ ተናገረ (ማቴ16:13-20፤ ማር8:27-30፤ ሉቃ9:18-21)
ቢጋ	
	ኢየሱስ በቅርብ ጊዜ እንደሚሞት ለደቀ መዛሙርቱ ተናገረ (ቂርቆስ ልልሳስ) ማቴ16+21-26፤ ማር8+31-37፤ ሉቃ9+22-25
	የኢየሱስ መልክ ተለወጠ (ማቴ17:1-13፤ ማር9+2-13፤ ሉቃ9:28-36)
መፀው	
	ኢየሱስ የቤተ መቅደስ ግብር ከፈለ (ማቴ17:24-27)
29 ዓ.ም	ኢየሱስ የዳስ በዓልን አከበረ (ኢየሩሳሌም)
	ኢየሱስ ከተወለደ ጀምሮ ዐይኑን ሥውር የተበረዘውን ሰው ፈወሰ (ኢየሩሳሌም) ዮሐ9:1-41
	ኢየሱስ ማርያምንና ማርታን ጎበኝ (ቢታንያ) ሉቃ10:38-42
ክረምት	
29 ዓ.ም	ኢየሱስ አልዓዳርን ከሞት አስነሣ (ቢታንያ) ዮሐ11:1-44
	ኢየሱስ የመጨረሻ ጉዞውን ወደ ኢየሩሳሌም አደረገ፤ 30 ዓ.ም ሉቃ17:11
	ኢየሱስ ሕፃናትን ባረከ (ዮርዳኖስ ማዶ) ማቴ19:13-15፤ ማር10:13-16፤ ሉቃ18:15-17
	ኢየሱስ ከወጣቱ ሀብታም ጋር ተነጋገረ (ማቴ19:16-30፤ ማር10:17-31፤ ሉቃ18:18-30)
	ኢየሱስ ስለ ሞቱና ትንሣኤው እንደ ገና ተናገረ (ዮርዳኖስ አጠገብ) ማቴ20:17-19፤ ማር10:32-34፤ ሉቃ18:31-34
	ኢየሱስ ዐይኑን ሥውሩን በርጠሜያዎስን ፈወሰ (ኢያሪቱ) ማቴ20:29-34፤ ማር10:46-52፤ ሉቃ18:35-43
	ኢየሱስ ከቤኤዎስ ጋር ተነጋገረ (ሉቃ19:1-10)

	ኢየሱስ ማርያምንና ማርታን ለመጉብኘት ወደ ቢታንያ የሐ11:55-12:1
የመጨረሻው ሳምንት	
ፀደይ	
30 ዓ.ም	ወደ ኢየሩሳሌም በክብር መግባት -እሁድ ማቴ21:1-11;ማር11:1-10; ሉቃ19:29-44; የሐ12:12-19
	ኢየሱስ የበለሲቱን ዛፍ ረገመ -ሰኞ ማቴ21:18-19; ማር11:12-14
	ኢየሱስ ቤተ መቅደሱን አጠራ -ሰኞ ማቴ21:12-13; ማር11:15-18
	የኢየሱስ ባለ ሥልጣንነት ተጠየቀ -ማክሰኞ ማቴ21:23-27; ማር11:27-33; ሉቃ10:1-8
	ኢየሱስ በቤተ መቅደስ አስተማረ -ማክሰኞ ማቴ21:28-23:39; ማር12:1-44; ሉቃ20:9-21:4
	ኢየሱስ ሸቱ ተቀባ (ቢታንያ) -ማክሰኞ ማቴ26:6-13;ማር14:3-9;የሐ12:2-11
	በኢየሱስ ላይ የተደረገ ሄራ -ረቡዕ ማቴ26:14-16; ማር14:10-11;ሉቃ22:3-6
	የመጨረሻው እራት -ሐሙስ ማቴ26:17-29;ማር14:12-25; ሉቃ22:7-20;የሐ13:1-38
	ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን አጸናና -ሐሙስ የሐ14:1-16:33
	ኢየሱስ በኤቴሴግኒ -ሐሙስ ማቴ26:36-46; ማር14:32-42; ሉቃ22:40-46
	የኢየሱስ መታሰርና በፍርድ ፊት መቅረብ -ሐሙስ ማቴ26:47-27:26; ማር14:43-15:15; ሉቃ22:47-23:25; የሐ18:2-19:16
	የኢየሱስ መስቀልና መሞት (ጎልጎታ) -ዐርብ ማቴ27:27-56; ማር15:16-41;ሉቃ23:26-49;የሐ19:17-30
	የኢየሱስ መቀበር (የየሌፍ መቃብር) -ዐርብ ማቴ27:57-66;ማር15:42-47;ሉቃ23:50-56;የሐ19:31-42
ከትንሣኤ በኋላ	
30 ዓ.ም	ባደው መቃብር (ኢየሩሳሌም) -እሁድ ማቴ28:1-10; ማር16:1-8; ሉቃ24:1-12; የሐ20:1-10
	መግደላዊት ማርያም ኢየሱስን በአትክልት ስፍራ አየች (ኢየሩሳሌም) -እሁድ ማር16:9-11; የሐ20:11-18
	ኢየሱስ ወደ ኢግሁስ ይሄዱ ለነበሩት ለሁለቱ ታዩ -እሁድ ማር16:12-13; ሉቃ24:13-35
	ኢየሱስ ለዐሥሩ ደቀ መዛሙርት ታዩ (ኢየሩሳሌም) -እሁድ ማር16:14; ሉቃ24:36-43; የሐ20:19-25
	ኢየሱስ ለዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ታዩ (ኢየሩሳሌም) -ከአንድ ሳምንት በኋላ የሐ20:26-31
	ኢየሱስ ከአንዳንድ ደቀ መዛሙርቱ ጋር ተነጋገረ (ገሌላ ባሕር) ከአንድ ሳምንት በኋላ የሐ21:1-25
	ኢየሱስ ወደ አባቱ ዐረገ (ደብረ ዘይት) -ከ40 ቀናት በኋላ ማቴ28:16-20;ማር16:19-20; ሉቃ24:44-53

ፈጽሞ አለው።

በዚህ ጊዜ ሰዎች ቀርበው ኢየሱስን ያዙት፤ አሰሩትም።⁵¹ ከኢየሱስ ጋር ከክሰሩት እንዲገኝ ሰይፉን መዝዞ በመሰንዘር የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮውን ቈረጠው።

⁵² ኢየሱስም እንዲህ አለው፡ “በል ሰይፍ ህን ወይ ሰገጣው መልስ፡ ሰይፍን የሚመዝዙ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉ።⁵³ ካስፈለገ አባ ቴን ብጠይቀው ከዐሥራ ሁለት ክፍለ ሰራዊት የሚበልጡ መላእክት የማይሰድሱት ይመስላሃል?”⁵⁴ ይህ ቢሆን ደግሞ ቅዱሳት መጻሕፍት ይሆናል ያሉት ነገር እንዴት ይፈጸማል?”

⁵⁵ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፡ “ወንበዴ እንደሚይዝ ሰው ሰይፍና ዱላ ይዛችሁ ልትይዙኝ መግባችሁ? በየ ስለቱ በቤተ መቅደስ ተቀምጧ ሳስተምር አልያዛችሁኝም ነበር፤⁵⁶ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነው ነቢያት በቅዱሳት መጻሕፍት የተናገሩት ይፈጸም ዘንድ ነው።” በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ።

ኢየሱስ በአይሁድ ሸንጎ ፊት

26:57-68 ተጓ ያጣ - ግር 14:53-65፤ ዮሐ 18:12:13:19-24

⁵⁷ በዚህ ጊዜ ኢየሱስን የያዙት ሰዎች፤ የአራት የሕግ መምህራንና የሕዝብ ሽማግሌዎች ተሰብስበው ወደ ነበሩት፤ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀዳፋ ወሰዱት።⁵⁸ ነገር ግን ጴጥሮስ ክርቀት ሆኖ እስከ ሊቀ ካህናቱ ቅጥር ግቢ ይከተለው ነበር፤ ወደ ውስጥ ገብቶም የሁኔታውን መጨረሻ ለማየት ከጠባቂዎች ጋር ተቀመጠ።

⁵⁹ በዚህ ጊዜ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሸንጎ በሙሉ ኢየሱስን ለማስገደል የሐሰት ማስረጃ ይፈልጉ ነበር።⁶⁰ ብዙ የሐሰት ምስክሮች ቢቀርቡም በቂ ማስረጃ አላገኙም፤ በኋላ ግን ሁለት ሰዎች ቀርበው፤⁶¹ “ይህ ሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ፤ በሦስት ቀን ውስጥ መልሼ ልሠራው እችላለሁ” ብሎአል” በማለት ተናገሩ።

⁶² በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ተነሥቶ በመቆም፤ “እነዚህ ሰዎች ለሚመስኩሩብህ ሁሉ ምንም መልስ አትሰጥምን?” አለው።⁶³ ኢየሱስ ግን ዝም አለ።

ሊቀ ካህናቱም፤ “በሕያው እግዚአብሔር ስም አምላሃለሁ፤ አንተ ክርስቶስ የእግዚአ

26:51 ሉቃ22:36:1
ዮሐ18:10
26:52 ዘፍ9:6:10
21:12:14:13:10
26:53 2ኃ:16:17:1
43:7:10:17:4:11
26:54 ቀ*24:1
ግቴ11:22
26:55 ግር12:35:1
ሉቃ21:13:7:1
ዮሐ7:14:28:18:20
26:56 ቀ*24:1
ግቴ11:22
26:57 ቀ*3
26:58 ቀ*69:1
ግር14:66:15:16:1
ሉቃ11:21:22:55:1
ዮሐ7:32:45:46:1
18:15
26:59 ግቴ5:4:22
26:60 ዘጸ19:15:1
መዝ27:12:35:11:1
ሉቃ6:13
26:61 ዮሐ2:19
26:63 ዘሌ5:11
ግቴ4:3:16:16:1
ግር14:61:1
ሉቃ22:67

ብሔር ልጅ እንደ ሆንህ ንገረን” አለው።
⁶⁴ ኢየሱስም፤ “አንተው ራስህ ብለሽዋል፤ ነገር ግን ለሁላችሁም ልንገራችሁ፤ ወደ ፊት የሰው ልጅ በገያሉ ቀኝ ተቀምጦ በስማይ ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ” አለው።

⁶⁵ በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደ፤ “በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል ተናገሮ አል፤ ከዚህ ላይ ግን ምስርነትን ያስፈልገናል? በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል መናገሩን እናንተው ራሳችሁ ስምታችኋል፤⁶⁶ ምን ይመስላችኋል?” አላቸው።

እነርሱም፤ “ሞት ይጠቀል!” ብለው መለሱ።
⁶⁷ በዚህ ጊዜ ፊቱ ላይ እየተፋ በጡጫ መቱት፤ ሌሎቹም በጥሬ እየመቱት፤⁶⁸ “ከርሱ ስቶህ ሆይ፤ ማንው የመታህ? እስቲ ትንቢት ንገረን!” አሉት።

ጴጥሮስ ኢየሱስን ካደ

26:69-75 ተጓ ያጣ - ግር 14:66-72
ሉቃ 22:55-62፤ ዮሐ 18:16-18:25-27

⁶⁹ ከዚህ በኋላ ጴጥሮስ በሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ ተቀምጦ ሳለ እንዲት የቤት ሠራተኛ ወደ እርሱ ቀርባ፤ “አንተም ከገለላው ኢየሱስ ጋር ነበርህ” አላቸው።

⁷⁰ እርሱ ግን፤ “ምን እንደምትናገራ አላውቅም” በማለት በሁላቸውም ፊት ካደ።

⁷¹ ከግቢው መውጫ ወደ ሆነው በር ሲያመራ ለላባ ሠራተኛ ተመልክታው፤ በዚያ ለነበሩት ሰዎች፤ “ይህ ሰው ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋር ነበር” አላች።

⁷² እርሱም በመሐላ ቃል፤ “ሰውየውን አላውቀውም!” ሲል ዳግመኛ ካደ።

⁷³ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ በዚያ ቆመው የነበሩት ሰዎች ቀርበው ጴጥሮስን፤ “አንጋርህ ስለሚያጋልጥህ፤ በእርግጥ አንተም ከእነርሱ አንጹ ነህ!” አሉት።

⁷⁴ እርሱም እየማለፍ እየተገዙት፤ “እኔ ሰውየውን አላውቀውም!” አላቸው።

ወዲያውም ዶሮ ጮኹ።⁷⁵ በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ፤ “ዶሮ ሳይሆን ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” ብሎ ኢየሱስ የተናገረው ቃል ትዝአለው፤ ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ መራራ ልቅስ አለቀሰ።

*50 ወይም “ወጃኝ ሆይ፤ ለምን መጣህ?”
*63 ወይም “መሊሑ”፤ ቀ*68 ይመ

26:53 ክፍለ ሠራዊት፤ አንድ የሮማውያን ክፍለ ጦር በውስጡ 6000 ግዳዮች ነበሩ።
26:54 ቅዱሳት መጻሕፍት ... ይፈጸማል፤ ከቀ*56 አንጻር ሲታይ ዘከ13:7 ላይ ያለውን ሳያመለክት አይቀርም።

26:57-27:26፤ ኢየሱስ ተከሰ ለምርመራ የቀረበባቸውን ሁለት ደረጃዎች፤ ማለትም የካህናቱን ሸንጎና የመንግሥቱን ችሎት አካቶ ያዩ ክፍል ነው፤ ይህን ክስ በተመለከተ የግር 14:53-15:15 ይገኛል።

26:59 የአይሁድ ሸንጎ የግር14:55 ማጣ ይመ።
26:61 የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ፤ ኢየሱስ ስን ቃል (ዮሐ2:19) ሆን ብለው አጣመው እንዳቀረቡት ያላያሉ።
26:63 በሕያው እግዚአብሔር ስም አምላሃለሁ፤ ጌታ እየሰሰ ቀ*62 ላይ የቀረበለትን ጥያቄ ለመመለስ ፈቃደኛ አላሆ

ነም ነበር (ቀ*63 ይመ)፤ ነገር ግን ሊቀ ካህናቱ በዚህ መልክ ጥያቄውን በማቅረቡ፤ ከሕጋዊ ገደታት የተነሣ መልስ መስጠት ነበረበት።

26:65 ልብሱን ቀደ፤ በመሠረቱ ሊቀ ካህናት ልብሱን እንዳይቀድ ሕጉ ይከለክላል (ዘሌ10:6:1 21:10)፤ ይህ ሁኔታ ግን እጅግ የተለየ አጋጣሚ ተደርጎ ታይቶአል። ሊቀ ካህናቱ በቀ*64 ላይ የተመለከቱት የኢየሱስን መልስ በእግዚአብሔር ላይ እንደ ተሰነከረ ስድብ ቈጥሮታል (የግር14:64 ማጣ ይመ)።

26:67-68፤ ሰዎች የኢየሱስን ዐይን ሸፍነው እንደ ነበር ግርቆስ ይገልጻል (ግር14:65)፤ ይህም “ማን ነው የመታህ? ... ትንቢት ተናገር” የሚለውን የፈዘ ጥያቄ መልስ ይገልጻል።
26:73 አንጋርህ ስለሚያጋልጥህ፤ የጴጥሮስ አንጋር እንደ ገሊላ ሰዎች ስለ እርሱ በእየሩሳሌም ካት ተሰይቶ የሚታወቅ እር።

ይሁዳ ራሱን ሰቀለ

27 ጠዋት በማለጻ ላይ፤ የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሌዎች ሁሉ ኢየሱስ ስለሚገደዱት ሁኔታ ተመክክሩ፤ ካሰሩትም በኋላ ወስደው ለገዥው ለጲላ ጦስ አሳልፈው ሰጡት።

ከላልፎ የሰጠው ይሁዳም ኢየሱስ እንደ ተፈረደበት ባየ ጊዜ ተጸጸተ፤ የወሰደውን ሠላሳ ጥሬ ብር ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች መልሶ በመስጠት፤ “ገጽሐ ሰው አሳልፎ በመስጠቴ በድያለሁ” አለ። እነርሱም፤ “ታዲያ እኛ ምን አገዝን፤ የራስህ ጉዳይ ነው!” አሉት።

ከሊዚህ ይሁዳ ብሩን በቤተ መቅደስ ውስጥ ወርውሮ ወጣ፤ እደም ራሱን ሰቅሎ ሞተ።

የካህናት አለቆች ብሩን አንገሥተው፤ “የደም ዋጋ ስለሆነ ወደ መባ ልንጨምረው አይፈቀድም” አሉ፤ ገተመክከረውም ለእንግዶች የመቃብር ስፍራ እንዲሆን በገንዘቡ የሽክላ ሠራውን ቦታ ገዙበት። ከሊዚህም ያ ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ “የደም መሬት” ተብሎ ይጠራል። በዚህም በህደድ ኤርምያስ እንዲሁ ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ፤ “ለእርሱ ዋጋ ይሆን ዘንድ የእስራኤል ልጆች የገመቱትን ሠላሳ ጥሬ ብር ተቀበሉ።”¹⁰ እግዚአብሔርም ባዘዘኝ መሠረት ለሸክላ ሠራው ቦታ ከፈለ።”

ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት

27፥11-26 ተጓ ምሳ - ግር 15፥2-15፤ ሉቃ 23፥23፤18-25፤ ዮሐ 18፥29-19፥16

በዚህ ጊዜ ኢየሱስ አገረ ገዥው ፊት ቀረበ፤ አገረ ገዥውም፤ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህ?” በማለት ጠየቀው።

ኢየሱሱም፤ “አንተው እንዳልኸው ነው” ሲል መለሰለት።

የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ሲከሱት ግን ምንም መልስ አልሰጡም።¹³ በዚህ ጊዜ ጲላጦስ፤ “ሰንት ነገር አቅርቦው እንደሚከሱ ሰው አትሰማምን?” አለው።¹⁴ እርሱ ግን አገረ ገዥው እስኪገረም ድረስ ለቀረበበት ክስ አንዳት ቃል እንኳ አልሰለሰም።

እነዚህ ገዥው ሕዝቡ በበዓሉ እንዲፈታላቸው የሚጠይቁትን አንድ እስረኛ የመፍ

27፥1 ግቴ12፥14፤ ማር15፥11 ሉቃ22፥66 27፥2 ግቴ20፥19፤ ማር15፥14፥ቃ13፥11 ሉቃ3፥13፤1ጢዋ6፥13 27፥3 ግቴ10፥4፤ 26፥14፤15 27፥4 ሉቃ24፥2 27፥5 ሉቃ19፥21፤ ሉቃ1፥18 27፥8 ሉቃ1፥19 27፥9 ግቴ1፥22 27፥10 ኢር32፥6-9፤ ዘክ11፥12-13 27፥11 ግቴ2፥2 27፥12 ማር14፥61 27፥13 ግቴ26፥62 27፥14 ማር14፥61 27፥15 ዮሐ18፥39

27፥17 ሉቃ22፤ ግቴ1፥16 27፥19 ሉቃ24፥11፥12፤14፥11፥17 3፥5፤ኢዮ33፥14-16፤ ግቴ1፥20፤21፥12፥13፤ 19፥22፤ዮሐ19፥13 27፥20 ሉቃ3፥14 27፥22 ግቴ1፥16 27፥24 ሉቃ18፥21፥6፤1፥26፥6፤ ግቴ26፥5 27፥25 ሉቃ2፥19፤ ሉቃ5፥28 27፥26 ሉቃ53፥5፤ ዮሐ19፥11 27፥27 ዮሐ18፥28፤ 33፥19፥9 27፥28 ዮሐ19፥2 27፥29 ሉቃ53፥5፤ ዮሐ19፥23

ታት ልማድ ነበረው።¹⁶ በዚያን ጊዜ በዐ መፅዕ የታወቀ በርባን የሚባል እስረኛ ነበር።¹⁷ ሕዝቡ እንደተሰበሰቡ ጲላጦስ፤ “ከበርባንና ክርስቶስ ከሚባለው ከኢየሱስ፤ ግንን እንድ ፈታላችሁ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።¹⁸ ጲላ ጦስም በኖናት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

በፍርድ ወንበር ላይ ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ፤ “በእርሱ ምክንያት ዛሬ በሕልም ብዙ ስለተ ሠቃያሁ፤ በዚያ ገጽሐ ሰው ላይ ምንም ነገር አንዳታደርግ” የሚል መልእክት ሳከችበት።¹⁹ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች በርባን እንዲፈታላቸው ኢየሱስ ግን እንዲገደል ይለምኑ ዘንድ ሕዝቡን ያግቡ ነበር።

እነዚህ ገዥውም፤ “ከሁለቱ ግንን እንድ ፈታላችሁ ትፈልጋላችሁ?” በማለት ጠየቀ።

እነርሱም፤ “በርባንን!” በማለት መለሱ።

ጲላጦስም፤ “ታዲያ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስንስ ምን ላድርገው?” አላቸው።

ሁሉም፤ “ይሰቀል!” አሉ።

ጲላጦስም፤ “ለምን? ምን ክፉ ነገር አድርጎአል?” በማለት ጠየቃቸው።

እነርሱ ግን አብዝተው እየሮኹ፤ “ይሰቀል!” አሉ።

ጲላጦስ ሁኔታው ሽብር ከማለገጥት በስተቀር ምንም ፋይዳ የሌለው መሆኑን ተመልክቶ፤ “እኔ ከዚህ ሰው ደም ገጽሐ ነኝ፤ ከእንግዲህ ገላፊነቱ የራሳችሁ ነው” በማለት ውሃ አስመጥቶ በሕዝቡ ፊት እጆቹን ታጠበ።²⁰ ከሕዝቡም በመላ፤ “ደሙ በእኛን በልጅ ቻችን ላይ ይሁን!” ብለው መለሱ።

በዚህ ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን ካስገረፈው በኋላ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው።

ኢየሱስ በሮማውያን ወታደሮች እጅ

27፥27-31 ተጓ ምሳ - ግር 15፥16-20

በሰንት ወደ የአገረ ገዥው ወባ ወሰዱት፤ ሰራዊቱንም ሁሉ በዙሪያው አሰባሰቡ።²⁸ ልብሱን ገፈው ቀይ ልብስ አጠለቀሰት፤²⁹ እገሽኸ ጌን ጉነው እክለል በመሥራት ራሱ ላይ ደቀበት፤

27፥1 ጠዋት በማለጻ ላይ፤ የአይሁድ የፍርድ ሽንገ የተሰመደ ሕጋዊ ገብረውን በሌሊት ሊያካሄድ ስለሚይቸል፤ የምትወሳኔውን (26፥66) ሕጋዊ ለማድረግ ሲነጋ ልዩ ሰብሰባ ጠራ።

27፥2 ሉ ... ጲላጦስ አሳልፈው ሰጡት፤ የቤተ መቅደሱን አጥር ጥሶ በግሳ ዓዕድ ላይ ካሠየ፤ በቀር የአይሁድ ሽንገ በማንም ሰው ላይ የጠየቀ ፍርድ እንደሚፈርድ በሮማውያን መንግሥት ተገደብ ነበር። ስለዚህ ኢየሱስ የምት ፍርድ ይፈረድበት ዘንድ ለጲላጦስ አልፎ መስጠት ነበረበት። ስለ ጲላጦስ የሰለጠ ለመረዳት የማር15፥1 ማሳ ይመጣ።

27፥3-10፤ ሉቃ1፥16-19 ይመጣ። 27፥5 ራሱን ሰቅሎ፤ ዮሐ1፥18 ማሳ ይመጣ።

27፥8 “የደም መሬት” ተብሎ ይጠራል፤ በኢር19፥6 ላይ “የእርዳሸቆ” ከሚለው ጋር ያነጻጽሩ።

27፥9 ለርምጃ ዘዚህ ላይ የተጠቀሰው ተቅስ ቦክስ 11፥12-13 እና የኢር19፥1-13 ጥምር ይመሰረዳል (ምናልባትም ኢር 18፥2-12 ወይም ኢር32፥6-9 ሊሆን ይችላል)። ግቴዎስ ግን ከዐይይት ነቢ

ያት እንዲያሆነው ኢርምያስ ነው ብሏል፤ ማርቆስም (1፥2-3) ከሚል3፥1 እና ከኢላ40፥3 አቀናጅቶ ከጠቀሰ በኋላ፤ ሁሉንም ጥቅሶች ወቢደ ነቢደ በሆነው በኢላጦስ ስም ጽፎታል።

27፥15 ለገረ ገዥው ... ለግድ፤ ስለዚህ ልማድ በወገሱ ሎች ከተገለጸው ውጭ የሚታወቅ ነገር የለም።

27፥19 በዚህ ጥቅስ ላይ የተጠቀሰው ታሪክ የሚገኘው በግቴዎስ ወንጌል ብቻ ነው።

27፥26 ከሰገረው በኋላ፤ የሮማውያን አገራዊና ከፍተኛ ጭካኔ የተጥሰበት ስለ ነበር፤ አንዳንድ ጊዜ የሚገረፈው ሰው ገና ሳይሰቀል በመገረፍ ላይ እያለ ሕይወቱ ያልፍ ነበር (የማር 15፥15 ማሳ ይመጣ።)

27፥27 ገዥው ገዢ እገረ ገዢው በኢየሩሳሌም ገዢ እስከ ሆነበት ጊዜ ድረስ የሚሰጠው መደበኛ መኖሪያ ነበረው (የማር 15፥16 ማሳ ይመጣ።) 27፥28 ቀይ ልብስ የሮማውያን ወታደሮች ከላይ የሚደርሱት አጠር ያለ ካሳ ነው።

የሸምቦቆ በትር በቀኝ እጁ በማስያዝ በፊት ተንበርክከው፤ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን” በማለት አሾቶብት፤³⁰ ተቀብትም፤ የሸምቦቆ በትሩን ከእጁ ወስደው ራሱ ላይ በሸምቦቆው ደግሞሙ ደጋግመው መቱት፤³¹ ከሸቆብ በኋላም ቀዩን ልብስ ገፊው የራሱን መጉኔጸፊያ አለበሱት፤ ሊሸቆሉትም ይዘውት ሄዱ።

የኢየሱስ መስቀል

27:33-44 ተገ ምስ - ግር 15:22-32፤ ሉቃ 23:33-43፤ ዮሐ 19:17-24

³² ይዘውትም ሲሄዱ ስምያን ተብሎ የሚጠራ የቀሬና ሰው አገኘ፤ መስቀሉንም እንዲሸከም አስገደዱት።

³³ ትርጉሙ፤ “የራስ ቅል” ከሆነው ጎልጎታ ከተባለው ቦታ ሲደርሱ፤³⁴ ከሐሞት ጋር የተቀላቀለ የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን ቀምሶ ሊጠጣው አልፈቀደም።³⁵ ከሰቀሉትም በኋላ ዕጣ ጥለው ልብሱን ተካፈሉት።³⁶ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። ከራሳቸውም፤³⁷ “ይህ የአይሁድ ንጉሥ ኢየሱስ ነው” የሚል የክስ ጽሑፍ አኖሩ።

³⁸ ሁለት ወንበዴዎች አንዱ በቀኙ፤ አንዱ በግራው አብረውት ተሰባስቦ ነበር።³⁹ መንገድ ዐላፊዎችም በጎይል እየተሳደ ቡና ራሳቸውን እየነቀነቁ፤⁴⁰ ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሦስት ቀን ውስጥ የምትሠራው፤ እስቲ ራስህን አድን! የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ በል ከመስቀል ውረድ!” ይሉት ነበር።

⁴¹ የካህናት አለቆችም ከአራት ሕግ መምህራንና ከሽማግሌዎች ጋር ሆነው እያሾቶብት እንዲህ ይሉ ነበር።⁴² “ሌሎችን አዳኝ፤ ራሱን ግን ማዳን አይችልም! የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ አሁን ከመስቀል ይውረድ፤ እኛም እናምንበታለን።”⁴³ በእግዚአብሔር ታምኖ አልፈ፤ “የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ” ይል ስለ ነበር እስቲ ከወደደው አሁን ያድነው!”⁴⁴ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዴዎችም እንደ ዚሁ የስድሳ ቃል ያወርዱበት ነበር።

27:30 ግቴ16:21
27:31 ኢላ53:7
27:32 ግር15:21
ሉቃ23:26;ሐሥ2:1
10:16;9:11;20:1
13:1;16:11;13:12
27:33 ዮሐ19:17
27:34 ጥ48:1
መዝ 69:21
27:35 መዝ22:18
27:36 ጥ54
27:38 ኢላ53:12
27:39 መዝ22:17
109:25; ሰቆ2:15
27:40 ጥ42; ግቴ41:3;6ዮሐ2:19
27:42 ዮሐ1:49; 3:15;11:2;13
27:43 መዝ22:8

የኢየሱስ መሞት

27:45-56 ተገ ምስ - ግር 15:33-41፤ ሉቃ 23:44-49

⁴⁵ ከቀኑ ስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።⁴⁶ በዘጠኝ ሰዓት ገደማ፤ ኢየሱስ ድምፅን ከፍ አድርጎ “አሌሂ! አሌሂ! ሳማ ሰበቅታኒ?” እያለ ጮኸ፤ ትርጉሙም “አም ላኪ፤ አምላኪ፤ ለምን ተውኸኝ?” ማለት ነው።⁴⁷ በዚያ ቆመው ከነበሩት አንዳን ዶቼ ጨኸቱን ሲሰሙ፤ “ኤልያስን እየ ተጣራ ነው!” አሉ።

⁴⁸ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጦ ሰፍነግ በሙሉ ስድ የከመጠ ወይን ጠጅ ውስጥ ነከረው፤ ሰፍነጉንም በሸምቦቆ ዘንግ ጫፍ ላይ በማድረግ እንዲጠጣው ለኢየሱስ አቀረበለት።⁴⁹ የቀሩት ግን፤ “ተዉት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያድነው እናያለን!” አሉ።

⁵⁰ ኢየሱስ እንደ ገና ከፍ ባለ ድምፅ ጮኸ፤ መገራረጉንም አሳልፎ ሰጠ።

⁵¹ በዚያን ጊዜ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ለሁለት ተቀደደ፤ ምድር ተናወጠች፤ ዐለቶችም ተሰነጣጠቁ።⁵² መቃብሮች ተከፈቱ፤ አንቀሳቄተው የነበሩትም በዙጦች ቅዱሳን ተካሡ።⁵³ ከመቃብርም በመውጣት ከኢየሱስ ትንሣኤ በኋላ ወደ ቅድስት ከተማ ገብተው ለብዙዎች ታዩ።

⁵⁴ የመቶ አለቃውና አብረውት ኢየሱስን ይጠብቁት የነበሩት የመሬት መናወጡንና የሆነውን ነገር ሁሉ ባዩ ጊዜ እጅግ ፈሩ፤ ከዚያም፤ “በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበር!” አሉ።⁵⁵ ከገለገለ የመጡና ኢየሱስን በሚያስፈልገው ነገር ለማገልገል የተከተሉት ብዙ ሲቶች ሁኔታውን ከርቀት እየተ ለሰጡ በአካባቢው ነበሩ።⁵⁶ ከእነርሱም መካከል ማርያም መማደላዊት፤ ማርያም የያዕቆብና የዮሴፍ እናት እንዲሁም የዘብ ዴምስ ልጆች እናት ነበሩ።

27:45 አዋ8:9
27:46 መዝ22:1
27:48 ጥ34; መዝ 69:21
27:50 ዮሐ19:30
27:51 ጥ54; ስወ26:31-33; 6:19;4:38
10:19;20
27:53 ግቴ4:5
27:54 ጥ36;ግቴ 4:31;17:5
27:55 ሉቃ8:23
27:56 ግር15:47; ሉቃ24:10; ዮሐ 19:25
27:60 ግቴ27:66

⁵³ 35 ተቋት የጥንት ጃቺ “በዚያ ልብጃን ለራሳቸው ተከፈሉት በቀጣይም ላይ ዕጣ ተጣጥሎ የተባለው ደፈኔዎ ዘንድ” የሚል አላቸው

27:29 ስትር፤ ሊያሾቶብት ያዘጋጁት የውሸት በትረ መን ገሥት ነበር።

27:32 የቀሬና ሰው፤ ቀሬና በሰሜን አፍሪካ የምትገኝ ከተማ ነበረች። ስምዖን ... መሳቀሉንም እንዲሸከም፤ የግር 15:21 ማብ ይመ።

27:33 ጎልጎታ፤ የግር15:22 ማብ ይመ።

27:34 ከሐሞት ጋር የተቀላቀለ፤ የኢየሱስ ስቶች ይህን መሰል የሥቃይ ማስታገጥ አዘጋጅተው ለሚሰቀል ለስሮች ያቀርቡ እንደ ነበር በዘላቂ ይነገራል። እየሱስ ከመሞቱ በፊት፤ ገና ነፍሱን አወቀ ሥቃይን አመቀበል ስለ ፈለገ፤ የሥቃይ ማስታገጥን እያጠጣም አለ (ጥ50)።

27:35 ከሰቀሉትም፤ የግር15:24 ማብ ይመ። ዕጣ ጥለው፤ በዮሐ19:23-24 ላይ በይበልጥ ተብራርቷል።

27:37፤ የግር 15:26 ማብ ይመ።

27:46 አሌሂ! አሌሂ! ሳማ ሰበቅታኒ? የአራማይክና የዕብራይስጥ ቋንቋ ቅደጥ ሲሆን፤ ማቴዎስ ለአንገቢዎቹ ሲላ ተርጉሞታል (የግር15:34 ማብ ይመ።)።

27:49፤ የግር15:35 ማብ ይመ።

27:51 መጋረጃ፤ በቤተ መቅደስ ውስጥ ቅድስት ቅዱሳንን

ከቅድስት ስፍራ የሚለዩው ውስጠኛ መጋረጃ ነው። የመጋረጃው መቀደድ፤ ምእመናን ወደ ሀልዎት እግዚአብሔር እንዲደርሱ ከርሱቀስ ግስጭን ያሳያል (ዕብ9:1-14; 10:14-22 ይመ።)።

27:52-53፤ ይህ ታሪክ የሚገኘው በሙራው ወንጌል ብቻ ነው፤ ምናልባት ከርሱቀስ በመስቀል ላይ በሠራው የማዳን ሥራ፤ ጥንት ማሸነፍን የሚያመለክት ሳይሆን አይቀርም።

27:54 የመቶ አለቃውና፤ የ8:5 ማብ ይመ። የእግዚአብሔር ልጅ፤ ይህ ሕረግ በዚህ ላይ በሁለት መልክ ሊታይ ይችላል፤ በአንድ በኩል እንደ አንድ ክርስቲያን ከርሱቀስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አምኖ መመስከር ሊሆን ይችላል፤ በሌላ በኩል ደግሞ መቶ አለቃው በቀድሞ አመለካከት ኢየሱስ ከዘደል ነጻ መሆኑን አማልክት መመስከራቸውንና በእነርሱም መካከል ማመልከት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን አይሁድ ቀደም ሲል ከላ ገጠብት እኒያ ሲታይ (ጥ40)፤ የማቴዎስ ሐሳብ በመጀመሪያው ሳይሆን አይቀርም።

27:56፤ የግር15:40 ማብ ይመ።

የኢየሱስ መቀበር

27፥57-61 ተጓ ምሳ - ግር15፥42-47፤ ሉቃ23፥50-56፤ ዮሐ19፥38-42

57ግሸት ላይ የሲፍ የሚባል ሀብታም ሰው ከአርማትያስ መጣ፤ እርሱ ራሱም የኢየሱስ ደቀ መዛሙር ነበረ። 58ጲሳጠስ ፊት ቀርቦ የኢየሱስን በድን ለመገኘት፤ ጲሳጠስም እንዲሰጠው አዘዘ። 59ዮሴፍም በድኑን ወሰዶ በንጹሕ የበፍታ ጨርቆ ከፈነወ፤ 60ለራሱ ከዐለት አስፈልፍሎ ባዘጋጀው መቃብር ውስጥ አኖረው፤ ከዚያም ትልቅ ድንጋይ አንኳሎ የመቃብሩን በር ዘግቶ ሄደ። 61በዚህ ጊዜ ግርያም መግደላዊትና ሌላዋ ግርያም ከመቃብሩ ትይዶ ተቀምጠው ነበር።

የመቃብሩ ጥበቃ

62በግማስቲ፤ ከሰንበት ዝግጅት በኋላ ባለው ቀን፤ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ጲሳጠስ ፊት ቀርበው እንዲህ አሉት፤ 63ካቡር ሆይ፤ ያ አታላይ በሕይወት ሳለ፤ 'ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ' ያለው ትዝብሎናል፤ 64ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ አስከሬን ሰርቀው ለሕዝቡ፤ 'ከሙታን ተነሥቶአል' ብለው እንዳያሰው መቃብሩ እስከ ሦስተኛው ቀን ድረስ እንዲጠበቅ ትክክላዊ ስጥልን፤ አለዚያ የኋለኛው ስሕተት ከፊተኛው የባለ ይሆናል።

65ጲሳጠስም፤ "ጠባቂዎች አሏችሁ፤ ሄዳችሁ በምታውቁት መንገድ አስጠብቁ" አላቸው። 66እነርሱም ሄደው መቃብሩን በማጎተም አሸንፈው ጠባቂ አቆሙበት።

የኢየሱስ ከሙታን መነሣት

28፥1-8 ተጓ ምሳ - ግር 16፥1-8፤ ሉቃ 24፥1-10

28 ሰንበት ካለፈ በኋላ፤ በሰምንቲ መጀመሪያ ቀን ነህ ሲቀድ፤ ግርያም መግደላዊትና ሌላዋ ግርያም መቃብሩን ሊያዩ ሄዱ።

29ድንገት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ የኒታም መልአክ ከሰማይ ወርዶ ወደ መቃብሩ በመሄድ ድንጋይን አንከባሎ በላዩ ላይ ተቀመጠበት፤ 30መልኩ እንደ መብረቅ ብርሀን ለብሰው እንደ በረዶ ነጭ ነበር። 'ጠባ

128፥21፣ግር16፥41
ሐሥ13፥29
27፥63 ግቴ16፥21
27፥64 ግቴ28፥13
27፥65 ፉ66፤
ግቴ28፥11
27፥66 ፉ60፤
ጳጳ 6፥17፤
ግቴ28፥21፤
28፥1 ግቴ27፥56፤
ሉቃ8፥2
28፥2 ግቴ27፥51፤
60፤ዮሐ20፥12፤
ሐሥ 5፥19
28፥3 ጳጳ7፥9፤
10፥6፤
ግር9፥3፤ዮሐ20፥12

28፥5 ፉ10፤
ግቴ14፥27
28፥6 ግቴ16፥21
28፥7 ፉ10፥16፤
ግቴ26፥32
28፥9፣ሐ20፥14-18
28፥10
ግቴ12፥50 125፥40፤
ግር3፥34፤
ዮሐ20፥17፤ርግግ
8፥29፥ሐ21፥13፤ 17
28፥11
ግቴ27፥65 ፥66
28፥13 ግቴ27፥64
28፥14 ግቴ27፥2
28፥16 ፉ7፥10፤
ግቴ26፥32
28፥18 ጳጳ7፥13፤14፤
1፥ቃ10፥22፤ዮሐ3፥3
5፥13፤13፤17፤21፥4፥2
15፥27፤ኦፊ1፥20-22
1፥2፥2፥9፥10

ቂዎቹ መልአክን ከመፍራት የተነሣ ተንቀጠቀጡ፤ እንደ በድንገም ሆኑ።

31መልአኩም ሴቶቹን እንዲህ አላቸው፤ "አትፍሩ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንደምትፈልጉ አውቃለሁና፤ ልርሱ በዚህ የሰም፤ እንደ ተናገረው ተነሥቶአል፤ ኑና ትኝቶ በት የነበረውን በታ እዩ፤ 'አሁንም ፈጥናችሁ ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱ፤ 'ከሙታን ነሥቶአል፤ ቀድሞአችሁ ወደ ገሊላ ይሄዳል፤ በዚያ ታዩታላችሁ' ብላችሁ ንገሯቸው። እንግዲህ ነግራላችሁ።"

32ሴቶቹም በፍርሀትና በደስታ ተሞልተው ለደቀ መዛሙርቱ ለመንገር በፍጥነት እየሮጡ የመቃብሩን ስፍራ ትተው ሄዱ። 33ወዲያው ኢየሱስ አገኛቸውና፤ "ሰላም ለእናንተ ይሁን" አላቸው። እነርሱም ወደ ኢየሱስ ቀርበው እግሩን ይዘው ሰንዱለት። 34ኢየሱስም፤ "አትፍሩ፤ ሂዱና ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ንገሯቸው፤ በዚያ ያዩኛል" አላቸው።

የጠባቂዎች ምስክርነት

35ሴቶቹ በመንገድ ላይ ሳሉ፤ ከጠባቂዎቹ ጥቂቶቹ ወደ ከተማ በመሄድ የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወራላቸው። 36ካህናት አለቆችም ከሸግግሉዎች ጋር ተሰብሰበው ተማከሩ፤ ለወታደሮቹ በቂ ገንዘብ በመስጠት 37እንዲህ አሏቸው፤ "ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት' ብለ። 38ይህ ወሬ በገዥው ዘንድ ቢሰማ እንኳ፤ እኛ እናስረዳለን፤ ምንም ክፉ ነገር ለመታደርሰባችሁ አናደርጋለን።" 39ወታደሮቹም በሁሉን ተቀብለው እንደ ታዘዙት አደረጉ። ይህም ታሪክ እስከ ዛሬ ድረስ በእይሁዶች ዘንድ በሰፊው እንደተሰራጨ ነው።

ታላቁ ተልእኮ

40ከዚያም ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት በገሊላ ወዳለው ኢየሱስ ወዳመለከታቸው ተራራ ሄዱ። 41ባዩትም ጊዜ ሰንበት ጥቂቶች ግን ተጠራጠሩ። 42ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ ወዳለባት ቀርቦ እንዲህ አላቸው፤ "ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር

27፥57 ከአርማትያስ ከሊዮሳሌም በስተ ሰሜን ምዕራብ 32 ኪ.ሜ. ያህል ርቃ፤ በሌፍራታ ኩረብታ ምድር የነበረች መንደር ነች።

27፥58 የኢየሱስን በድን ለመገኘት የሉቃ23፥52 ግብ ይመ።

27፥59-60፤ የግር 15፥46 ግብ ይመ።

27፥62 በግማሰቲ፤ ከሰንበት ዝግጅት በኋላ ባለው ቀን፤ በሰንበት ቀን፤ ቅዳሜ ዕለት ግለት ነው፤ የሰንበት መዘጋጃ ቀን ግርብ ዕለት ነበር (ከግርብ ጀምሮ መጥለቂያ እስከ ቅዳሜ ጀምሮ መጥለቂያ ያለው ጊዜ ሰንበት ይባላል)።

27፥64 የኋለኛው ስሕተት ከፊተኛው የባለ ይሆናል፤ የመጀመሪያው ስሕተት ኢየሱስ መሲሐ ነው የሚለው ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ከሙታን ተነሥቶአል የሚለው ነው።

27፥65 ጠባቂዎች አሏችሁ፤ ጲሳጠስ ሮማውያን ጠባቂ ወታደሮችን በጣቸው (28፥4፥11-12)።

28፥1 በሰምንቲ መጀመሪያ ቀን፤ የሉቃ24፥1 ግብ ይመ።

ሌላዋ ግርያም፤ የቀለባ ሚስት ስትሆን ሰሚ በሌሎች ወንጌሎችም ተጠቅሷል (27፥56፥61) ግር16፥1፤ ዮሐ19፥25 ይመ።

28፥2 ሆነ፤ የሆሎ አገባብ 'እንዲህ ሆኖ ነበር' የሚል ግን ዛሬን ይሰጣል። እኛ ከሆነት ትረካኝዎች (ግር16፥2-6፤ ሉቃ24፥1-7፤ ዮሐ20፥1) እንደ ሲታይ በተጋጋ የተገለጸው ሁኔታ በመሠረቱ የተከሰተው ሴቶቹ ከመቃብሩ ስፍራ ከመድረሳቸው በፊት ነበር። ታላቅ የምድር መናወጥ፤ ስለዚህና ለከ ኢየሱስ ሲሞት ስለ ተከሰተው የምድር መናወጥ (27፥51፥54) የዳፈው ግቴዎስ ብቻ ነው።

28፥11-15፤ ጠባቂዎች ስለ መቆጣጠራቸው የሚተርኩው ግቴዎስ ብቻ ነው (27፥62-66)፤ እነዚህ ጠባቂዎች ለበላዮቻቸው ስለ ሁኔታው የሚናገሩትንም በመመርኮስ ትረካኝውን ይቀጥላል።

28፥16 ዐሥራ አንዱ፤ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የነበረው ይሁዳ ራሱን ስለ ገደለ (27፥5፤) ዐሥራ አንድ ብቻ ናቸው። ወዳ መለከታቸው፤ ፉ10 ይመ።

ተሰጥቶኛል፤ ¹⁹ስለዚህ ሃዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርቴ አድርጓቸው፤ ²⁰ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ

28፥19 ሊ49፥6፤ ግር16፥15፤161ሉቃ 24፥47፤ሐሥ1፥81 2፥38፥8፤16፤14፥21፤ ሮግጌ6፥3፥4፤ገላ3፥27፤

አስተምሯቸው፤ እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።”
 ቁ42፥12 28፥20 ዘጳ31፥6፤ 1፡፡78፥57፤ሐጊ1፥13፤ ግቴ13፥39፤18፥20፤24፥3፤ዮሐ14፥26፤ ሐሥ2፥42፤18፥10

28፥19 ሕዝቦችን ሁሉ፤ በ10፥5-6 ላይ ካለው ጋር ያነጻጽሩ። የእነዚሁኑ ቀጥሮት ግብ ይመ (በተጨማሪም ሐሥ10፥34፤ ሮግጌ 1፥16 ይመ)። እያጠመቃችኋቸው፤ ከክርስቶስ ጋር ለመተባበራቸውን ሕይወታቸውንና ለእርሱ ለማስረከባቸው ምልክት እንዲሆን ማለት ነው (የሐሥ2፥38፤ የሮግጌ6፥3-4 ግብ ይመ)።

28፥20 ከእናንተ ጋር፤ ማቴዎስ ወንጌሉን የሚደመድመው፤ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር” ወይም “እማኑኤል” (1፥23) ሊሆን ወደ ምድር በመጣው፤ በጌታ ኢየሱስ ዋስትና ሰጪና አበረታታቸው ሆኗል ነው።